

รายงานผลการตรวจสอบและ ผลการปฏิบัติหน้าที่ ประจำปี พ.ศ. 2551

Annual Report 2008

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
The National Anti Corruption Commission

คำนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 250 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเกี่ยวกับการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง เสนอต่อวุฒิสภา ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองส่งไปยังศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ และบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตลอดจนการดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง การขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ การไต่สวนข้อเท็จจริง หรือการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในการป้องกันการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริตต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต รวมทั้งการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และดำเนินการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ และพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 กำหนดให้ในกรณีที่รัฐมนตรีประสงคค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทในสิ่งที่เกินกว่าจำนวนร้อยละห้าของหุ้นทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดและของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด รัฐมนตรีผู้นั้นต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี และต้องโอนหุ้นดังกล่าวให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่

ได้แจ้งให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และเมื่อดำเนินการโอนหุ้นนั้นแล้วให้รัฐมนตรีแจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้อินหุ้น และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมว่า การดำเนินการของคณะกรรมการธุรกรรมชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ยึดหลักนิติธรรมเป็นหลักการที่สำคัญกล่าวคือ บุคคลย่อมได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและมีความเสมอภาคโดยเท่าเทียมกัน ดังจะเห็นได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีทั้งทางวินัยและอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายทั้งผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา และยึดบทบัญญัติของกฎหมายที่ได้ให้อำนาจหน้าที่แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำคัญ

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ฉบับนี้ ได้ประมวลผลการปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2551 ด้านปราบปรามการทุจริต ด้านป้องกันการทุจริต ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ด้านบริหารจัดการองค์กร และข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ เพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา และนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตลอดจนเผยแพร่ต่อสาธารณะ ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 250 (6) ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทสรุป	5
ด้านปราบปรามการทุจริต	10
● ขั้นตอนการดำเนินการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช.	10
● ตารางแสดงสถิติผลดำเนินการ	25
● แผนภูมิแสดงสถิติ	26
● เรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเรื่องสำคัญ	31
● การติดตามผลการดำเนินการทางวินัย ดำเนินคดีอาญา และรื้อรายผิดปกติ	48
ด้านป้องกันการทุจริต	49
● การดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติ และค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตและการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการป้องกันการทุจริต	50
● การดำเนินงานด้านจริยธรรมและคุณธรรม	61
● การดำเนินการเสนอและติดตามมาตรการป้องกันการทุจริต	63
ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน	67
● กระบวนการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	67
● การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	73
● การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบทรัพย์สิน	73
● สถิติผลการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน	74
● เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยความ อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบที่เป็นเรื่องสำคัญ	75
● เรื่องการรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในราชกิจจานุเบกษา	77

ด้านบริหารจัดการองค์กร	78
● การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	79
● การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.	81
● โครงสร้างและอัตรากำลังสำนักงาน ป.ป.ช.	86
● งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551	87
● การพัฒนาองค์กร บุคลากร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ	88
● การส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่งานวิจัย	90
● การต่างประเทศ	92
● โครงการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงาน ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ	95
● เทคโนโลยีสารสนเทศ	97
- โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน	98
- ระบบงานสารสนเทศ	98
- ระบบเครือข่ายสารสนเทศภายใน	98
- ระบบเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก	99
- ระบบเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ	100
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร	101
● การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบทรัพย์สิน	103
 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ	 112
● การถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	112
● การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของรัฐบาลและรัฐสภา	114
● กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด	116

รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปี พ.ศ. 2551 ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อรายงานต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา รวมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณะ ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 250 (6) และจากผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในด้านปราบปรามการทุจริต ด้านป้องกันการทุจริต ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน และด้านบริหารจัดการองค์กร รวมถึงข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

ด้านปราบปรามการทุจริต

1. เรื่องค้างดำเนินการ จำนวน	5,166 เรื่อง
2. รับเรื่องเข้ามาใหม่ จำนวน	3,107 เรื่อง
3. รวมรับดำเนินการจำนวนทั้งสิ้น	8,273 เรื่อง
4. ดำเนินการเสร็จ จำนวน	2,226 เรื่อง ดังนี้
4.1 ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน	56 เรื่อง
4.2 ให้ข้อกล่าวหาตกไป จำนวน	386 เรื่อง
4.3 ไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา จำนวน	173 เรื่อง
4.4 ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ จำนวน	1,611 เรื่อง
5. คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน	6,047 เรื่อง

การสรุปเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยแล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญาที่เป็นเรื่องที่สำคัญ จำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่องกล่าวหานายปรีดี เหวระกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด
2. เรื่องกล่าวหานายดุสิต เต็งนิยม รองกรรมการผู้จัดการสายสินเชื่อภาคใต้และนครหลวงตะวันออก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับพวก
3. เรื่องกล่าวหานายสิริวัฒน์ พรหมบุรี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการ รองกรรมการผู้จัดการ และกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์
4. เรื่องกล่าวหานายพิจิตต์ รัตตกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กับพวก
5. เรื่องกล่าวหานายหาญชัย ทิมธนานนท์ นายกเทศมนตรีนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี กับพวก

6. เรื่องกล่าวหานายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรม

7. เรื่องกล่าวหานายโกคิน พลกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กับพวก

ด้านป้องกันการทุจริต ได้แก่ การดำเนินการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การดำเนินงานด้านจริยธรรมและคุณธรรม และการดำเนินการเสนอและติดตามมาตรการป้องกันการทุจริต ดังนี้

1. โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์
2. โครงการสื่อมวลชนสัมพันธ์
3. โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อต้านการทุจริต
4. โครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์
5. โครงการเสวนาเพื่อหาข้อมูลสาเหตุ ช่องทาง วิธีการทุจริต และแนวทางการป้องกันเรื่อง “การป้องกันการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชนเชิงรุกยุคใหม่”
6. กิจกรรมมหกรรมคอนเสิร์ต “รวมพลคนดี ดนตรี 4 ภาค”
7. กิจกรรมเสวนาระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และภาคธุรกิจเอกชน
8. โครงการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต
9. โครงการประชาสัมพันธ์เนื่องในโอกาสครบรอบ 9 ปี วันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช.
10. การดำเนินงานด้านจริยธรรมและคุณธรรม
11. การดำเนินการเสนอและติดตามมาตรการป้องกันการทุจริต

ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน

จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วเสร็จจำนวนทั้งสิ้น 10,708 บัญชี พบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐสนใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ จำนวน 3 ราย จำแนกเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 ราย และผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 ราย และเป็นกรณีใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี จำนวน 2 ราย ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 263 และมาตรา 264 ต่อไป รวมทั้งการรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในราชกิจจานุเบกษา

ด้านบริหารจัดการองค์กร

ในการที่จะพัฒนาให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นองค์กรสมัยใหม่ซึ่งมีลักษณะของการบริหารงานเชิงรุก จำเป็นที่จะต้องอาศัยทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถของบุคลากร องค์ความรู้ และการบริหารจัดการองค์กรที่ดี องค์กรต้องมีโครงสร้างของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างลึกซึ้ง จึงจะเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพได้ ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาองค์กรด้วยการนำหลัก Balanced Scorecard (BSC) หรือการวัดผลสำเร็จแบบสมดุลมาใช้ เพื่อให้สามารถมองเห็นวิสัยทัศน์ขององค์กรได้อย่างชัดเจนและได้รับการยอมรับจากทุกระดับ ทำให้ทุกหน่วยงานภายในองค์กรสามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกัน และมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถวัดผลได้ครอบคลุมในทุกมิติขององค์กรกล่าวคือ มิติด้านประสิทธิผล มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติด้านการพัฒนาองค์กร ด้วยการกำหนดดัชนีชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI) ที่สอดคล้องกับภารกิจขององค์กรมาประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อเป็นการผลักดันและเป็นแรงกระตุ้นในการพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และประโยชน์สุขของประชาชน และได้ดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
2. การประเมินผลการปฏิบัติราชการ
3. โครงสร้างและอัตรากำลังสำนักงาน ป.ป.ช.
4. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551
5. การพัฒนาองค์กร บุคลากร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
6. การส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่งานวิจัย
7. การต่างประเทศ
8. โครงการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ
9. เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่เห็นควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่อง “การถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง”

การถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และกฎหมายอื่นได้กำหนดในเรื่องของการถือหุ้นดังกล่าวอันมีลักษณะของการกระทำที่เป็น การขัดกันแห่งผลประโยชน์และการกระทำอันเป็นการต้องห้าม ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมการใช้อำนาจหน้าที่ที่สำคัญ

อีกลักษณะหนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้ใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินไปในทางทุจริตและไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ มีสาระสำคัญและแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงที่จะทำให้มีการปรับปรุงระบบการเมืองการปกครองของประเทศให้มีเสถียรภาพ และเป็นมาตรการควบคุมมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปในทางทุจริต และไม่เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมโดยรวม และจากการที่มีรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา จำนวนหนึ่งอาจต้องสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ด้วยเหตุของการถือครองหุ้นอันเป็นการต้องห้ามดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีข้อเสนอแนะว่า เพื่อเป็นการแสดงจริยธรรมทางการเมือง ในฐานะผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนให้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน การถือครองหุ้นใดๆ ที่เป็นการต้องห้ามตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ เมื่ออยู่ในฐานะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว ก็ไม่ควรที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นอีกต่อไป เพราะการปฏิบัติหน้าที่หรือวินิจฉัยสั่งการหรือใช้อำนาจที่ตนมีอยู่ อาจก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยในความสุจริตของการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้

2. เรื่อง “การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลและรัฐสภา”

จากการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 เห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอให้หน่วยงานภาครัฐนำแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาใช้เป็นกรอบทิศทางการประสานความร่วมมือในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแปลงไปสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ได้ความเหมาะสมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากหากมีการจัดสรรงบประมาณที่น้อยเกินไปก็ไม่สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีข้อเสนอแนะต่อการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลและรัฐสภาว่า หากต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มรายได้และลดต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการทุจริตแล้ว รัฐบาลและรัฐสภาควรมีการกำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนและให้เป็นไปอย่างเหมาะสมสมควราคือ รัฐบาลและรัฐสภาอาจจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานหลักโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 0.3 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมดของประเทศ หรือเกณฑ์งบประมาณรายจ่ายต่อหัวของประชากรคูณด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด หรือเกณฑ์ผสมผสานระหว่างสองหลักเกณฑ์ดังกล่าว สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ควรนำเกณฑ์ร้อยละ 0.3 ของงบประมาณทั้งหมดที่หน่วยงานนั้นๆ ได้รับมาจัดสรรเป็นงบประมาณสำหรับการจัดทำโครงการ/กิจกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงาน

3. เรื่อง “กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด”

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 246 วรรคท้าย บัญญัติให้มีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด โดยคุณสมบัตินั้น ครอบคลุมการสรรหา และอำนาจหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และด้วยเจตจำนงของ

รัฐธรรมนูญฯ ที่ประสงค์ให้การตรวจสอบการทุจริตของประเทศมีประสิทธิภาพมากที่สุด และด้วยเหตุที่มีการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกว้างขวาง ซึ่งจากสถิติการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผ่านมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2543-2550 มีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 20,226 เรื่อง และพบว่าเป็นเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากถึง 6,229 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 30.80 การมีหน่วยงานเดียวย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุม ทั่วถึง และรวดเร็วได้ ดังนั้น การมีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดจึงเป็นการยกระดับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในอีกมิติหนึ่ง ซึ่งจะทำให้การตรวจสอบการทุจริตเป็นไปในเชิงรุก ดังนั้น หากรัฐสภาได้มีการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ แล้ว กฎหมายดังกล่าวก็จะเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งที่จะให้การตรวจสอบการทุจริตมีความเข้มแข็งที่จะทำให้เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศมีเสถียรภาพ และยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น

ด้านปราบปรามการทุจริต

การปราบปรามการทุจริต รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1. หลักในการพิจารณารับเรื่องของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีประเด็นที่สำคัญ 2 ประการคือ เรื่องผู้ถูกกล่าวหาและการพิจารณาเรื่องกล่าวหา

1.1 ผู้ถูกกล่าวหา

(1) กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ถูกกล่าวหา

การกล่าวหาเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น มีหลักเกณฑ์ดังนี้ คือ

ผู้กล่าวหา อาจเป็นผู้เสียหายหรือมิใช่ผู้เสียหายก็ได้หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น¹

ข้อกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามประมวลกฎหมายอาญา กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

การกล่าวหา ทำเป็นคำร้องระบุชื่อหรือตำแหน่งผู้ถูกกล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์ ความเสียหายที่ได้รับ หรือพยานหลักฐานที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้ โดยผู้เสียหายต้องระบุชื่อที่อยู่และลงลายมือชื่อไว้ด้วย

(2) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้ถูกกล่าวหา

ผู้กล่าวหา เป็นผู้ใดก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหาย หรืออาจเป็นบัตรสนเท่ห์ซึ่งระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการได้ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิด

ข้อกล่าวหา ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

¹ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2550 มาตรา 6 ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่ 22 ก วันที่ 1 พฤษภาคม 2550

การกล่าวหา ทำเป็นหนังสือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดพร้อมพยานหลักฐาน ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ทั้งนี้ ผู้กล่าวหาต้องลงลายมือชื่อของตนด้วย และต้องกล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี

1.2 การพิจารณาเรื่องกล่าวหา

(1) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่

เรื่องที่เข้าสู่สำนักงาน ป.ป.ช. และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้มีกรณีดังต่อไปนี้

- ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการร้องขอให้วุฒิสภามีมติถอดถอนบุคคล เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงซึ่งได้แก่ ข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีขึ้นไป เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้แก่บุคคลที่มีตำแหน่งสำคัญๆ เช่น ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นต้น

- ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินคดีอาญากับนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา อัยการสูงสุด หรือข้าราชการการเมืองอื่น ในกรณีร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

- มีการกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ

- มีเหตุอันควรสงสัยว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

- มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น ร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

(2) เรื่องที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ หรือไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

- ไม่ได้กล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ไม่ใช่เรื่องกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

- เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

- เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล หรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(3) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา

- บัตรสนเท่ห์ ซึ่งไม่ระบุพยานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง

- เรื่องที่ล่วงเลยมาเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุและไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

2. การไต่สวนข้อเท็จจริง

เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป ดังนี้

2.1 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงเอง

2.2 การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกล่าวคือ นอกจากกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเองแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแทนก็ได้

คณะอนุกรรมการไต่สวนประกอบด้วย

- กรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการ
- พนักงานเจ้าหน้าที่
- ผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

คณะอนุกรรมการไต่สวนมีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด โดยกฎหมายบัญญัติให้คณะอนุกรรมการไต่สวนมีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ (ไต่สวน)

(1) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติการทั้งหลายอันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการไต่สวนข้อเท็จจริง

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใดๆ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนข้อเท็จจริง

(3) มีหนังสือขอให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชน ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่การไต่สวนข้อเท็จจริงหรือวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อำนาจในการดำเนินคดีอาญา

(1) แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

(2) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อให้มีการจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลเพื่อส่งตัวไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการต่อไป

2.3 ข้อพิจารณาในการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวน

กฎหมายกำหนดให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

2.4 การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดได้แก่ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอนการไต่สวนและมีหลักประกันในการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนี้

หลักประกันในการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา

ในการไต่สวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากจะต้องพิจารณาว่าเรื่องกล่าวหานั้นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้หรือไม่ หรือเป็นเรื่องที่กฎหมายบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือไม่อย่างไรแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังต้องพิจารณาและคำนึงถึงหลักการให้ความเป็นธรรมกับผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะได้บัญญัติรองรับไว้ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเป็นอนุกรรมการไต่สวน

การไต่สวนข้อเท็จจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีมีผู้กล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวญผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 4 การไต่สวนข้อเท็จจริง² ได้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนเองหรือจะแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ โดยกำหนดองค์ประกอบอันเป็นสาระสำคัญของคณะกรรมการไต่สวนไว้ในมาตรา 45 ให้คณะกรรมการไต่สวนประกอบด้วย กรรมการ ป.ป.ช. หนึ่งคน พนักงานเจ้าหน้าที่และหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิด และการแต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะและระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ทั้งนี้ มาตรา 46 บัญญัติห้ามมิให้แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้เป็นอนุกรรมการไต่สวน

1. รู้เห็นเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหามาก่อน
2. มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา
3. มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

² “การไต่สวนข้อเท็จจริง” หมายความว่า การแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและมูลความผิดหรือเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพิสูจน์ความร้ายวญผิดปกติ

4. เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

5. มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีเหตุดังกล่าวเป็นอนุกรรมการไต่สวนให้อนุกรรมการผู้นั้นแจ้งต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็ว ระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้นั้นยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการไต่สวนและให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านว่าอนุกรรมการผู้ใดมีเหตุต้องห้ามดังกล่าวด้วยส่วนการยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการแต่งตั้งบุคคลเป็นอนุกรรมการไต่สวนแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(2) การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ข้อ 7 กำหนดว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องใดแล้ว ให้ประธานอนุกรรมการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ” และข้อ 9 กำหนดว่า “ในการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จะให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน แล้วมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ หรือจะส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือตามหลักฐานที่ปรากฏจากการไต่สวนข้อเท็จจริงก็ได้ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนแล้ว”

(3) การยื่นและพิจารณาคำคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน

การยื่นและการพิจารณาคำคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการไต่สวน ผู้คัดค้านต้องทำคำคัดค้านเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน³ โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในคำคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในกรณีนี้ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำเนาคำคัดค้านให้ประธานอนุกรรมการไต่สวนทราบและรวบรวมไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง แล้วให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำคัดค้านให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา โดยระหว่างนั้นห้ามมิให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะอนุกรรมการไต่สวนจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติยกคำคัดค้าน ซึ่งในการพิจารณาคำคัดค้านนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยว่าเหตุแห่งการคัดค้านเป็นไปตามที่ผู้คัดค้านได้กล่าวอ้างหรือไม่ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีได้เป็นไปตามคำคัดค้านและมีเหตุผลสมควรที่จะให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติยกคำคัดค้านนั้นเสีย แล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ และให้มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ให้ยกคำคัดค้านถือเป็นที่สุด

³ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 ข้อ 11

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคำคัดค้านฟังขึ้นหรือมีเหตุผลเพียงพอที่จะฟังได้ว่า หากให้อนุกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้การไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ได้ความจริงและความยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้อนุกรรมการผู้นั้นพ้นจากการเป็นอนุกรรมการไต่สวนในเรื่องนั้นแล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและการพ้นจากการเป็นอนุกรรมการไม่กระทบถึงการไต่สวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

(4) การแจ้งข้อกล่าวหา

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดเสร็จแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนว่าข้อกล่าวหาเป็นมูล ให้เรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบและแจ้งข้อกล่าวหาโดยจัดทำเป็นบันทึกตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและเก็บไว้ในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน⁴

(5) การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้สิทธิผู้ถูกกล่าวหานำพยานความหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงด้วยวาจาก็ได้ และผู้ถูกกล่าวหาสิทธิพยานหรือบุคคลที่ไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ ทั้งนี้ พยานหรือบุคคลที่ไว้วางใจต้องมีพยานในเรื่องที่กล่าวหา นั้น ในการนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะอนุกรรมการไต่สวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้ ทั้งนี้ หากคณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมจะขยายเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ และในกรณีที่คณะอนุกรรมการไต่สวนเห็นว่าพยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหาหรือเป็นการประวิงให้ชักช้า คณะอนุกรรมการไต่สวนจะไม่ทำการไต่สวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้⁵

(6) การพิจารณาลงมติว่าข้อกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่

เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานตามที่มีการกล่าวหา และที่ผู้ถูกกล่าวหา นำมาใช้อ้างหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพียงพอแล้ว ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนประชุมเพื่อพิจารณาซึ่งนำพยานหลักฐานแล้วลงมติว่า ข้อกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่ แล้วให้จัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาและมีมติวินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่ หากมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหา นั้นเป็นอันตกไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

⁴ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมวด 2 การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อ 15

⁵ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. 2547 หมวด 2 การแจ้งข้อกล่าวหาและการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ข้อ 15 - 16

พ.ศ. 2542 มาตรา 53 แต่ถ้าหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542⁶ มาตรา 56 ต่อไป

2.5 การแต่งตั้งพนักงานไต่สวนกล่าวคือ ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 31 เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อ 5 ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 โดยให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการกำหนด คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้ออกระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. 2550⁷ โดยมีสาระสำคัญประกอบด้วย วิธีการแต่งตั้งพนักงานไต่สวน การมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแต่ละเรื่อง การแจ้งคำสั่งมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ การคัดค้านและวิธีการคัดค้านพนักงานไต่สวนของผู้ถูกกล่าวหา การแจ้งข้อกล่าวหาและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานไต่สวน

การดำเนินการต่อผู้ถูกกล่าวหาหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิด

1. ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น)

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลและข้อกล่าวหาเป็นเรื่องที่ประธานวุฒิสภาส่งมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากได้มีการเข้าชื่อร้องขอเพื่อให้วุฒิสภามีมติถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่ง หรือเป็นกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำร้อง เพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้กล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมิได้จนกว่าวุฒิสภามีมติหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำพิพากษา

⁶ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 56 “ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานตามมาตรา 54 ววรรคสอง และเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยัง”

(1) ประธานวุฒิสภา ถ้าข้อกล่าวหาเป็นเรื่องตามมาตรา 43 (1) หรือ (2)

(2) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลตามมาตรา 58 เว้นแต่อัยการสูงสุด หรือเป็นข้าราชการการเมืองอื่นนอกเหนือจากบุคคลตามมาตรา 58 (1) และ (2)

(3) อัยการสูงสุด ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญาหรือร้ายแรงผิดปกติและผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

(4) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัยหรือมีมูลความผิดต้องให้พ้นจากตำแหน่ง และผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าข้อกล่าวหาใดที่ประธานวุฒิสภาส่งมาตามมาตรา 43 (1) เป็นเรื่องสำคัญ จะแยกทำรายงานเฉพาะข้อกล่าวหาที่ส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณาก่อนก็ได้

⁷ ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการไต่สวนข้อเท็จจริงของพนักงานไต่สวน พ.ศ. 2550 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 124 ตอนที่พิเศษ 161 ง วันที่ 24 ตุลาคม 2550

ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและความเห็นไปยังประธานวุฒิสภา เพื่อพิจารณาถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาออกจากตำแหน่ง และส่งให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีที่ผลการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีมูลความผิดอาญา หรือร้ายแรงผิดปกติ

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่สมบูรณ์และแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แต่ถ้าหากหาข้อยุติไม่ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเอง หรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

2. กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ทางวินัย ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยหรือพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก

การปฏิบัติเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา

(1) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

(2) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก

(3) ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(4) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และส่งสำเนาคำสั่งลงโทษให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

(5) ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนละเลยไม่ดำเนินการตาม (3) และ (4) กฎหมายให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนกระทำความผิดวินัย

(6) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการทางวินัย หรือการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งองค์กรกลางบริหารงานบุคคลให้ดำเนินการให้ถูกต้องเหมาะสมก็ได้

(7) ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษ

ทางอาญา ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี

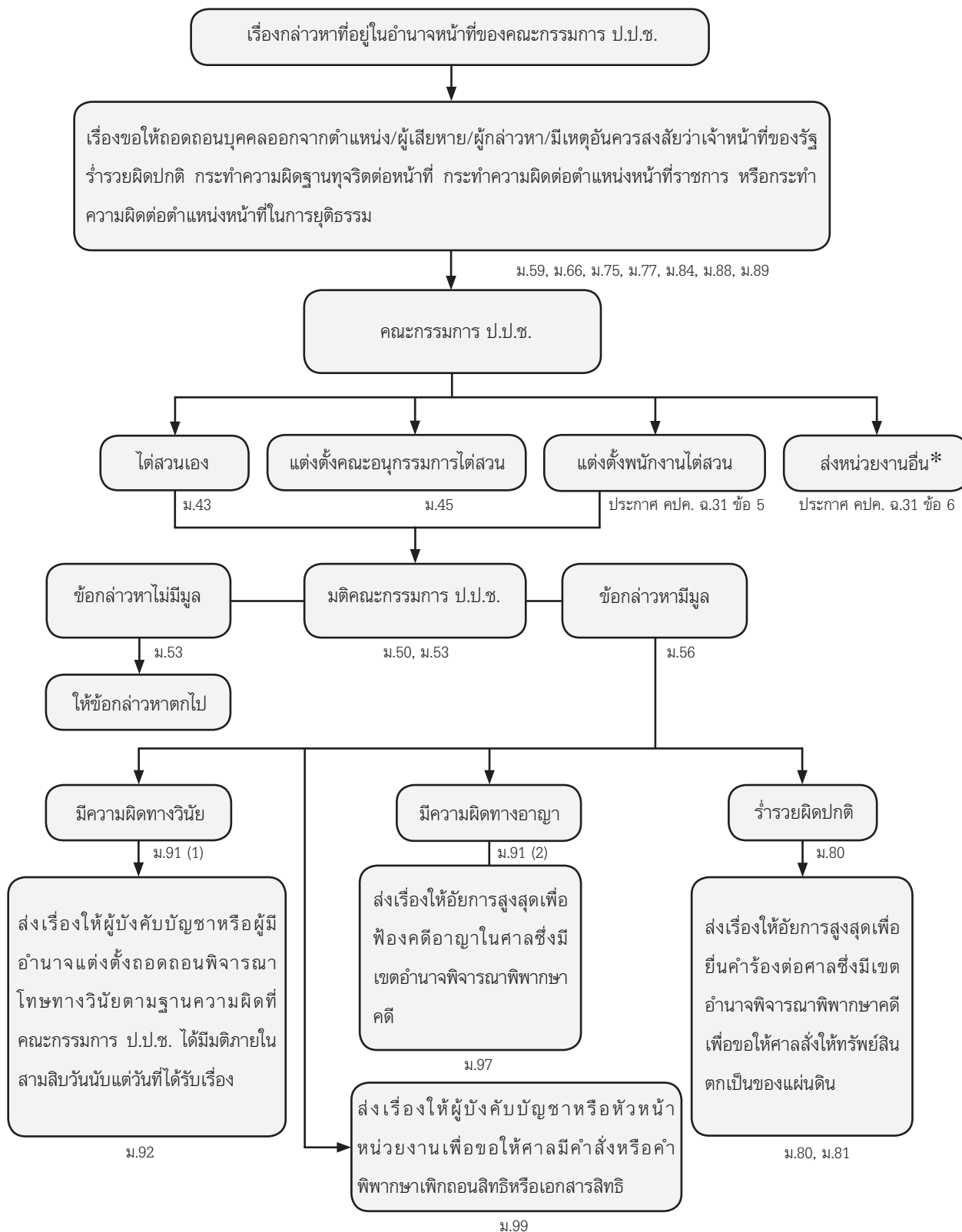

ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าพยานหลักฐานยังไม่สมบูรณ์และแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดจะแต่งตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แต่ถ้าหากหาข้อยุติไม่ได้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน

ทางแพ่ง ในกรณีมีมูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐรั่วรัยผิดปกติ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

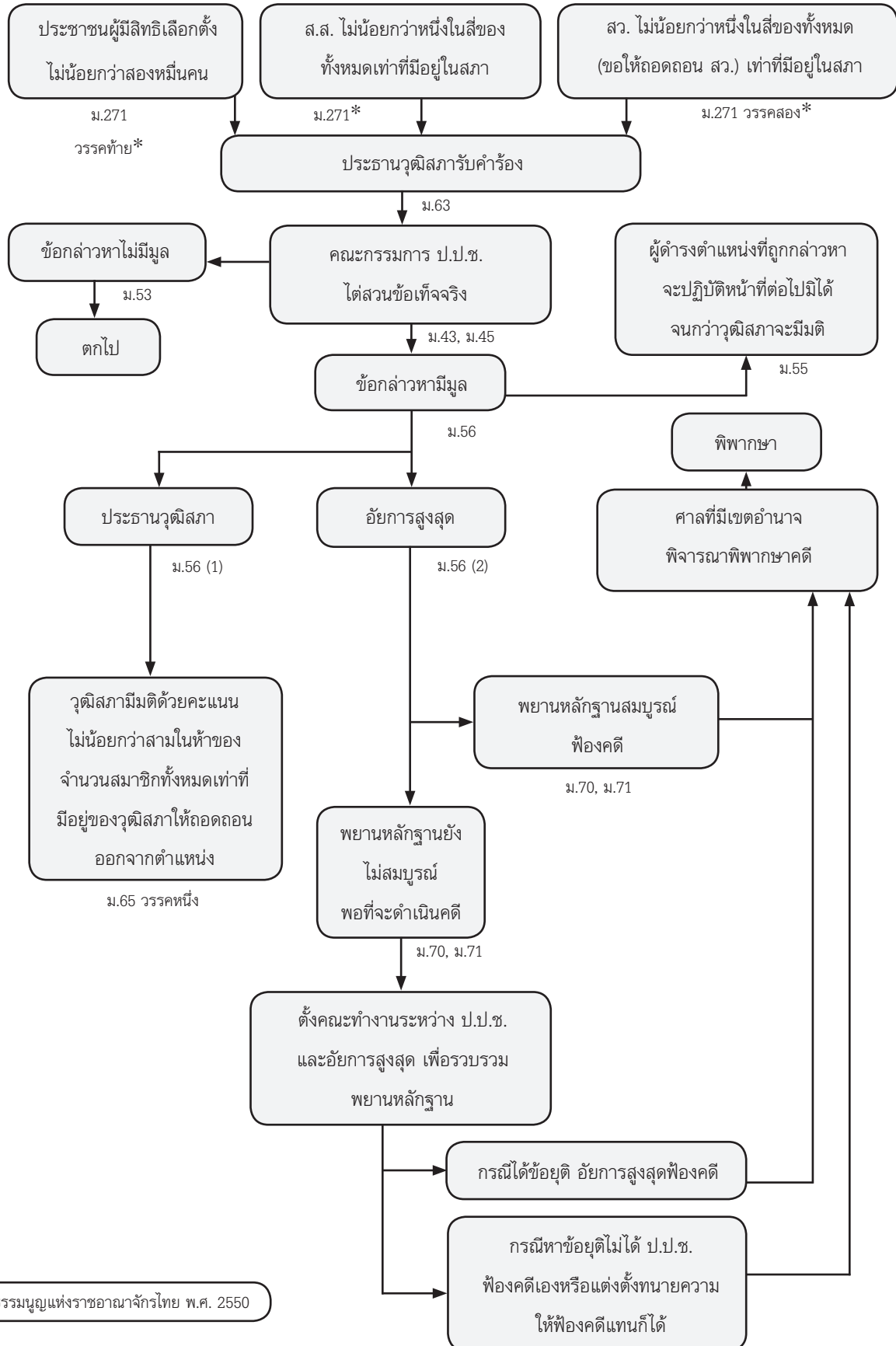
แผนผังภาพรวมขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริง

*ส่งหน่วยงานอื่นหมายถึง ส่งให้ต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือส่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

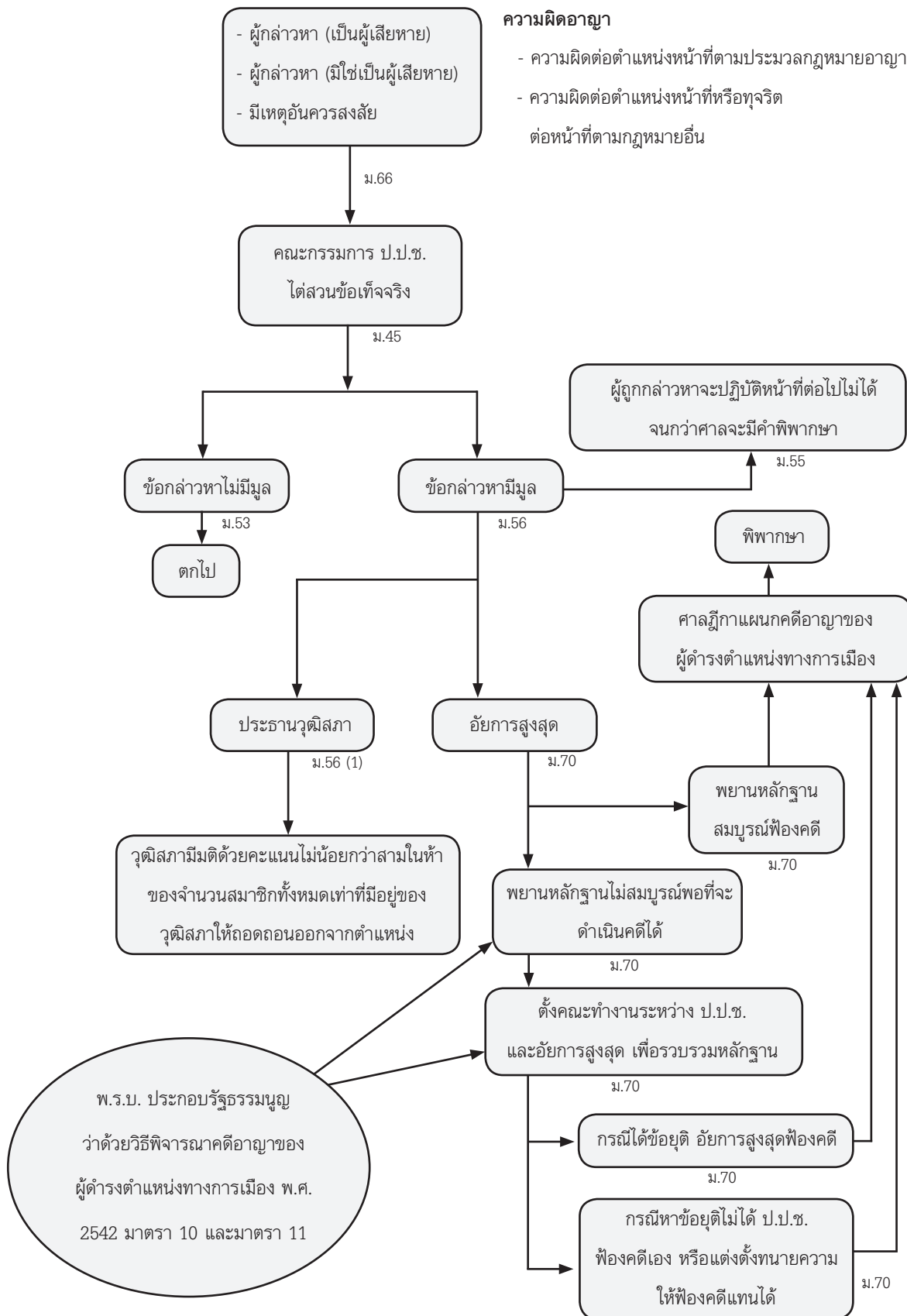

การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

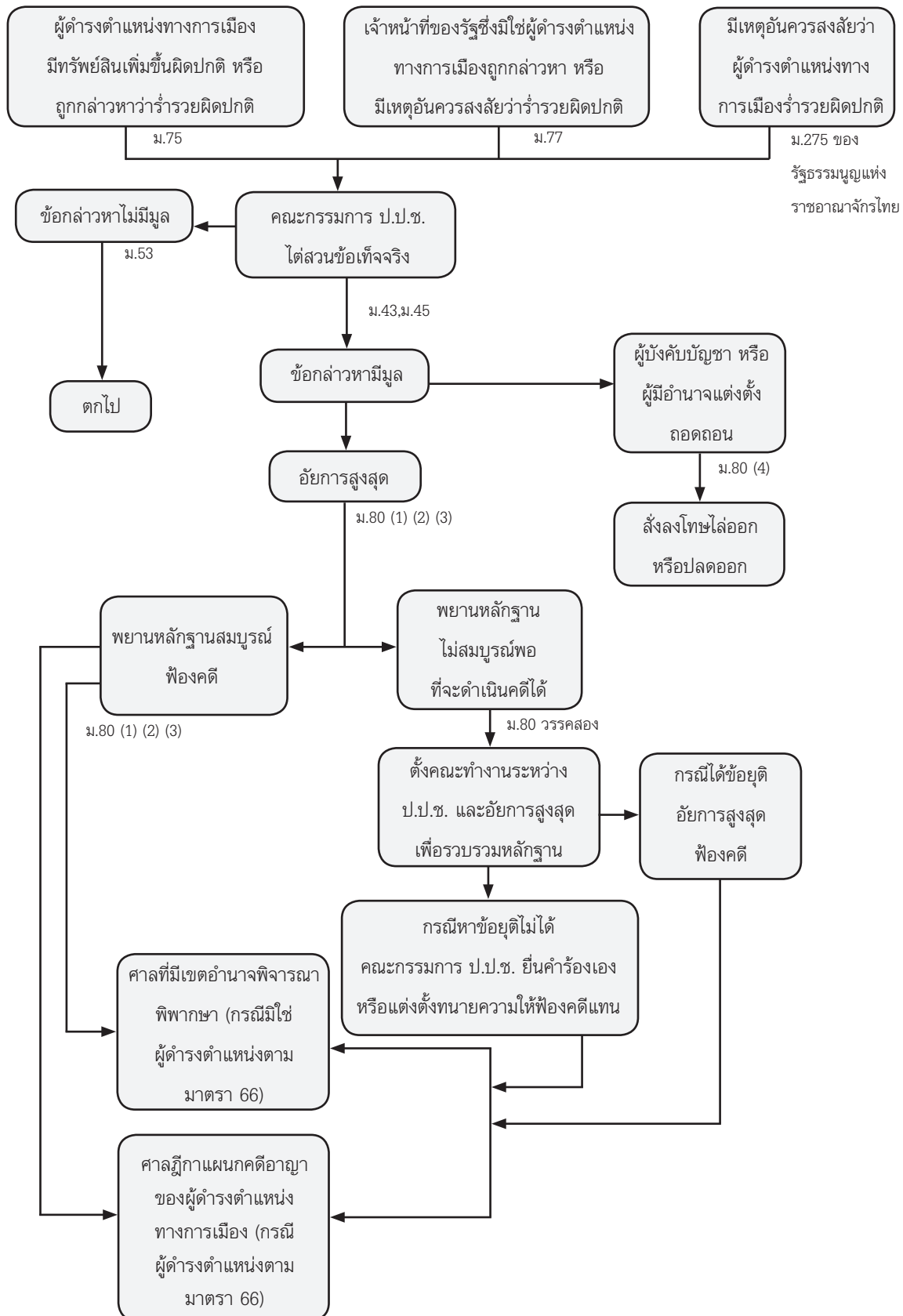
*รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

การดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

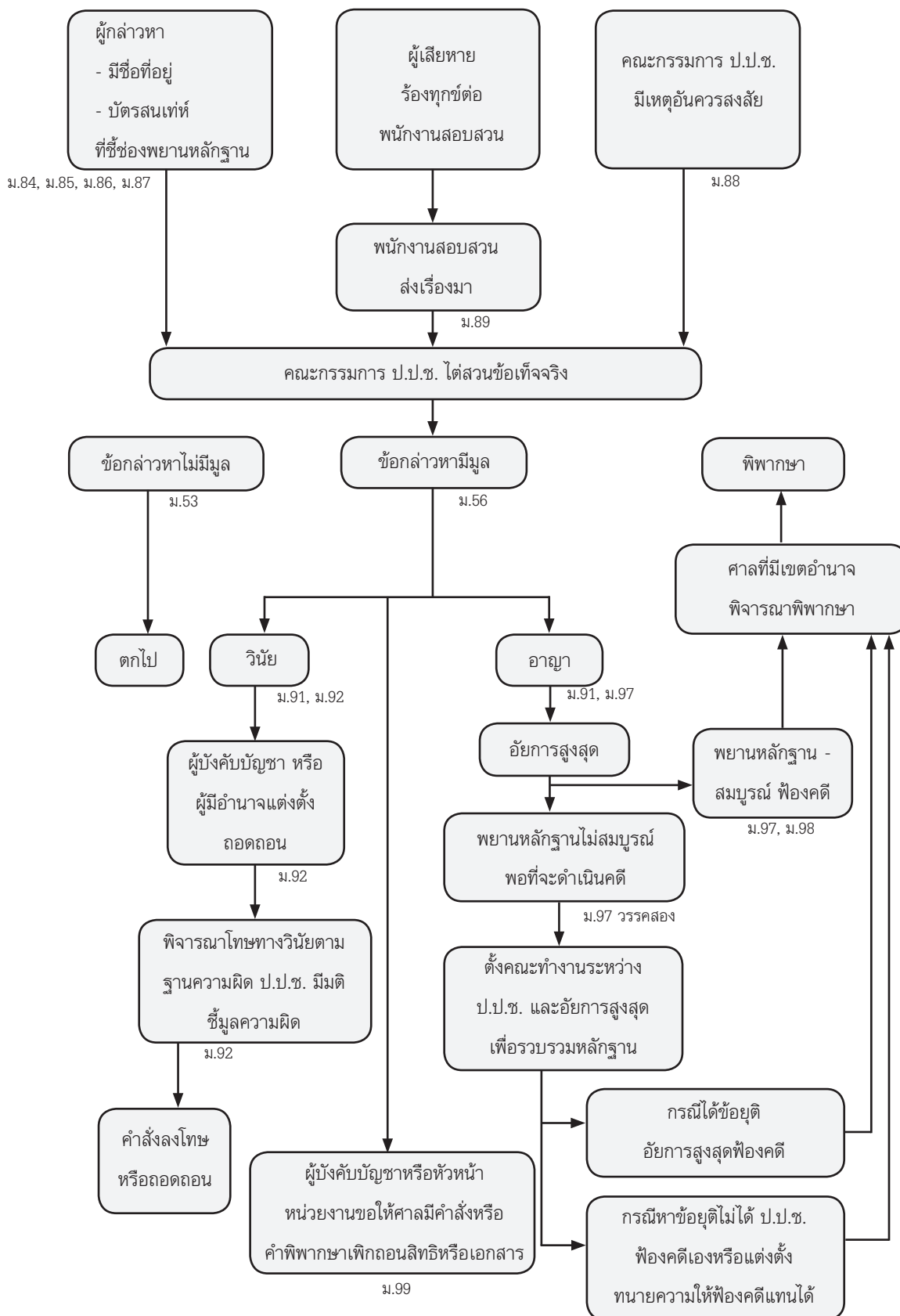
การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

การดำเนินการทางวินัยและอาญาเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

การไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ปรากฏผลดังต่อไปนี้

1. เรื่องคำสั่งดำเนินการ จำนวน	5,166	เรื่อง
2. รับเรื่องเข้ามาใหม่ จำนวน	3,107	เรื่อง
3. รวมรับดำเนินการ จำนวนทั้งสิ้น	8,273	เรื่อง
4. ดำเนินการเสร็จ จำนวน	2,226	เรื่อง ดังนี้
4.1 ข้อมูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน	56	เรื่อง ดังนี้
(1) มีความผิดทางวินัยและอาญา จำนวน	28	เรื่อง
(2) มีความผิดอาญา จำนวน	25	เรื่อง
(3) มีความผิดทางวินัย จำนวน	3	เรื่อง
4.2 ให้ข้อกล่าวหาตกไป จำนวน	386	เรื่อง
4.3 ไม่รับหรือยกขึ้นพิจารณา จำนวน	173	เรื่อง
4.4 ส่งให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ จำนวน	1,611	เรื่อง
5. คงเหลืออยู่ระหว่างดำเนินการ		
ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551 จำนวน	6,047	เรื่อง

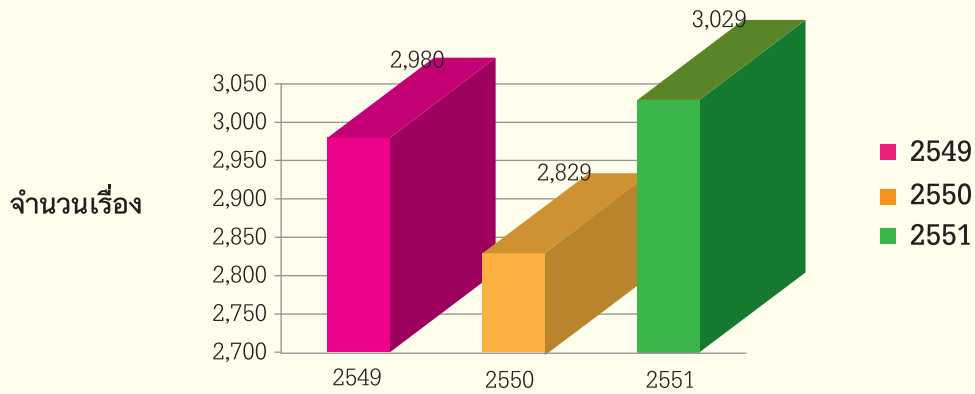
**ตารางแสดงสถิติผลการ
ดำเนินคดีประเภทเรื่องกล่าวหาหรือเรียน ประจำปี พ.ศ. 2551 (ม.ค.-ธ.ค. 2551)**

ประเภท	รับ			เสร็จ					คงเหลือ
	ยกมา	ใหม่	รวม	ตกไป	ไม่รับ/ยก	ชี้มูล	ส่ง หน่วยงานอื่น	รวม	
1. เรื่องรับโอนตามมาตรา 128	97	0	97	10	0	2	2	14	83
2. เรื่องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา 58	2	5	7	0	0	0	0	0	7
3. เรื่องกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัย ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุจริต ต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการ	57	54	111	15	17	2	1	35	76
4. เรื่องกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัย ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวียดปกติ	64	44	82	1	5	0	0	6	102
5. เรื่องกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	2,478	1,578	4,056	200	125	10	477	712	3,344
6. เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ ตามมาตรา 89	1,742	1,320	3,062	127	18	39	1,208	1,392	1,670
7. เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	726	106	832	33	8	3	23	67	765
รวม	5,166	3,107	8,273	386	173	56	1,611	2,226	6,047

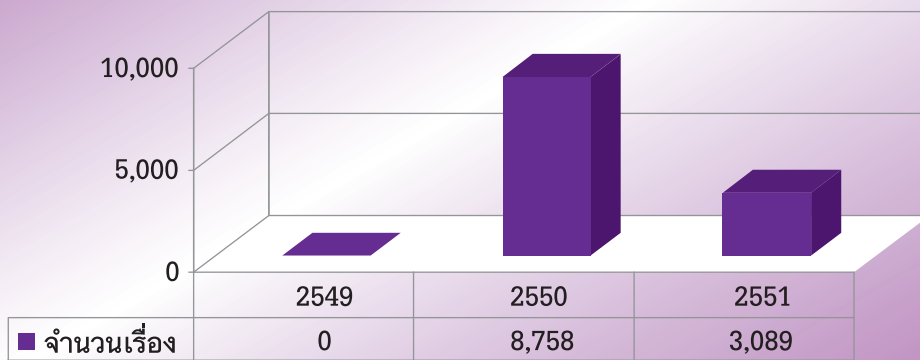
ส่งหน่วยงานอื่น = ส่งให้ต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่
ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือส่งให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

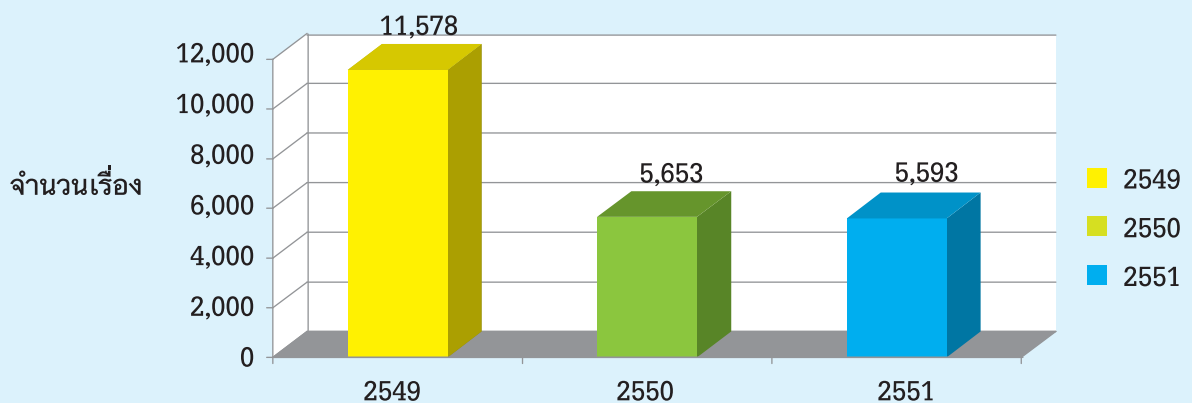
แผนภูมิที่ 1 แสดงปริมาณเรื่องที่เข้ามาใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551

แผนภูมิที่ 2 แสดงปริมาณเรื่องที่ดำเนินการเสร็จ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551

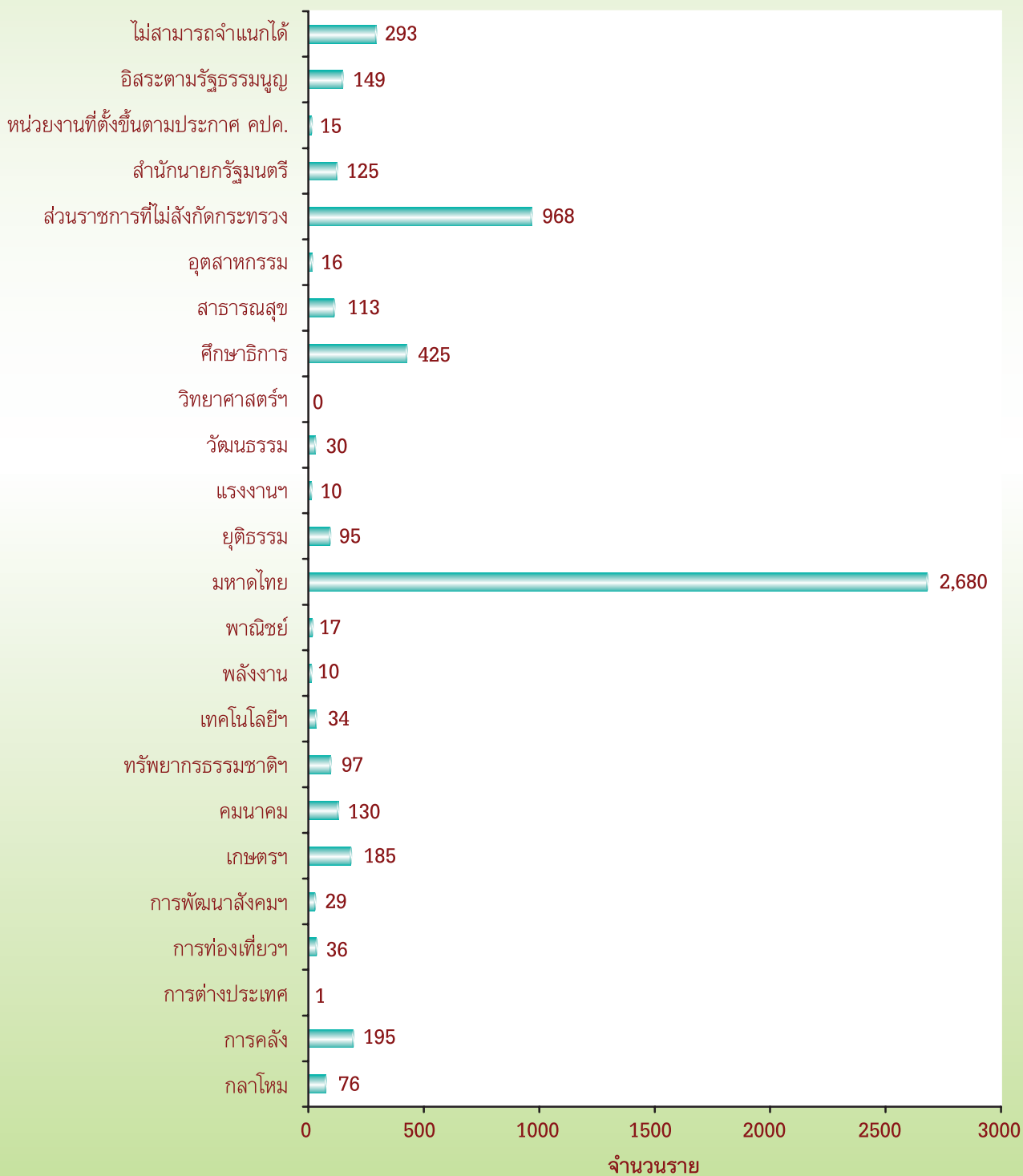

แผนภูมิที่ 3 แสดงปริมาณเรื่องค้างสะสม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2549-2551

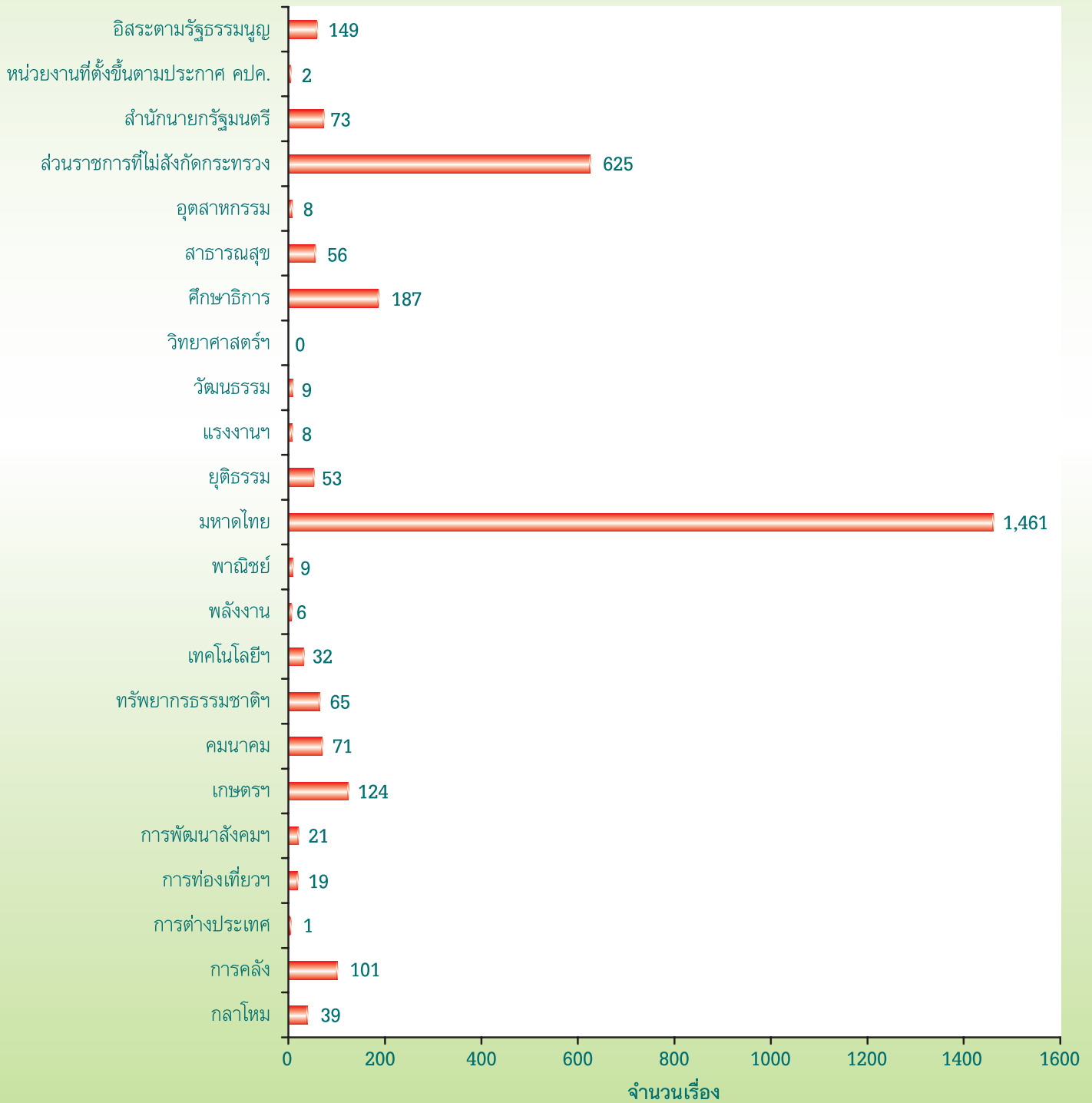

แผนภูมิที่ 4 แสดงสับกัทบอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาหรือเรียน ปับประมาณ พ.ศ. 2551

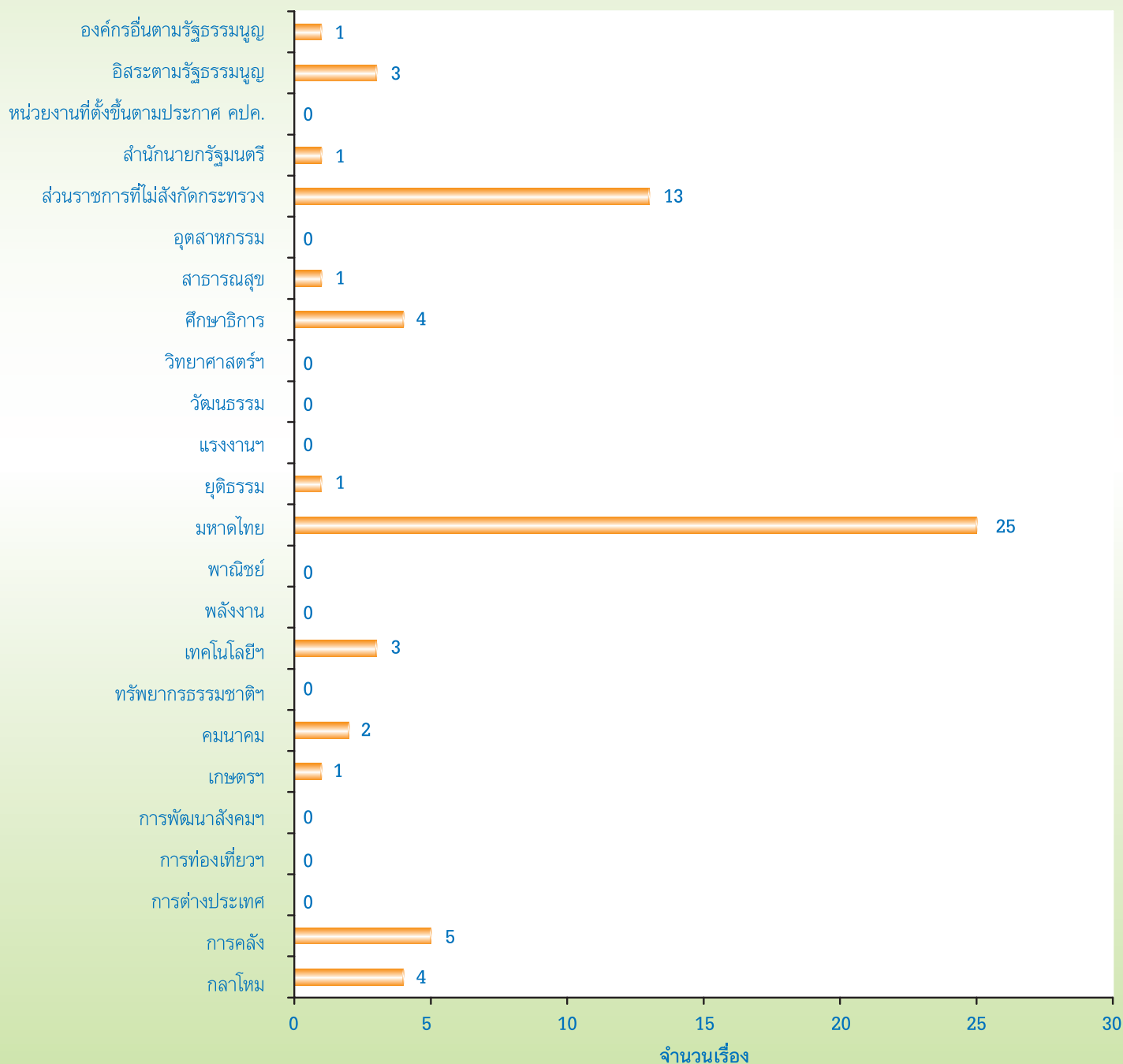

แผนภูมิที่ 5 แสดงล้งกัถบองเ้าหน้าทึบองรัฐทึถูกกล่าวหาร้อเรียน ปีบประมาณ พ.ค. 2551

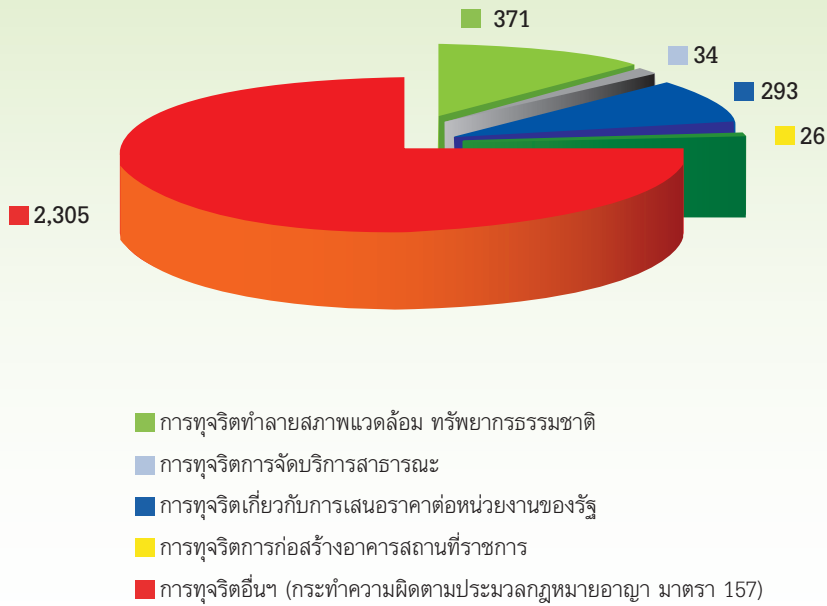

แผนภูมิที่ 6 แสดงสื่อบอกเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกใช้มูลความผิด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

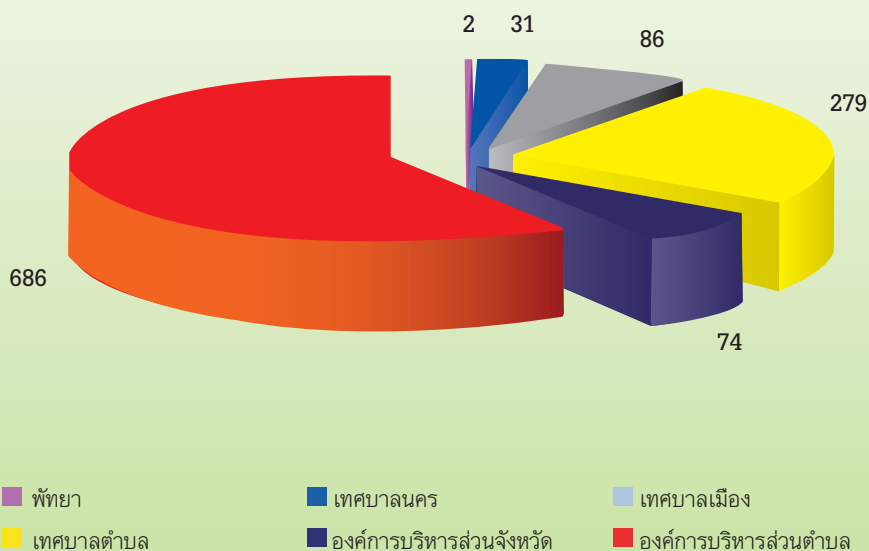

แผนภูมิที่ 7 แสดงสถิติประเภทคดีที่รับเข้ามา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 (หน่วย:เรื่อง)

แผนภูมิที่ 8 แสดงสถิติประเภทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ถูกกล่าวหาหรือเรียน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 (หน่วย:เรื่อง)

เรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไล่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยแล้วมีมติว่าการกระทำเป็นความผิดทางวินัยและหรืออาญา จำนวน 7 เรื่อง ที่เป็นเรื่องที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เรื่องกล่าวหานายปรีดี เหวระกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด

ข้อกล่าวหา สั่งการให้แก้ไขราคากลางในบันทึกรายงานผลการประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุง Ground Improvement For Airside Pavements เป็นเหตุให้มีการกำหนดราคากลางสูงกว่าความเป็นจริง และเป็นเหตุให้บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ได้รับความเสียหาย

ข้อเท็จจริงจากการไล่สวน

จากการไล่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 20 กันยายน 2539 บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ได้ประกาศประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุง Ground Improvement For Airside Pavements โดยในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2539 นายปรีดี เหวระกุล ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมางานดังกล่าวเพื่อทำหน้าที่พิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติของผู้เสนอราคาที่มีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อบริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด

ในวันที่ 27 พฤศจิกายน 2539 คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมาดังกล่าวได้เสนอรายงานการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุง Ground Improvement For Airside Pavements ต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยรายงานว่าได้พิจารณาผู้เสนอราคาต่ำสุด คือ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด ซึ่งเสนอราคา 11,900,000,000 บาท สูงกว่าราคากลาง 1,039,256,116.62 บาท (ราคากลางกำหนดไว้ที่ 10,860,743,883.38 บาท) ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาสั่งการให้ต่อรองราคา ผลการต่อรองปรากฏว่าบริษัทผู้เสนอราคาได้ลดราคาคงเหลือ 11,650,000,000 บาท ซึ่งก็ยังสูงกว่าราคากลาง 789,256,116.62 บาท ผู้ถูกกล่าวหาจึงสั่งให้นำเข้าเสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทฯ พิจารณา และในวันที่ 28 พฤศจิกายน 2539 ผู้ถูกกล่าวหาสั่งการให้เจ้าหน้าที่แก้ไขราคากลางในบันทึกรายงานผลการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมาปรับปรุง Ground Improvement For Airside Pavements ฉบับลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2539 จากราคากลาง 10,860,743,889.38 บาท เป็น 12,200,000,000 บาท แล้วนำไปสับเปลี่ยนแทนเอกสารเดิม เป็นเหตุให้คณะกรรมการบริษัทฯ หลงเชื่อว่ามีผู้เสนอราคาได้เสนอราคาต่ำกว่าราคากลาง 550,000,000 บาท จึงอนุมัติให้จ้างบริษัทดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไล่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของ นายปรีดี เหวระกุล ผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 8 และมาตรา 11 และประมวลกฎหมายอาญามาตรา 264 มาตรา 265 และมาตรา 268

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาต่อไป

ผลการดำเนินคดีอาญา อยู่ระหว่างการพิจารณาลำนวนของอัยการสูงสุด

2. เรื่องกล่าวหานายดุสิต เต็งนิยม รองกรรมการผู้จัดการสายสินเชื่อภาคใต้และนครหลวงตะวันออก ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับพวก

ข้อกล่าวหา ร่วมกันพิจารณาอนุมัติสินเชื่อให้กับบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด โดยมีขอบ เป็นเหตุให้ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ต้องจ่ายเงินสินเชื่อเกินกว่าที่ควรจ่ายจริงจำนวน 600 ล้านบาท

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด เป็นลูกหนี้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มาตั้งแต่ปี 2522 จนกระทั่งเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2540 ทำให้บริษัทดังกล่าว ประสบปัญหาด้านการเงินและกลายเป็นลูกหนี้ผิดนัด ธนาคารกรุงไทยฯ จึงได้โอนหนี้ผิดนัดของบริษัทฯ ให้แก่สถาบัน การเงินตามนโยบายรัฐบาล ต่อมานายดุสิต เต็งนิยม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และนางเยาวลักษณ์ ลิขิตวัฒนานุรักษ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้รับการติดต่อจากบริษัทฯ ในการขอสินเชื่อจากธนาคารกรุงไทยฯ เพื่อแก้ไขหนี้ของบริษัทฯ (Refinance) ตามแผนฟื้นฟูกิจการเดิมซึ่งจำเป็นต้องหาแหล่งเงินกู้เพื่อปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของบริษัทฯ ซึ่งต่อมาได้มี นายหน้าประกอบด้วย นางสาว มั่นคงเจริญ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายธงชัย จีรอลงกรณ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นางสาวพร ทองธิว ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 บริษัท มาสเตอร์เวิร์ค เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 นางสาวสายสวาท ธนศักดิ์เจริญ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 และนางสาวนงคณัฐ วัฒนสุนทรกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ร่วมกันเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 กระทำความผิด โดยเข้ามาติดต่อเจรจาต่อรองซื้อลดหนี้ของบริษัทฯ จากสถาบันการเงินต่างๆ โดยใช้เงินสินเชื่อจากธนาคารกรุงไทยฯ เพื่อให้ธนาคารกรุงไทยฯ เป็นเจ้าหนี้รายใหญ่มีอำนาจขอแก้ไขแผนฟื้นฟู กิจการ โดยการซื้อลดหนี้ดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้ร่วมกันพิจารณาสินเชื่อและเบิกจ่ายเงินกู้ ให้กับบริษัทที่ธนาคารกรุงไทยฯ ได้จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการซื้อลดหนี้ของบริษัทเอกชนดังกล่าวจากสถาบันการเงินเกิน กว่าที่ควรจ่ายจริง จำนวน 600 ล้านบาท เป็นเหตุให้ธนาคารกรุงไทยฯ ได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของ นายดุสิต เต็งนิยม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และนางเยาวลักษณ์ ลิขิตวัฒนานุรักษ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 11 และการกระทำของนางสาว มั่นคงเจริญ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายธงชัย จีรอลงกรณ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นางสาวพร ทองธิว ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 บริษัท มาสเตอร์เวิร์ค เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 นางสาวสายสวาท ธนศักดิ์เจริญ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 และนางสาวนงคณัฐ วัฒนสุนทรกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 เป็นความผิดอาญาตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2502 มาตรา 11 ประกอบมาตรา 86 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณา พิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งแปดคนต่อไป

ผลดำเนินการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออก

ผลการดำเนินคดีอาญา อยู่ระหว่างตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์

3. เรื่องกล่าวหานายสิริวัฒน์ พรหมบุรี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ รองกรรมการผู้จัดการ และกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์

ข้อกล่าวหา ทุจริตต่อหน้าที่ในการอนุมัติเงินกู้โครงการจัดสรรต่างๆ จำนวน 4 โครงการ โดยเข้ามีส่วนได้เสีย เพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสิริวัฒน์ พรหมบุรี ผู้ถูกกล่าวหา ได้อาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองและพวก โดยอนุมัติเงินกู้ให้แก่บริษัท คริสตัลสแควร์ จำกัด และลงชื่อ ผ่านเรื่องรับเป็นแหล่งเงินกู้ระยะยาวของลูกค้ายโครงการคริสตัลสแควร์ โดยผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ถือหุ้นและเป็น กรรมการของบริษัท คริสตัลสแควร์ จำกัด นอกจากนี้ เมื่อโครงการคริสตัลสแควร์ ถูกชะลอเงินเชื่อเนื่องจากลูกค้าที่ยื่นกู้ต่อธนาคารอาคารสงเคราะห์สำนักงานใหญ่ มีหนี้ค้างชำระเกินเกณฑ์ที่กำหนด โครงการฯ จึงนำลูกค้าไปยื่นกู้ต่อ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพระราม 6 ผู้ถูกกล่าวหาได้โทรศัพท์สั่งการให้ผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพระราม 6 ทำบันทึกขออนุมัติผ่อนผันรับลูกค้าของโครงการฯ แบบรายย่อยทั่วไปเสนอไปยังผู้ถูกกล่าวหา ทั้งที่ การผ่อนผันดังกล่าวอยู่ในอำนาจของรองกรรมการผู้จัดการธนาคารฯ

ผู้ถูกกล่าวหากับพวกรวม 5 คน ได้ซื้อที่ดินที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้วนำที่ดินดังกล่าวจัดทำโครงการจัดสรร ที่ดินเปล่าชื่อโครงการแม่รำพึงแลนด์ และยื่นขอวงเงินกู้ระยะยาวสำหรับลูกค้าโครงการต่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่ โดยผู้ถูกกล่าวหาขณะดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ได้อาศัยอำนาจของตน ลงชื่อผ่านเรื่องรับเป็นแหล่งเงินกู้ระยะยาวของลูกค้ายโครงการแม่รำพึงแลนด์ และต่อมาได้พิจารณาลงชื่อผ่านเรื่อง การขออนุมัติผ่อนผันการพาดสายไฟฟ้าในโครงการ อันเป็นการเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจการนั้น

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็น ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดทางอาญาตามมาตรา 9 และมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502

ผลดำเนินการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษให้ออก

ผลการดำเนินคดีอาญา อัยการสูงสุดมีความเห็นสั่งฟ้องคดีแล้ว

4. เรื่องกล่าวหานายพิจิตต รัตกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กับพวก

ข้อกล่าวหา ร่วมกันทุจริตการจัดซื้อที่ดินเขตบางซื่อ เพื่อใช้เป็นที่จอดรถขยะของกรุงเทพมหานคร เมื่อปี 2540 วงเงิน 270,000,000 บาท

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2538 กรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานเขตบางซื่อ ได้ประกาศขอซื้อที่ดินที่อยู่ในเขตบางซื่อจำนวนไม่ต่ำกว่า 5 ไร่ ปรากฏว่า มีผู้สนใจจะขายที่ดินจำนวน 2 ราย แต่ นายชวน พัฒนวรานนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ตำแหน่งผู้อำนวยการเขตบางซื่อ ได้มีหนังสือไปยังสำนักงานที่ดิน กรุงเทพมหานคร และธนาคารอาคารสงเคราะห์ เพื่อขอทราบราคาประเมินที่ดินเฉพาะแต่ของผู้ขายที่ดินเพียง รายเดียว และไม่ได้สอบถามราคาประเมินที่ดินที่เสนอขายทุกแปลง โดยหลีกเลี่ยงไม่สอบถามราคาของที่ดินส่วนใหญ่ ที่มีราคาประเมินต่ำ นอกจากนี้ที่ดินแปลงที่ขอทราบราคาประเมินยังเป็นที่ดินที่ไม่ติดทางสาธารณะและไม่มีทาง การจ่ายอมสำหรับใช้ผ่านเข้า-ออก คงมีทางการจ่ายอมสำหรับที่ดินจัดสรรตามประกาศของคณะปฏิวัติ เท่านั้น แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้รายงานนายประเสริฐ สมะลาภา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ขณะดำรงตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานครว่า ที่ดินนี้มีความเหมาะสมที่กรุงเทพมหานครจะซื้อส่วนที่ดินของผู้เสนอขายอีกรายหนึ่งมีความเหมาะสมน้อยกว่า ต่อมา ได้มีการเสนอเรื่องให้ นายพิจิตต รัตตกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ในฐานะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณา และผู้ถูก กล่าวหาที่ 3 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณา โดยมีนายญาณเดช ทองลิมา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 เมื่อครั้ง ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ และมีนายสมศักดิ์ สืบตระกูล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้แต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจสอบขึ้นอีกหนึ่งชุด โดยมีนายมหินทร์ ต้นบุญเพิ่ม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ตำแหน่งที่ปรึกษาผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครขณะนั้น เป็นประธานกรรมการเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของที่ดินเสนอให้คณะกรรมการชุดของ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 พิจารณา

ต่อมาคณะกรรมการทั้งสองชุดดังกล่าวได้มีมติเห็นชอบให้ซื้อที่ดินทั้งที่ได้สอบถามปัญหาทางเข้า-ออก ของที่ดิน ไปยังเจ้าพนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร และได้รับแจ้งยืนยันเป็นหนังสือชัดเจนว่าที่ดินดังกล่าวไม่ติดทางสาธารณะ แต่อย่างไร แต่ก็ยังมีความเห็นให้ซื้อที่ดินนี้ โดยเห็นว่าที่ดินที่เสนอขายมีทางการจ่ายอมสำหรับที่ดินทุกแปลง โดยผู้ถูก กล่าวหาที่ 1 ได้รายงานผลการพิจารณาถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เพื่อนำเสนอให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เห็นชอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ที่ 1 ซื้อที่ดินรายนี้โดยวิธีพิเศษ และเสนอขออนุมัติให้แต่งตั้งผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 กับพวก ทำหน้าที่คณะกรรมการจัดซื้อ โดยวิธีพิเศษด้วย ทั้งที่การซื้อที่ดินรายนี้มีไคร่กรณีเป็นที่ดินต้องซื้อเฉพาะแห่งและมีใช่เป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะต้องซื้อโดย วิธีพิเศษแต่อย่างไร ทั้งผู้เสนอขายยินดีขายระยะเวลาในราคาตามที่ขอขมายมาตลอดทุกครั้ง แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ก็ได้เห็นชอบให้ซื้อที่ดินรายนี้ และอนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ

จากนั้นผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้ทำหนังสือสัญญาขายที่ดินระบุว่า สิ่งปลูกสร้างในที่ดินไม่มี ทั้งที่มีการอนุมัติให้ซื้อ ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและอุปกรณ์ในราคา 270 ล้านบาท โดยมีเจตนาปกปิดข้อเท็จจริงและช่วยเหลือให้ผู้ขายที่ดิน ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ ค่าธรรมเนียมและอากรในการจดทะเบียน

ในการชำระเงินค่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ได้มีการสั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชา เขียนเช็คส่งจ่ายเอกชนเจ้าของ ที่ดินเพียงผู้เดียว และให้เขียนเช็คเป็นสองฉบับ โดยไม่มีการขีดคร่อมหรือขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออกตามระเบียบ ของทางราชการ เพื่อให้สามารถนำเช็คดังกล่าวไปถอนเงินจากธนาคารเป็นเงินสดได้ทันที

เมื่อเอกชนเจ้าของที่ดินได้รับเงินค่าที่ดินแล้วปรากฏว่า ได้มีการสั่งจ่ายเงินเป็นเช็คให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และมี เงินจำนวนหนึ่งฝากเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาจัดซื้อที่ดินในครั้งนี้ด้วย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาประกอบด้วย

1. นายพิจิตต รัตตกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายสมคิด สืบตระกูล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 149 มาตรา 151 และมาตรา 157 และการกระทำของนายชวน พัฒนวรานนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 149 มาตรา 151 และมาตรา 157

2. นายญาณเดช ทองลิมา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายมหินทร์ ต้นบุญเพิ่ม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 เป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 151 และมาตรา 157

3. นายประเสริฐ สมะลาภา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายสมควร รวีรัฐ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 และ นางอรุณพรรณ แก้วมรินทร์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 151 และมาตรา 157

4. นางอุไรวรรณ วัลยานนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 นายประยูร ดอกอังกาบ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 10 และนายวินัย สุขมาก ผู้ถูกกล่าวหาที่ 11 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 10 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 11 และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1-8 ต่อไป

ผลดำเนินการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว

ผลการดำเนินคดีอาญา อยู่ระหว่างตั้งคณะทำงานร่วมระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์

5. เรื่องกล่าวหานายหาญชัย ทิฆนนานนท์ นายกเทศมนตรีนครอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี กับพวก

ข้อกล่าวหา ทุจริตการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียโรงฆ่าสัตว์เทศบาลนครอุดรธานีในราคา 19,689,670 บาท

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า ในระหว่างที่ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี มีคำสั่งให้นายหาญชัย ทิฆนนานนท์ ผู้ถูกกล่าวหา ขณะดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีนครอุดรธานี ส่งมอบงานให้แก่ปลัดเทศบาลนครอุดรธานี เนื่องจากศาลจังหวัดอุดรธานีได้มีคำสั่งเพิกถอนประกาศแต่งตั้งคณะเทศมนตรี ปรากฏว่า ได้มีการประชุมสภาเทศบาลนครอุดรธานี สมัยวิสามัญ สมัยที่ 3 ประจำปี 2542 ครั้งที่ 2/2542 เมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2542 โดยคณะเทศมนตรีได้เสนอญัตติต่อสภาเทศบาลนครอุดรธานี ขออนุมัติยืมเงินสะสมของเทศบาลฯ เป็นค่าจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียโรงฆ่าสัตว์เทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 20 ล้านบาท และขอความเห็นชอบในการทำกิจการนอกเขตเทศบาลนครอุดรธานีในการจัดซื้อที่ดินบริเวณใกล้เคียงโรงฆ่าสัตว์เดิม และสภาเทศบาลนครอุดรธานี ได้มีมติเห็นชอบ

ในการดำเนินการจัดซื้อที่ดินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาในฐานะนายกเทศมนตรีนครอุดรธานี ได้ประกาศจัดซื้อที่ดินโดยวิธีพิเศษตามประกาศเทศบาลนครอุดรธานี ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2542 โดยกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของที่ดินเพื่อเอื้อประโยชน์เป็นการเฉพาะราย และคณะกรรมการจัดซื้อที่ดินโดยวิธีพิเศษ ตามคำสั่งเทศบาลนครอุดรธานี ที่ 365/2542 ลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2542 ประกอบด้วย นายบุญฤทธิ์ สีทา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายกมล คันทธา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นางเบญจา คุณกลาง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายไพศาล โชติพิทยสุนนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 นางศรีประไพ คำสุพรหม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 และนายวรพงษ์ โสมานันท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 มีหน้าที่จัดซื้อที่ดินเพื่อใช้เป็นที่ก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลนครอุดรธานี ได้ใช้อำนาจดำเนินการจัดซื้อที่ดินผ่านนายหน้าคือ นายห้าง แซ่แต้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 โดยทำหลักฐานเท็จและจัดซื้อที่ดินในราคาแพงเกินกว่าความเป็นจริงจำนวนเนื้อที่ 68 ไร่ 3 งาน 38 ตารางวา ในราคาไร่ละ 286,000 บาท รวมเป็นเงิน 19,689,670 บาท ทั้งที่เจ้าของที่ดินมีความประสงค์ขายที่ดินในราคาไร่ละ 50,000 บาท ตามภาวะราคาที่ดินที่มีการซื้อขายในท้องตลาดขณะนั้น โดยทำหลักฐานเท็จเพื่อให้เชื่อได้ว่า คณะกรรมการจัดซื้อที่ดินโดยวิธีพิเศษได้เจรจาต่อรองราคาซื้อขายที่ดินกับเจ้าของที่ดินและได้ตกลงซื้อขายที่ดินกับเทศบาลฯ โดยตรง และผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่เขียนเช็คสั่งจ่ายให้กับผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ซึ่งมีชื่อเจ้าของที่ดิน อีกทั้งมิได้ขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” “หรือผู้ถือ” และไม่ได้ขีดคร่อมเช็ค ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของ นายหาญชัย ธิฆนนานนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 เป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 มาตรา 157 และ มาตรา 162 (1) (4)

การกระทำของคณะกรรมการจัดซื้อที่ดินโดยวิธีพิเศษ ประกอบด้วย นายบุญฤทธิ์ สีทา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายกมล คันทธา ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นางเบญจา คุณกลาง ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายไพศาล โชติพิทยสุนนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 และนางศรีประไพ คำสุพรหม ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 มาตรา 157 และมาตรา 162 (1) (4) และการกระทำของนายวรพงษ์ โสมานันท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 เป็นความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง

การกระทำของนายห้าง แซ่แต้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 ประกอบมาตรา 86

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 2-8 และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่ 1-8 ต่อไป

ผลดำเนินการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาลงโทษทางวินัยแล้ว

ผลการดำเนินคดีอาญา อัยการสูงสุดมีความเห็นสั่งฟ้องคดีแล้ว

6. เรื่องกล่าวหานายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรม

ข้อกล่าวหา ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กรณีไม่ดำเนินคดีกับอธิบดีกรมบังคับคดีและรองอธิบดีกรมบังคับคดี ที่สั่งคืนเงินจำนวน 70 ล้านบาท ที่ได้จากการขายทอดตลาดของศาลจังหวัดชัยบุรี ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า มีผู้ทำหนังสือถึงคณะกรรมการตุลาการและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กรณีมีข้อครหาว่ามีการเรียกรับเงินจำนวนมาก และเงินบางส่วนไปให้มูลนิธิประมาณ ชันชื้อ กระทรวงยุติธรรมจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาที่ทำงานในสำนวนคดี มีข้อพิรุณและพฤติการณ์สื่อแสดงว่าจะปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ต่อมากระทรวงยุติธรรมเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการบังคับคดีขายทอดตลาดที่ดินที่ศาลจังหวัดัญบุรียังมีประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รายงานการสอบสวนเสนอปลัดกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2543 สรุปได้ว่า กรณีมีการเรียกรับเงินจากการบังคับคดีขายทอดตลาดที่ดินของศาลจังหวัดัญบุรีไปให้มูลนิธิประมาณ ชันชื้อ หรือไม่ เห็นว่ายังไม่มีความชัดเจนใดบ่งชี้ว่ามีการเรียกรับเงินจากการบังคับคดีขายทอดตลาดที่ดินของศาลจังหวัดัญบุรีไปให้แก่มูลนิธิประมาณ ชันชื้อ และกรณีการไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการขายทอดตลาดจากเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดที่ดินทั้งสองแปลงที่ศาลจังหวัดัญบุรีเป็นไปโดยชอบหรือไม่ เห็นว่าการที่กรมบังคับคดีคืนเงิน 70 ล้านบาทให้แก่คู่ความโดยไม่หักค่าธรรมเนียมไว้เลยเป็นการไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่มีพยานหลักฐานว่ามีการทุจริต แต่ข้อสังเกต 3 ข้อ คือ

1. มีแนวทางปฏิบัติชัดเจนแล้วว่า เมื่อมีการเคาะไม้ขายต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมทุกครั้ง เหตุใดในกรณีนี้ไม่เรียกเก็บ
2. ผู้อำนวยการกองคดีแพ่งได้ทำความเห็นไว้ชัดเจน นายมานิตย์ สุธาพร รองอธิบดีผู้รับผิดชอบต้องทราบและหากจะรักษาประโยชน์ต้องสั่งเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
3. เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะรัฐเสียเงินเกือบ 45 ล้านบาท คณะกรรมการเสนอว่ากรณีควรจะดำเนินการอย่างไรสุดแต่กระทรวงยุติธรรมจะเห็นสมควร

ผู้อำนวยการกองงานคณะกรรมการตุลาการ ได้ทำบันทึกถึงเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ นายบัณฑิต รัชตะนันท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ในขณะดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงยุติธรรม รักษาราชการแทนปลัดกระทรวงยุติธรรมและเลขาธิการส่งเสริมงานตุลาการ ได้บันทึกสั่งการท้ายรายงาน ว่า “ให้รายงานกระทรวงฯ ระวังเรื่องตามข้อเท็จจริงที่ได้จากสำนวน ส่วนประเด็นเกี่ยวกับมูลนิธิให้แยกความเห็น เนื่องจากมูลนิธิไม่ได้เป็นส่วนราชการแต่เป็นเอกชน”

สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ รายงานปลัดกระทรวงยุติธรรมเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2543 นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ในขณะดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้มีบันทึกลงวันที่ 10 เมษายน 2543 ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมความว่า “กระผมพิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงที่ได้จากสำนวนการสอบสวนไม่มีพยานหลักฐานที่แสดงว่านายประมาณ ตียะไพบูลย์สิน ในฐานะอธิบดีกรมบังคับคดี และนายมานิตย์ สุธาพร ในฐานะรองอธิบดีกรมบังคับคดี มีเจตนาทุจริตส่งคืนเงิน 70 ล้านบาท ให้แก่คู่ความโดยไม่หักค่าธรรมเนียมการบังคับคดีไว้ตามกฎหมาย ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับมูลนิธิประมาณ ชันชื้อ แม้ไม่มีหลักฐานบ่งชี้ว่ามีการเรียกรับเงินจากการบังคับคดีขายทอดตลาดที่ดินของศาลจังหวัดัญบุรีไปให้มูลนิธิประมาณ ชันชื้อ ก็ตาม แต่คณะกรรมการมีข้อสังเกตถึงที่มาของเงินบริจาคไม่มีความโปร่งใส ไม่มีรายละเอียดของผู้ที่บริจาค แต่เนื่องจากมูลนิธิดังกล่าวไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ จึงไม่อาจเข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้ จึงได้พิจารณาให้ระวังเรื่องแล้ว” ทั้งที่กรณีความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแตกต่างกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ในฐานะผู้บังคับ

บัญชาส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ควรต้องใช้ดุลพินิจตามภาวะวิสัยของข้าราชการที่อยู่ในฐานะและตำแหน่งดังกล่าวซึ่งมีหน้าที่จะต้องพิจารณาเรื่องราวด้วยความสุจริต รอบคอบ ระมัดระวัง พิจารณาผลประโยชน์ของแผ่นดิน โดยคำนึงถึงข้อเท็จจริง เหตุผล และผลประโยชน์ของราชการเป็นหลัก แต่ก็ได้กระทำดังกล่าวเป็นมูลเหตุให้มีผู้สงสัยในพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหา รวมทั้งไม่ได้เห็นด้วยกับกระทรวงยุติธรรม มีการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน เกิดกรณีพิพาทระหว่างข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงยุติธรรมกับนายประมาธ ตีเยไพบูลย์สิน และนายมานิตย์ สุธาพร ในเวลาต่อมา ทำให้เกิดภาพลักษณ์ไม่ดีแก่สถาบันตุลาการ และควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่นายมานิตย์ สุธาพร รวมทั้งแจ้งให้อธิบดีกรมบังคับคดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพื่อหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่ง ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ข้อ 8 แต่ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 กลับมีความเห็นให้ระงับเรื่อง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของนายบัณฑิต รัชตะนันท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคสอง

ให้ส่งเรื่องไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองคนต่อไป

ผลดำเนินการทางวินัย ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตุลาการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายแล้ว

7. เรื่องกล่าวหานายโกคิน พลกุล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กับพวก

ข้อกล่าวหา ทุจริตในการจัดซื้อรถดับเพลิงและเรือดับเพลิงตามโครงการพัฒนาระบบบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรุงเทพมหานคร

ข้อเท็จจริงจากการไต่สวน

จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท STEYR – DAIMLER – PUCH Spezialfahrzeug AG&CO KG สาธารณรัฐออสเตรีย ได้ร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการฉ้อฉล โดยหลอกลวงให้ผู้อื่นเชื่อว่าการจัดซื้อรถดับเพลิงและเรือดับเพลิงพร้อมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัย เป็นการดำเนินการจัดซื้อระหว่างรัฐต่อรัฐและเป็นการค้าต่างตอบแทน เพื่อให้บริษัทฯ ได้รับประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง ดังนี้

บริษัท STEYR – DAIMLER – PUCH Spezialfahrzeug AG&CO KG สาธารณรัฐออสเตรียได้เสนอโครงการขายรถดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยผ่านเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐออสเตรียประจำประเทศไทย โดยมีหนังสือลงวันที่ 4 มิถุนายน 2546 ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ยื่นข้อเสนอโครงการและให้ดำเนินการในลักษณะรัฐต่อรัฐ ระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐออสเตรีย พร้อมการจัดหาแหล่งเงินทุนให้และรับพันธะการค้ำตอบแทนร้อยละ 100 ตามเอกสารใบเสนอราคาลงวันที่ 28 พฤษภาคม 2546 ระบุรายละเอียดรถดับเพลิงจำนวน 315 คัน และเรือดับเพลิงจำนวน 30 ลำ พร้อมอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยรวม 18 รายการ รวมเป็นเงิน 156,953,203 ยูโร ทั้งนี้ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม 2546 การถ่ายโอนภารกิจดับเพลิงจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

มายังกรุงเทพมหานครยังไม่เรียบร้อย ไม่สามารถทราบจำนวนรถดับเพลิงที่จะต้องจัดซื้อที่แน่นอน จึงเป็นการจัดทำใบเสนอราคาขึ้นภายหลังจากที่ได้มีการโอนภารกิจดับเพลิงมายังกรุงเทพมหานครแล้วคือวันที่ 18 สิงหาคม 2546 และได้ลงวันที่ย้อนหลังเพื่อนำมาอ้างอิงว่าเป็นข้อเสนอที่มาพร้อมกับเอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย โดยเป็นข้อเสนอจากรัฐบาลออสเตรเลีย

ในเดือนมกราคม 2547 บริษัทฯ ได้เชิญนายประชา มาสินนท์ ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และคณะทำงานที่ปรึกษา เดินทางไปดูงานของบริษัท MAN ซึ่งเป็นบริษัทที่รับจ้างผลิตตัวรถดับเพลิงให้แก่บริษัทฯ ที่สาธารณรัฐออสเตรเลีย ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และคณะได้ไปดูแต่การผลิตและอุปกรณ์ดับเพลิง ส่วนเรื่องดับเพลิงนั้น บริษัทฯ แจ้งว่า บริษัทฯ ไม่ได้ผลิตเรื่องดับเพลิง แต่ถ้าต้องการก็จะว่าจ้างบริษัทอื่นมาผลิตแทน

พลตำรวจตรี อธิลักษณ์ ต้นชูเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ในฐานะผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ทำหนังสือขออนุมัติโครงการพัฒนาระบบบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2547 เสนอต่อนายสมักร สุนทรเวช ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ในฐานะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยระบุรายละเอียดความเป็นมาของโครงการ และความจำเป็นในการจัดซื้อรถและเรื่องดับเพลิง พร้อมครุภัณฑ์บรรเทาสาธารณภัย ซึ่งตรงกับใบเสนอราคาของบริษัทฯ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้อนุมัติโครงการฯ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2547 และได้ลงนามในบันทึกเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณา แต่บันทึกดังกล่าวยังไม่มีความเหมาะสมทางวิชาการที่ดีพอ จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้จัดทำบันทึกย้อนหลังลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2547 อีกฉบับ เสนอผ่านการอนุมัติของผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 มีรายละเอียดคือ กำหนดเหตุผลความจำเป็นที่จะจัดซื้อ โดยเปรียบเทียบผลการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การชำระเงินโดยขอผูกพันงบประมาณประจำปี การชำระเงินแบ่งเป็นเงินงบประมาณจากกรุงเทพมหานครกับเงินอุดหนุนของรัฐบาลในอัตราส่วน 30:70 โดยบันทึกดังกล่าวนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้ใช้เป็นแบบในการนำเสนอ นายโภคิน พลกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้ให้ปรับอัตราส่วนระหว่างเงินงบประมาณของกรุงเทพมหานครและเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เป็น 40:60

ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 เสนอขออนุมัติโครงการฯ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้ร่วมกันลงนามในหนังสือขออนุมัติโครงการพัฒนาระบบบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่อคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2547 โดยแนบเอกสารจากสถานทูตออสเตรเลียและคำแปล ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อบริษัทฯ ผู้ขาย รวมถึงสินค้ารายการรถดับเพลิง เรือดับเพลิง และอุปกรณ์ดับเพลิง ความช่วยเหลือของรัฐบาลสาธารณรัฐออสเตรเลียในรูปรัฐต่อรัฐ รวมทั้งการจัดหาแหล่งเงินทุน และพันธะทางการค้าต่างตอบแทน (Counter Trade) ร้อยละ 100 ในวงเงิน 8,000 ล้านบาท โดยจะขอใช้งบประมาณของกรุงเทพมหานครร้อยละ 40 ขออนุมัติเงินอุดหนุนจากรัฐบาลร้อยละ 60

ต่อมาวันที่ 22 มิถุนายน 2547 คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการของโครงการตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และมีความเห็นในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ยานพาหนะต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้และที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ให้กระทรวงมหาดไทยโดยกรุงเทพมหานคร กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันสำรวจตรวจสอบรายละเอียดต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องความจำเป็นและจำนวนที่จะต้องจัดหาให้ชัดเจนและถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

ทั้งในส่วนที่ฝ่ายไทยมีอยู่แล้วและส่วนที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยให้นำเข้าเฉพาะส่วนที่จำเป็นและที่ไม่มีหรือที่ไม่สามารถผลิตได้เองในประเทศเท่านั้น

2. ให้กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการเกี่ยวกับการทำการค้าต่างตอบแทนกับรัฐบาลออสเตรเลีย โดยประสานกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในเรื่องนี้ มีหน่วยงานที่ได้เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีที่สำคัญได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอความเห็นว่าจะขอชะลอโครงการไว้ก่อน เนื่องจากเป็นโครงการที่ใช้งบประมาณมาก ซึ่งกว่าร้อยละ 80 เป็นการจัดหายานพาหนะ วัสดุและอุปกรณ์ แต่ยังขาดแผนที่ชัดเจนเป็นระบบ ทั้งการบริหารจัดการความพร้อมด้านบุคลากรและแผนการใช้ประโยชน์ สำนักงานประมาณเสนอความเห็นว่าเป็นหลักการควรสนับสนุน แต่มีข้อสังเกตว่าโครงการมีวงเงินสูงมาก แต่ยังขาดรายละเอียดเพียงพอในการพิจารณาความเหมาะสมทั้งด้านคุณภาพและราคา และเพื่อลดการนำเข้า ควรพิจารณาขนาดของโครงการกับครุภัณฑ์ที่มีอยู่รวมทั้งประเทศไทยมีศักยภาพเพียงพอในการก่อสร้างอาคารประเภทต่างๆ จึงควรพิจารณาขีดความสามารถที่ประเทศไทยสามารถดำเนินการได้เองด้วย นอกจากนี้ยังปรากฏว่า กระทรวงการคลังได้มีความเห็นภายหลังจากคณะรัฐมนตรีมีมติแล้วสรุปว่า การจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ วัสดุ-อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ เห็นควรให้ตั้งรายการค่าใช้จ่ายไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งจะมีความเหมาะสมกว่าการขอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลออสเตรเลีย และมีข้อสังเกตว่าการศึกษาความต้องการของกรุงเทพมหานครในด้าน การดับเพลิงโดยเปรียบเทียบกับนครโตเกียว คงจะไม่เหมาะสมเนื่องจากสภาพภูมิประเทศแตกต่างกัน

ต่อมาเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2547 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 และผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ทราบ และในวันที่ 7 กรกฎาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้เชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม มีผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ทำหน้าที่ประธานการประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาและรับทราบมติของคณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ในวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้เสนอรายงานผลการประชุมดังกล่าวต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 และในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้ลงนามในบันทึกเสนอคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการขอเพิ่มยานพาหนะดับเพลิงจำนวน 315 คัน เรือดับเพลิง จำนวน 30 ลำ และครุภัณฑ์ที่จะต้องจัดหาตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการไว้แล้ว เป็นเงินงบประมาณทั้งสิ้น 133,749,780 ล้านบาท คิดเป็นเงินไทยประมาณ 6,687,489,000 บาท และเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ

ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการฯ โดยมีผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นประธานกรรมการ และแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคุณลักษณะเฉพาะมีหน้าที่ตรวจสอบคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ยานพาหนะ และครุภัณฑ์บรรเทาสาธารณภัย

ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2547 ทูตพาณิชย์แห่งสาธารณรัฐออสเตรเลียได้ยื่นร่างข้อตกลงของความเข้าใจ (AGREEMENT OF UNDERSTANDING : A.O.U) เรื่องการจัดหารถดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัย โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้นำ A.O.U เสนอคณะกรรมการบริหารโครงการฯ เพื่อร่วมกันพิจารณา โดยที่ประชุมมีผู้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการเปิด LETTER OF CREDIT (L/C) ในเอกสารฉบับภาษาไทยข้อที่ 4 ว่า การเปิด L/C จะต้องดำเนินการภายใน 30 วันหลังจากการลงนามในข้อตกลงและมีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งน่าจะไม่ต้อง และที่ประชุมได้พิจารณาฉบับภาษาอังกฤษเห็นว่าระบุไว้ชัดเจนกว่าภาษาไทย โดยฉบับภาษาอังกฤษมีข้อความว่า “ภายใน 30 วัน

หลังจากลงนามในข้อตกลงซื้อขายและภาคผนวกของข้อตกลงซื้อขาย” อีกทั้งมีข้อสังเกตว่า ข้อตกลงของความเข้าใจฉบับนี้ไม่มีการกล่าวอ้างถึงการทำการค้าต่างตอบแทน แต่ในที่สุดที่ประชุมได้มีความเห็นรับทราบข้อตกลงดังกล่าว ส่วนความถูกต้องในด้านกฎหมายเห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยได้ตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำเสนอผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ลงนามในข้อตกลงดังกล่าว วันที่ 29 กรกฎาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้มีบันทึกเสนอผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ว่า กรณีพิจารณาข้อตกลงของความเข้าใจในเรื่องการจัดหารถดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยว่า เอกสารดังกล่าวชัดเจนแล้วไม่มีสิ่งใดขัดข้อง ไม่มีสิ่งใดที่จะท้วงติง จึงมีความเห็นขอรับทราบข้อเสนอของทูตพาณิชย์ และเสนอให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 พิจารณาลงนามร่วมกับเอกอัครราชทูตออสเตรเลีย ทั้งนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ทราบข้อสังเกตต่าง ๆ ของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารโครงการฯ ดังกล่าวแล้ว

สำหรับรายละเอียดในร่าง A.O.U. มีข้อความระบุผูกพันให้รัฐบาลไทยต้องเปิด L/C ชนิดเพิกถอนไม่ได้เป็นจำนวนเงิน 133,749,780 ยูโร ทั้งที่ยังไม่มีการดำเนินการตามขั้นตอนจัดซื้อจัดจ้างของกรุงเทพมหานคร

ในวันที่ 30 กรกฎาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้ลงนามใน A.O.U ร่วมกันกับเอกอัครราชทูตออสเตรเลียประจำประเทศไทย และวันที่ 4 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้รายงานผลการทำความตกลงฯ ต่อกระทรวงมหาดไทย โดยระบุถึงการลงนามในข้อตกลงของความเข้าใจและอ้างว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี หากเกิดความล่าช้าอาจก่อให้เกิดความเสียหาย เห็นควรรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบ และในวันที่ 16 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานผลการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงนามใน A.O.U. ซึ่งต่อมามีมติคณะรัฐมนตรี ได้รับทราบเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2547

ในวันที่ 4 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้เสนอบันทึกถึงคุณหญิงฉนวนทิพย์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ในฐานะปลัดกรุงเทพมหานคร ขอยกเว้นการปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการพัสดุ พ.ศ. 2538 ในการจัดหารถดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยให้แก่กรุงเทพมหานคร โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ได้นำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมของคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เป็นประธาน โดยที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติว่า สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสามารถดำเนินการจัดหารถดับเพลิงและอุปกรณ์ฯ ได้โดยวิธีพิเศษตามข้อ 20 (3) แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการพัสดุ พ.ศ. 2538 และอนุมัติยกเว้นการไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการพัสดุ พ.ศ. 2538 เฉพาะในกรณีที่ต้องดำเนินการตามข้อตกลงของความเข้าใจในเรื่องการจัดหารถดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยฯ ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐออสเตรเลีย ข้อ 1-5 และได้เสนอให้คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดুরับรองรายงานการประชุมในคราวเดียวกันโดยอ้างว่าหน่วยงานต้องรีบไปดำเนินการ และในวันเดียวกัน บริษัทฯ ได้ให้บริษัทในประเทศไทยเป็นตัวแทนในการดำเนินการตามข้อตกลงว่าด้วยการซื้อต่างตอบแทนกับกรมการค้าต่างประเทศ และมีที่ปรึกษาของบริษัทตัวแทนเป็นผู้ประสานงานในการดำเนินการให้กับบริษัทฯ โดยได้รับค่านายหน้าร้อยละ 18.18 ของวงเงินค่าบริการที่บริษัทฯ จ่ายให้กับบริษัทตัวแทน คิดเป็นเงินประมาณ 27 ล้านบาท

ในวันที่ 11 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ให้ความเห็นชอบในร่างคุณลักษณะเฉพาะของรายการรถดับเพลิงเรือดับเพลิงและอุปกรณ์ดับเพลิง จำนวน 15 รายการ ที่คณะกรรมการพิจารณาคุณลักษณะเฉพาะได้จัดทำเสนอและอนุมัติให้ใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2547 ทั้งนี้ การจัดทำคุณลักษณะเฉพาะดังกล่าวควรแล้วเสร็จก่อนการลงนามใน A.O.U. เพื่อนำไปใช้ประกอบการจัดทำ A.O.U. อีกทั้งไม่ปรากฏว่าได้มีการนำร่างคุณลักษณะเฉพาะที่จัดทำขึ้นไปใช้แต่อย่างใด

ต่อมาในวันที่ 16 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ได้มีหนังสือขออนุมัติคณะรัฐมนตรี เพื่อก่อนหน้านี้ผูกพัน ข้ามปีงบประมาณในโครงการจัดซื้อรถดับเพลิงฯ และในวันที่ 20 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มีบันทึกเสนอ ขอความเห็นชอบและขออนุมัติต่อผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ผ่านผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ขอจัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะจำนวน 15 รายการ ภายในวงเงิน 133,749,780 ล้านบาท เป็นเงินไทย ประมาณ 6,687,489,000 บาท โดยวิธีพิเศษ รวมทั้ง ขออนุมัติเปิด L/C ชนิดเพิกถอนไม่ได้ในนามของผู้ขายผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ให้แก่ธนาคาร RAIFFEISEN ZENTRALBANK, VIENNA สาธารณรัฐออสเตรียในวงเงินดังกล่าว โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ได้ลงนาม ผ่านเรื่อง และผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ให้ความเห็นชอบและอนุมัติตามเสนอในวันที่ 20 สิงหาคม 2547 และในวัน เดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ในฐานะประธานกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษได้มีหนังสือถึงเอกอัครราชทูตออสเตรียประจำ ประเทศไทยขอความอนุเคราะห์แจ้งไปยังบริษัทฯ เพื่อให้ยื่นเสนอราคา และได้มีการยื่นเสนอราคาในวันเดียวกัน และ ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2547 มีมติอนุมัติให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการก่อนนี้ผูกพันข้าม ปีงบประมาณโครงการพัฒนาระบบบริหารและเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของกรุงเทพมหานคร ภายในวงเงิน 6,687,489,000 บาท และอนุมัติวงเงินโครงการเพิ่มเติมเพื่อเป็นค่าธรรมเนียมใน การเปิด L/C อีกจำนวน 20,000,000 บาท หรือตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ให้กระทรวงพาณิชย์เร่งรัดดำเนินการ เกี่ยวกับการค้าต่างตอบแทนตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2547 โดยให้เน้นไต่ถามสูงเป็นสินค้าที่จะ ดำเนินการเป็นลำดับแรก

ในวันที่ 25 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้รายงานผลการจัดซื้อครุภัณฑ์ยานพาหนะรถดับเพลิง เรือดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยโดยวิธีพิเศษถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ผ่านผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 เสนอความเห็น ควรจัดซื้อครุภัณฑ์ จำนวน 15 รายการจากบริษัทฯ และในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ได้ลงนามผ่านเรื่อง แต่ผู้ถูก กล่าวหาที่ 3 ยังไม่ลงนามอนุมัติเนื่องจากรายละเอียดในหนังสือยังไม่สมบูรณ์พอที่จะอนุมัติจัดซื้อได้คือ ไม่มีการระบุ เรื่องการทำสัญญาการค้าต่างตอบแทนและยังไม่มีข้อยุติว่าต้องให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาร่างข้อตกลงซื้อขาย ก่อนหรือไม่ จึงได้มีการทำหนังสือลงเลขที่และวันที่เดียวกันขึ้นอีกหนึ่งฉบับ โดยฉบับหลังมีเนื้อความว่า “กระทรวง พาณิชย์ได้ลงนามการค้าต่างตอบแทนแล้ว และร่างข้อตกลงซื้อขายนี้ไม่ต้องส่งให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจ พิจารณา” โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ลงนามในบันทึกฉบับหลังนี้ ทั้งที่ในขณะนั้นกระทรวงพาณิชย์ยังมีได้ลงนามใน สัญญาการค้าต่างตอบแทน และยังไม่ได้ข้อยุติว่าต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดพิจารณาหรือไม่ และในวันเดียวกันผู้ถูก กล่าวหาที่ 3 ได้มีหนังสือแจ้งอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศให้ดำเนินการทำสัญญาการค้าต่างตอบแทนกับบริษัทฯ โดยเร็ว และได้มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 เพื่อรายงานความเห็นของคณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ และผู้ถูก กล่าวหาที่ 4 ได้ลงนามอนุมัติในวันที่ 27 สิงหาคม 2547 และในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มีบันทึกเสนอผู้ถูก กล่าวหาที่ 5 แจ้งว่าบริษัทฯ ได้ส่งสำเนา “ข้อตกลงของความเข้าใจ” ในเรื่องการจัดหาสิ่งอุปกรณ์สายขนส่ง ลิง อุปกรณ์สายช่างของออสเตรียให้แก่กองอำนวยการ กรป.กลาง ระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลออสเตรีย ซึ่งข้อตกลง ได้มีการตรวจร่างสัญญาจากอัยการสูงสุดเรียบร้อยแล้วและมีลักษณะเหมือนกับการจัดซื้อของสำนักป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยเห็นควรลงนามในหนังสือถึงอัยการสูงสุดเพื่อขออนุมัติร่างข้อตกลงซื้อขายที่อยู่ระหว่างการตรวจ พิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุด และเสนอผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ใช้ข้อตกลงของความเข้าใจ เรื่องการจัดหาสิ่งอุปกรณ์สายขนส่งสิ่งอุปกรณ์สายช่างของออสเตรียให้แก่กองอำนวยการ กรป.กลาง เป็นแบบ สัญญาข้อตกลงซื้อขายยานพาหนะและอุปกรณ์ดับเพลิงระหว่างกรุงเทพมหานครกับบริษัทฯ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ อนุมัติในวันเดียวกัน และในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ได้มีหนังสือถึงอัยการสูงสุดขออนุมัติร่างข้อตกลงซื้อขายที่

อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุด และในวันเดียวกันได้มีการร่วมลงนามในข้อตกลงซื้อขาย ประกอบบันทึกข้อตกลงของความเข้าใจระหว่างราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐออสเตรเลีย โดยกรุงเทพมหานคร กระทรวงมหาดไทย และบริษัท STEYR๓

ทั้งนี้ ในการดำเนินการทางการค้าต่างตอบแทนปรากฏว่า บริษัทผู้แทนดำเนินการตามข้อตกลงว่าด้วยการค้า ต่างตอบแทนนั้นเป็นกรณีของนายวัฒนา เมืองสุข ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในขณะที่นั้น โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ได้ร่วมกับบริษัทฯ หลีกเลี่ยงไม่ทำการค้าต่างตอบแทนตามเงื่อนไข และได้ทำการ ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินการการค้าต่างตอบแทน พ.ศ. 2543 และได้ออกประกาศ กระทรวงพาณิชย์ เรื่องแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการการค้าต่างตอบแทน พ.ศ.2547 โอนอำนาจในการ กำหนดรายการสินค้าในบัญชีรายการสินค้าการค้าต่างตอบแทนไปยังอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และได้ร่วมกันผลักดันให้กระทรวงพาณิชย์เสนอคณะรัฐมนตรีให้มีมติเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2547 เน้นไต่ถามสุกเป็น สินค้าที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการค้าต่างตอบแทนเป็นลำดับแรก ซึ่งในภายหลังนายราเชนทร์ พจนสุนทร ผู้ถูกกล่าวหา ที่ 7 ในฐานะอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ได้ให้ความเห็นชอบให้เพิ่มรายการสินค้าไก่อแปรรูปแช่แข็ง (ไก่อต้มสุก) ลง ในบัญชีรายการสินค้าต่างตอบแทนเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2547 โดยอาศัยประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว และใน วันที่ 30 กันยายน 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 ได้ลงนามในสัญญาการค้าต่างตอบแทนกับบริษัทฯ โดยมีสาระสำคัญว่า คู่สัญญาตกลงจะซื้อสินค้าไทยมูลค่าสินค้าทั้งสิ้น 133,749,780 ยูโร และสินค้าจะถูกส่งออกไปยังประเทศใดก็ได้ยกเว้น ประเทศต้องห้าม โดยกำหนดเริ่มซื้อสินค้าไทยนับแต่วันที่สัญญาจะมีผลใช้บังคับ และจะซื้อขายให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2552 ซึ่งการทำสัญญาดังกล่าวเป็นเหตุให้บริษัทผู้แทนฯ ที่เป็นกรณีของนายวัฒนา เมืองสุข ได้อาศัยยอด สินค้าไก่อต้มสุกที่ส่งออกไปญี่ปุ่นก่อนแล้วมาตัดยอดเป็นมูลค่าถึงกว่าครึ่งหนึ่งของมูลค่าการค้าต่างตอบแทน และทำให้บริษัทผู้แทนฯ ใช้ระยะเวลาในการทำการค้าต่างตอบแทนเพียงแค่ 1 ปีเศษก็ดำเนินการได้เสร็จสิ้น โดย ประเทศไทยไม่ได้รับประโยชน์ใด ๆ เนื่องจากเป็นการสั่งซื้อจากลูกค้าเดิมและเป็นยอดที่ส่งออกตามปกติอยู่แล้ว นอกจากนี้ประเทศญี่ปุ่นก็เป็นประเทศที่ซื้อไก่อต้มสุกจากไทยอยู่แล้วทุกปี และยังไม่มีการส่งไก่อต้มสุกไปยังประเทศ ออสเตรเลีย ทำให้ประเทศไทยขาดดุลการค้าประเทศออสเตรเลียถึง 133,749,780 ยูโร ทั้งนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 ได้ให้ความ เห็นชอบในการกระทำดังกล่าวและทำหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2547 แสดงว่าการกระทำถูกต้องครบถ้วนตามขั้นตอนแล้ว อันเป็นเหตุหนึ่งให้มีการเปิด L/C ให้แก่บริษัทฯ ในวันที่ 10 มกราคม 2548

ในวันที่ 29 สิงหาคม 2547 ได้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยนายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ถูก กล่าวหาที่ 8 ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าธรรมเนียมการเปิด L/C จำนวนยี่สิบล้านบาท ซึ่งต่อมาวันที่ 31 สิงหาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหา ที่ 3 ได้ทำหนังสือถึงกรรมการผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อขอเปิด L/C (ครั้งที่ 1) ในวงเงิน 133,749,780 ยูโร ให้กับบริษัทฯ ซึ่งกรุงเทพมหานครจะเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียมเป็นเงินยี่สิบล้านบาท และมอบ อำนาจให้ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นผู้ดำเนินการขอเปิด L/C

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้สั่งการให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ตรวจสอบ ราคารถดับเพลิงที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเคยจัดซื้อเพื่อเปรียบเทียบราคา และในวันที่ 23 กันยายน 2547 ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แจ้งว่า ธนาคารฯ ได้อนุมัติวงเงิน L/C

(เฉพาะคราว) 133,749,780 ยูโร ขอให้กรุงเทพมหานครยื่นยันการจ่ายดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายที่ธนาคารจ่ายไปก่อน ในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้สั่งให้ปลัดกรุงเทพมหานครสั่งการให้สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอขยายการเปิด L/C ออกไปอีก 1 เดือน เพื่อให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่รับผิดชอบได้พิจารณา ก่อน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มีหนังสือถึงปลัดกรุงเทพมหานครแจ้งว่าไม่อาจปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้ขยายเวลาการเปิด L/C ออกไปอีก 1 เดือน เนื่องจากสัญญาที่ทำกับบริษัทฯ ผู้ซื้อต้องเปิด L/C ให้แก่ผู้ขายภายใน 30 วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ 26 กันยายน 2547 และในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ได้มีหนังสือแจ้งให้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เร่งดำเนินการออก L/C โดยด่วน และในวันที่ 27 กันยายน 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้มีหนังสือแจ้งธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ให้ระงับการเปิด L/C เนื่องจากมีความจำเป็นบางอย่างเกี่ยวกับข้อตกลงซื้อขายและขอยกเลิกการมอบอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ดำเนินการเปิด L/C

ในวันที่ 28 กันยายน 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ขอทราบว่ามีบริษัท ได้ทำสัญญาต่างตอบแทนแล้วหรือไม่ และวันที่ 30 กันยายน 2547 กรมการค้าต่างประเทศ ได้มีหนังสือถึงกรุงเทพมหานครแจ้งว่า เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2547 บริษัทฯ ได้ลงนามในสัญญาการซื้อตอบแทนกับกรมการค้าต่างประเทศแล้ว และได้ขอความร่วมมือกรุงเทพมหานครแจ้งผลการลงนามสัญญาหลักให้กรมการค้าต่างประเทศทราบด้วย ทั้งที่ปรากฏว่า กรุงเทพมหานคร โดยผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 ได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงซื้อขายกับบริษัทฯ ไปก่อนแล้วเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2547 ซึ่งตามประกาศกระทรวงพาณิชย์เรื่องแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการค้าต่างตอบแทน พ.ศ. 2547 ข้อ 6 กำหนดให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของโครงการลงนามในสัญญาการซื้อหรือการจ้างบริการได้ต่อเมื่อได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากกรมการค้าต่างประเทศว่าผู้เสนอราคาหรือผู้เสนองานที่ได้รับการคัดเลือกได้ทำสัญญาการค้าต่างตอบแทนกับกรมการค้าต่างประเทศแล้ว

ในวันที่ 30 กันยายน 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อขอให้พิจารณาทบทวนการจัดซื้อรถดับเพลิงฯ โดยให้เหตุผลว่า การทำสัญญาการค้าต่างตอบแทนกับกรมการค้าต่างประเทศยังไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ และตามข้อกำหนดของ A.O.U. ไม่เปิดช่องให้กรุงเทพมหานครสามารถทบทวนเปรียบเทียบในเรื่องของราคาของสินค้ารถดับเพลิงและอุปกรณ์ตามสัญญาจัดซื้อที่ลงนามแล้วกับราคาสินค้าประเภทเดียวกันจากแหล่งผลิตอื่นๆ ได้ แต่กระทรวงมหาดไทยได้มีบันทึกแจ้งผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 ซึ่งปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากโครงการดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีมาเป็นลำดับ และได้มีการลงนามใน A.O.U. และสัญญาจัดซื้อแล้ว รวมทั้งบริษัทฯ ได้ลงนามในสัญญาการซื้อต่างตอบแทนกับกรมการค้าต่างประเทศแล้ว จึงเห็นควรเร่งรัดดำเนินการเปิด L/C เพื่อให้เป็นไปตาม A.O.U. เมื่อ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้รับหนังสือแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยแล้ว ในวันเดียวกันก็ได้มีหนังสือถึง ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ขอให้พิจารณาอนุมัติวงเงิน L/C (ครั้งที่ 2) ตามสัญญาซื้อขายแก่กรุงเทพมหานคร โดยมอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยคนใหม่ที่ดำรงตำแหน่งต่อจากผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 ซึ่งเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นผู้ดำเนินการขอเปิด L/C และในวันที่ 4 ตุลาคม 2547 ได้มีผู้ยื่นหนังสือถึงผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ขอให้ระงับการเปิด L/C เพื่อให้มีการเปรียบเทียบราคาสินค้าจากประเทศสเปน และได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย และในวันที่ 12 ตุลาคม 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอให้มีการทบทวนเนื่องจากสัญญาซื้อต่างตอบแทนได้ลงนามหลังจากทำสัญญาจัดซื้อ ซึ่งไม่เป็นไปตามขั้นตอนตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ประกอบกับมีผู้ยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นควรให้มีการพิจารณาทบทวนตรวจสอบความถูกต้องของการจัดซื้อก่อน และในวันเดียวกัน ผู้ถูกกล่าวหา

ที่ 8 ได้มีหนังสือถึงบริษัทฯ แจ้งว่า เนื่องจากยังมีปัญหาบางประการในกระบวนการจัดซื้อตามโครงการ จึงจำเป็นต้องพิจารณาตรวจสอบข้อตกลงซื้อขายก่อน ทำให้ไม่อาจดำเนินการเปิด L/C ได้ และได้มีหนังสือแจ้งให้ธนาคารฯ ระวังการพิจารณานอมนัดเงิน L/C เฉพาะคราวไปพลางก่อน

ในวันที่ 5 พฤศจิกายน 2547 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 ได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือสอบถามไปยังกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับการดำเนินการค้าต่างตอบแทนกรณีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการค้าต่างตอบแทน พ.ศ. 2547 ข้อ 6 ซึ่งตามเจตนารมณ์เพื่อป้องกันมิให้มีการบิดพลิ้วเกี่ยวกับสัญญาต่างตอบแทน กรณีนี้จึงไม่นำความข้อ 6 ของประกาศกระทรวงพาณิชย์ฯ มาใช้บังคับ ส่วนกรณีมีผู้ยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการดำเนินการไม่ถูกต้องหลายประการนั้น เป็นกรณีที่ต้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไป ส่วนคู่สัญญาก็ควรปฏิบัติตามสัญญาต่อไป และเพื่อไม่ให้กระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ จึงควรดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไข A.O.U. และในวันที่ 10 มกราคม 2548 ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 ได้มีหนังสือถึงธนาคารฯ ขอเปิด L/C โดยมอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินการ และได้ดำเนินการเปิด L/C อันเกิดผลสมบูรณ์ระหว่างธนาคารกรุงไทยฯ กับธนาคารของผู้ขายในต่างประเทศ และต่อมากรุงเทพมหานครได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและตรวจรับรองต้นแบบในการจัดหารถดับเพลิงและอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่าในการตรวจรับพัสดุและตรวจรับรองพบว่า รถดับเพลิงเป็นรถที่ผลิตในประเทศไทย ยี่ห้อ MITSUBISHI รุ่น L200 ส่วนเรือดดับเพลิงปรากฏว่า บริษัทฯ ได้แจ้งให้คณะกรรมการฯ ไปตรวจรับเรือดต้นแบบที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เนื่องจากตามเงื่อนไขระบุว่าสามารถผลิตในประเทศยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย หรือไทยได้

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากการไต่สวนแล้วมีมติว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาประกอบด้วย นายประชา มาลินนท์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 พลตำรวจตรี อธิลักษณ์ ดันชูเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายสมศรี สุนทรเวช ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายโกศล พลกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายวัฒนา เมืองสุข ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตเพื่อช่วยเหลือบริษัท STEYR - DAIMLER - PUCH Spezialfahrzeug AG&CO KG ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 ให้ได้รับประโยชน์อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าเสนอราคากับหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นธรรม และการดำเนินการจัดซื้อของผู้ถูกกล่าวหาขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2535 เรื่องหลักเกณฑ์การส่งร่างสัญญาให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณา ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2535 วันที่ 1 ตุลาคม 2545 วันที่ 7 มกราคม 2546 และวันที่ 30 ธันวาคม 2546 เรื่องการติดต่อทำความตกลงกับต่างประเทศ การทำอนุสัญญาและสนธิสัญญาต่างๆ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545 วันที่ 7 มกราคม 2546 และวันที่ 30 ธันวาคม 2546 ขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2547 ขัดต่อข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่องการพัสดุ พ.ศ. 2538 จึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ประกอบมาตรา 83 และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7, 11, 12 และมาตรา 13 ประกอบมาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม มาตรา 85 วรรคสอง และมาตรา 98 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 8 และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

และเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7, 11 และมาตรา 12 ประกอบมาตรา 83 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และการกระทำของบริษัท STEYR - DAIMLER - PUCH Spezialfahrzeug AG&CO KG ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86 และตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 มาตรา 7 และมาตรา 11, 12 และมาตรา 13 ประกอบมาตรา 86 แห่งประมวลกฎหมายอาญา

การกระทำของนายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 เมื่อพบว่า A.O.U. มิได้จัดส่งให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจสอบ และพบว่าการถอนเรื่องคืนมาจากสำนักงานอัยการสูงสุดมีเหตุผลที่ไม่น่ารับฟัง แต่กลับไม่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยเร็ว ทั้งที่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อรถและเรือดับเพลิงแล้วว่ามีข้อบกพร่องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่กลับดำเนินการเปิด L/C และต่อมาได้แก้ไข L/C ให้แก่บริษัท STEYR เป็นเหตุให้ข้อตกลงซื้อขายมีผลผูกพันและบังคับใช้ระหว่างคู่สัญญาต่อไป อีกทั้งเมื่อได้รับแจ้งจากธนาคารกรุงไทย เพื่อให้แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขของ L/C ก็ได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เสนอโดยไม่ชักช้าและมีได้แก้ไขแต่เพียงเงื่อนไข “AND/OR ANY PLACE IN THAILAND” เพื่อให้ส่งมอบสินค้าในประเทศไทยเท่านั้น แต่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในเงื่อนไขอื่นอีกหลายรายการด้วย อันเป็นการแก้ไขให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 ได้รับประโยชน์จากการเปิด L/C ทำให้กรุงเทพมหานครต้องจ่ายเงินจำนวน 2,354 ล้านบาท โดยไม่ได้ใช้สินค้าตามวัตถุประสงค์ของการจัดหาพัสดุแต่อย่างใด การกระทำจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157

การกระทำของคุณหญิงณัฐนนท์ ทวีลิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 ละเว้นไม่ดำเนินการตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการจัดซื้อในครั้งนี้ให้ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบ จึงเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 8

การกระทำของนายราเชนทร์ พจนสุนทร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 84 วรรคแรก

ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับ พลตำรวจตรี อธิลักษณ์ ต้นชูเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 คุณหญิงณัฐนนท์ ทวีลิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 5 และนายราเชนทร์ พจนสุนทร ผู้ถูกกล่าวหาที่ 7 และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกับ นายประชา มาสินนธ์ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 1 พลตำรวจตรี อธิลักษณ์ ต้นชูเกียรติ ผู้ถูกกล่าวหาที่ 2 นายสมักร สุนทรเวช ผู้ถูกกล่าวหาที่ 3 นายโกคิน พลกุล ผู้ถูกกล่าวหาที่ 4 นายวัฒนา เมืองสุข ผู้ถูกกล่าวหาที่ 6 นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ถูกกล่าวหาที่ 8 และบริษัท STEYR - DAIMLER - PUCH Spezialfahrzeug AG&CO KG ผู้ถูกกล่าวหาที่ 9 ต่อไป

ให้ส่งเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ดำเนินการสอบสวนความรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่กรณีกรุงเทพมหานครได้จ่ายเงินไปแล้วจำนวนสามงวดเป็นเงิน 2,354 ล้านบาท ค่าภาษีอากรนำเข้า (ศุลกากร) ภาษีมูลค่าเพิ่มประมาณ 1,300 ล้านบาท ค่าสินค้าที่มีการจัดซื้อแพคเกจโครงการประมาณ 1,958.6 ล้านบาท และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าหน้าท่าของสินค้างวดที่ 2 เบี้ยปรับเงินเพิ่มอีกประมาณ 100 ล้านบาท เมื่อมีการรับมอบสินค้า ซึ่งเป็นมูลค่าความเสียหายที่กรุงเทพมหานครจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ

ให้ส่งเรื่องไปยังกรุงเทพมหานครเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งหรือมีคำพิพากษาให้ยกเลิกหรือ เพิกถอน A.O.U.
ต่อไป

ผลดำเนินการทางวินัย ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแล้ว

ผลการดำเนินคดีอาญา อยู่ระหว่างการพิจารณาคำนวณของอัยการสูงสุด

การติดตามผลการดำเนินการทางวินัย
ดำเนินการคดีอาญา และรื้อรวยผิดปกติ ปี พ.ศ. 2551

การติดตาม	ผลดำเนินการ (หน่วย : เรื่อง)			
	วินัย	อาญา	รื้อรวยผิดปกติ	ออกหมายจับกุม
1. ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา สั่งลงโทษทางวินัยแล้ว	24	-	-	-
2. อยู่ระหว่างการพิจารณาสำนวนคดีของ อัยการสูงสุด หรือติดตาม/จับกุมผู้ถูก กล่าวหาเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีคดี	-	86	-	9
3. ตั้งคณะกรรมการระหว่าง คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้ สมบูรณ์	-	12	-	-
4. อัยการสูงสุดสั่งฟ้องคดีศาลแล้ว	-	59	-	-
5. อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล	-	8	1	1
รวม	24	165	1	10

ด้านป้องกันการทุจริต

การป้องกันการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 19 (8) และ (10) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่เสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตลอดจนดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ทั้งนี้ นอกจากการดำเนินการป้องกันการทุจริตตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลไกการป้องกันการทุจริต โดยมีความเห็นว่าการที่จะปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นต้องมาจากการ**มีมาตรการป้องกันการทุจริตที่มีประสิทธิภาพ การสร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เข้มแข็ง และการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของทุกภาคส่วนในสังคม** ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้**เสริมสร้างจิตสำนึกจริยธรรม คุณธรรม และสร้างเครือข่ายในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต** ดังนี้

- การสร้างเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน 11,186 คน จำแนกเป็น
 1. ข้าราชการ/ลูกจ้างภาครัฐ จำนวน 308 คน
 2. ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 66 คน
 3. พนักงานรัฐวิสาหกิจและภาคธุรกิจ จำนวน 1,754 คน
 4. ประชาสังคมและประชาชน จำนวน 9,058 คน
- เครือข่ายที่สนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 1,949 คน
- การอบรม/สัมมนาเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกจริยธรรมและคุณธรรม จำนวน 11,133 คน จำแนกเป็น
 1. ข้าราชการพลเรือน ทหาร และตำรวจ จำนวน 100 คน
 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจและภาคธุรกิจ จำนวน 1,825 คน
 3. ข้าราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 7,264 คน
 4. ภาคประชาสังคมและประชาชน จำนวน 1,944 คน

การดำเนินโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริต

1. โครงการผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์

เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามอำนาจหน้าที่และใช้ในการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เผยแพร่แนวคิด แนวปฏิบัติ และสร้างการมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สนับสนุนให้การปฏิบัติงานขององค์กรก้าวสู่จุดที่จะสื่อและสานสัมพันธ์กับประชาชนทุกกลุ่มให้เกิดความร่วมมือกันอันจะนำไปสู่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ดังนี้

1.1 จุลสาร ป.ป.ช. “สุจริต” จัดพิมพ์และเผยแพร่ จำนวน 4 ฉบับ ฉบับละ 20,000 เล่ม ได้แก่ ฉบับที่ 26 ประจำเดือนมกราคม-มีนาคม 2551 ฉบับที่ 27 ประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน 2551 ฉบับที่ 28 ประจำเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2551 และฉบับที่ 29 ประจำเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2551

1.2 รายการ “ป.ป.ช. พบประชาชน” ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาเพื่อมุ่งเน้นให้ความรู้แก่ประชาชนและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภาพลักษณ์ขององค์กรให้ประชาชนศรัทธาและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยดำเนินการผลิตและเผยแพร่รายการ จำนวน 52 ครั้ง โดยออกอากาศทุกวันพุธ เวลา 06.00-06.30 น. ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา คลื่นความถี่ 87.5 เมกกะเฮิร์ต ครอบคลุมพื้นที่ 15 เครือข่าย (จังหวัด) ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชัยนาท กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ระยอง อุบลราชธานี อุตรธานี สุราษฎร์ธานี นครราชสีมา สกลนคร เชียงใหม่ พิษณุโลก สงขลา ภูเก็ต และยะลา

2. โครงการสื่อมวลชนสัมพันธ์

เพื่อเผยแพร่ภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ดังนี้

2.1 กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กับสื่อมวลชน มอบกระเช้าดอกไม้แสดงความยินดีเนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสื่อ จำนวน 10 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 9 มกราคม 2551 ครบรอบ 30 ปี หนังสือพิมพ์มติชน

ครั้งที่ 2 วันที่ 25 มกราคม 2551 ครบรอบ 50 ปี สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5

ครั้งที่ 3 วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2551 ครบรอบ 78 ปี สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ครั้งที่ 4 วันที่ 22 มีนาคม 2551 ครบรอบ 28 ปี หนังสือพิมพ์แนวหน้า

ครั้งที่ 5 วันที่ 26 มีนาคม 2551 ครบรอบ 38 ปี สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

ครั้งที่ 6 วันที่ 28 มีนาคม 2551 ก้าวสู่ปีที่ 45 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ครั้งที่ 7 วันที่ 1 พฤษภาคม 2551 ครบรอบ 11 ปี สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

ครั้งที่ 8 วันที่ 3 พฤษภาคม 2551 ครบรอบ 75 ปี กรมประชาสัมพันธ์

ครั้งที่ 9 วันที่ 23 พฤษภาคม 2551 ครบรอบ 36 ปี หนังสือพิมพ์บ้านเมือง

ครั้งที่ 10 วันที่ 11 กรกฎาคม 2551 ครบรอบ 20 ปี สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT)

3. โครงการเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์สุจริตต่อการทุจริต

เพื่อส่งเสริมสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมและรณรงค์เกี่ยวกับการเสริมสร้าง คุณธรรม จริยธรรม ที่ดำเนินการ อยู่ในสถานศึกษา เพื่อให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และเพื่อยกย่องผู้ประพฤติ ปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และตอบแทนผู้ทำความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต โดยดำเนิน กิจกรรมตามโครงการ ดังนี้

3.1 กิจกรรมค่ายเยาวชนสัมพันธ์ ป.ป.ช. รุ่นที่ 3

ในระหว่างวันที่ 17-20 กรกฎาคม 2551 มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมฯ จำนวน 120 คน ภายหลังจากที่การ ดำเนินกิจกรรมฯ เสร็จสิ้นแล้ว ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายเยาวชนสัมพันธ์ ป.ป.ช. รุ่นที่ 3 ได้ดำเนินการจัดโครงการ รณรงค์ป้องกันการทุจริต จำนวน 7 โครงการ ดังนี้

โครงการที่ 1 โครงการคุณครูกับการคอร์รัปชัน โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ระหว่างวันที่ 13-14 ธันวาคม 2551

โครงการที่ 2 โครงการละครหุ่นเพื่อการเรียนรู้ โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด วันที่ 13 ตุลาคม 2551

โครงการที่ 3 โครงการสร้างเครือข่าย ป.ป.ช. ในรั้วมหาวิทยาลัย โดย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ระหว่างวันที่ 12-13 ตุลาคม 2551

โครงการที่ 4 โครงการเยาวชนรุ่นใหม่หัวใจสุจริต ครั้งที่ 1 โดย มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ระหว่างวันที่ 13-14 ธันวาคม 2551

โครงการที่ 5 โครงการปลูกป่าชายเลนด้านโลกร้อนเฉลิมพระเกียรติ โดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนังคภิรมย์ ระหว่างวันที่ 15-17 ตุลาคม 2551

โครงการที่ 6 โครงการวัยใสไร้ธรรม น้อมนำคุณธรรม 8 ประการ โดย วิทยาลัยเทคนิคอำนาจเจริญ ระหว่างวันที่ 13-14 ธันวาคม 2551

โครงการที่ 7 โครงการ Walk rally ร่วมใจป้องกันภัยการทุจริต โดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ วิทยาเขตปทุมธานี ระหว่างวันที่ 22-23 พฤศจิกายน 2551

3.2 กิจกรรมกัลยาณมิตร ป.ป.ช.

โดยการดำเนินกิจกรรมใน 10 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดจันทบุรี จังหวัด ระยอง จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัด ราชบุรี ปรากฏผลการพิจารณาคัดเลือกและประกาศแต่งตั้งเป็นกัลยาณมิตร ป.ป.ช. ดังนี้

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดสุโขทัย

1. พระครูวิธานวรวิทย์ (จง จตตมโล)
2. นายบุญชอบ เอ็มอิม
3. นายจำลอง เทียนบุตร

4. นายสุวรรณ์ เอี่ยมสะอาด
5. นายพรชัย แก้วพุทไธ
6. นายทองคำ เข้มทองคำ
7. นายสุทธิเชษฐ บุตรสุวรรณ

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดพิษณุโลก

1. นางถิณ อ่อนพรหม
2. นายตา คำภาแก้ว
3. นายบุญยืน ศุภสารสาทร
4. นายประพันธ์ ระลึกมูล
5. นายสุรชัย พงษ์เจริญ
6. นายวิโรจน์ จิรัฎฐิตกาลโชติ
7. นายอาทิตย์ โพนทอง
8. นางสาวสุนิรัตน์ ภูเอี่ยม
9. นายจรรยา ทองสนิท
10. นายสม เสจี่ยมโปร่ง

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดจันทบุรี

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาญศักดิ์ บุญเรือง
2. ว่าที่ ร.ต. สุทธิพงษ์ โพธิ์สว่าง
3. นายสมพร พัฒนาพาณิชย์ผล
4. นายสุชาญ วานิชเจริญธรรม
5. นายอุทัย ยุติวงษ์
6. นางบุญทรง พุททสอน
7. นายพุทธ ตันมณี
8. นางอัจนา จันทวัชรการ

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดระยอง

1. นายสำราญ จันทร์ศิริ
2. นายแก้ว ประทุมศิริ

3. นายบุญเลิศ สรรค์วงศ์
4. นายสำเร็จ คนทา
5. นายณรงค์ สอนหลักทรัพย์
6. พระรัตนโมลี
7. พระครูบูรเขตวุฒิกกร
8. นายสนิท ไชยเสนาะ
9. นายสุรศักดิ์ วงษ์เหม
10. นายรุ่งโรจน์ เฉลาฉายแสง

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดหนองคาย

1. พระมหาบุญถม สุนทรเมธี
2. นายประดิษฐ์ พันธัง
3. นางสาวน พุทธเสน
4. นางบุญสนอง ศิริชนะ
5. นายชาญชัย อ่อนลีดา
6. นายไโล คำพุทธา
7. นายสะอาด แสงรัตน์
8. นายวิโรดม แสงแก้ว
9. นายสมภาร ร่มโพธิ์ทอง
10. พระครูสุตวรรตนาภรณ์

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดอุดรธานี

1. นายสมศักดิ์ ถนัดช่าง
2. นายอดิพงษ์ ตางจรงราช
3. นายประเสริฐ ศรีทาพุดม
4. นายชวน บุญแสนแพน
5. นายไช่ จันทสิงห์หาร
6. นางสาวกานดา มณีอินทรศักดิ์
7. นายบรรจง ฉัตรไพฑูรย์

8. พระภวนาวินิสฺฐาจารย์
9. พระเทพรัตนมุนี
10. พระราชวรราชลังการ

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดสงขลา

1. นายประจวบ ทิปิจริงกุล
2. นายอัมพร ด้วงปาน
3. นางฉลวย แก้วมณี
4. นางสาวพิน กัลยะเวทย์
5. นายเสริม ช่วยนุกูล
6. นายบัญญัติ จันทน์เสนะ
7. นายอดุล กำเนิดผล
8. นายประเจอะ สุ่มังคโล
9. นายปิ่น ศรีโพบูลย์
10. นางทัศนีย์ ณ สงขลา

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. นายนอบ อัมภาสุวรรณ
2. นายบรรจง นราอาจ
3. นายปลื้ม เทอดเกียรติชาติ
4. นายพัชร สำเภาพล
5. นายมนตรี เศวตคาม
6. นายรุจาธิศย์ สุชาโต
7. นายสมบุรณ์ จันทร์จรุง
8. นายสมพุทธ ธุระเจน

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดกาญจนบุรี

1. นางสาวเภา จงเจริญ
2. นายประทีป พงษ์วิทย์ภานุ
3. นายสรรเพชญ ศลิษฐ์อรรถกร

4. นางอารีย์ อึ้งจะนิล
5. นางทิวาพร ศรีวรรกุล
6. พระครูสุพัฒน์กาญจนกิจ
7. นายประสงค์ ทักษิณ
8. นางวิเชียร บัวซ้อน
9. นายวรวิฑูร พงษ์วิทย์พานุ
10. นายวีระชัย วีระวงศ์

รายชื่อกัลยาณมิตร ป.ป.ช. จังหวัดราชบุรี

1. นายเฉลิม เรืองเดช
2. นายโอภาส นาคนาคา
3. นายไกร ตราบดี
4. นายวุฒิ บุญเลิศ
5. นายเล็ก อัดตาหกุล
6. นายทองสุข ลาลาด
7. พันตำรวจเอก สนาน อ่อนศรี
8. นายสมปอง อิมไพบูลย์
9. นายเป้า เล้าศศิวัฒน์พงศ์
10. นายประสิทธิ์ ธรรมปาพจน์

4. โครงการประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์

เพื่อสร้างจิตสำนึกของประชาชนให้รู้ถึงผลเสียหายและความร้ายแรงของการทุจริต เพื่อการกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริต และเพื่อกำหนดแนวทางและวิธีการที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน โดยดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ดังนี้

4.1 โครงการสัมมนาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันการทุจริต กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา ข้าราชการและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 74 จังหวัดทั่วประเทศ มีกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการสัมมนา จำนวน 61,786 คน

4.2 โครงการสัมมนาการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนในการป้องกันการทุจริต กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้นำองค์กรชุมชนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการสัมมนา จำนวน 2,390 คน

4.3 โครงการสนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริต ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากโครงการสัมมนาการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนในการป้องกันการทุจริต โดยดำเนินกิจกรรมที่กำหนดขึ้นจากการระดมความคิดของผู้นำองค์กรชุมชนและประชาชนในพื้นที่ จังหวัดละ 1 โครงการ รวมทั้งสิ้น 75 โครงการ

4.4 โครงการ/กิจกรรมย่อย ซึ่งเป็นกลไกนำไปสู่การดำเนินโครงการตาม 4.1 และ 4.2 รวม 6 โครงการ/กิจกรรม ประกอบด้วย

- (1) การจัดจ้างแปลคู่มือการมีส่วนร่วมของผู้นำองค์กรชุมชนในการป้องกันการทุจริต (ภาษาเขมร)
- (2) การจัดพิมพ์คู่มือสำหรับใช้ในโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์
- (3) การฝึกอบรมหลักสูตรวิทยากรจังหวัด จำนวน 1 ครั้ง กลุ่มเป้าหมาย 33 คน
- (4) การสัมมนาผลการดำเนินงานโครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์ จำนวน 1 ครั้ง กลุ่มเป้าหมาย 150 คน
- (5) การประชาสัมพันธ์โครงการประชาศึกษาและชุมชนสัมพันธ์
- (6) การติดตามและประเมินผลโครงการการมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนในการป้องกันการทุจริต

4.5 โครงการอบรมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กลุ่มเป้าหมายได้แก่ ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

4.6 โครงการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด (โครงการนำร่อง) ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดลำพูน จังหวัดหนองคาย จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี และได้จัดให้มีการสัมมนาสรุปการติดตามประเมินผลโครงการฯ ระหว่างวันที่ 19-20 ธันวาคม 2551 เพื่อสรุปผลการติดตามประเมินผลโครงการจัดตั้งคณะกรรมการประสานงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด (โครงการนำร่อง) โดยสถาบันการศึกษาในแต่ละภูมิภาค รวมทั้งเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จ ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานโครงการที่ผ่านมาเพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดตามรัฐธรรมนูญต่อไป

5. โครงการเสวนาเพื่อหาข้อมูลสาเหตุ ช่องทาง วิธีการทุจริต และแนวทางเชิงรุก การป้องกันการทุจริต เรื่อง “การป้องกันการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชนเชิงรุกยุคใหม่”

เพื่อประกอบการทำแผนยุทธศาสตร์หรือแผนการปฏิบัติงานการป้องกันการทุจริต โดยดำเนินการใน 2 กลุ่มเป้าหมาย คือ

- (1) การเสวนากลุ่มเป้าหมายภายนอกองค์กรสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เป็นผู้แทนจากภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน จำนวน 64 คน เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2551 ณ สำนักงาน ป.ป.ช.
- (2) การเสวนากลุ่มเป้าหมายเจ้าหน้าที่ภายในสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ปฏิบัติหรือเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน จำนวน 26 คน เมื่อวันที่ 2 เมษายน 2551 ณ สำนักงาน ป.ป.ช.

6. กิจกรรมมหกรรมคอนเสิร์ต “รวมพลคนดี ดนตรี 4 ภาค”

เพื่อส่งเสริมให้ศิลปินพื้นบ้านในแต่ละวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นเครือข่ายและมีส่วนร่วมแสดงพลังสร้างสรรค์วัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยการสอดแทรกลงในเนื้อหาที่ทำการแสดง รวมทั้งประชาสัมพันธ์รณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ระดับท้องถิ่นที่ชมการแสดงได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจหน้าที่ที่สำคัญของ ป.ป.ช. มีความรู้สึกที่จะร่วมกันในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน กลุ่มเป้าหมายคือ ศิลปินพื้นบ้านและประชาชนทั่วไปในพื้นที่ระดับท้องถิ่น จำนวน 4 ภาค ๆ ละ 1 ครั้ง ณ จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดลำพูน จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

7. กิจกรรมเสวนาระหว่างคณะกรรมการ ป.ป.ช. และภาคธุรกิจเอกชน

เพื่อให้บุคคลซึ่งอยู่ในภาคธุรกิจเอกชนได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการทุจริต ซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติ และมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการพัฒนาประเทศ และเป็นการระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะแนวทางในการร่วมกันแก้ไขปัญหาการทุจริตซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ประกอบกับให้ภาคธุรกิจเกิดความเข้าใจ และเชื่อมั่นในการปฏิบัติงานของ ป.ป.ช. ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างศรัทธา และเป็นแนวร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป รวมทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ภาคธุรกิจเอกชนดำเนินการโดยอาศัยหลักบรรษัทภิบาลและธรรมาภิบาล โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ จำนวนผู้เข้าร่วม 120 คน ในพื้นที่ 8 จังหวัดนำร่อง ซึ่งดำเนินการ 8 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 จังหวัดสุโขทัย	เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2551
ครั้งที่ 2 จังหวัดลำพูน	เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2551
ครั้งที่ 3 จังหวัดสุรินทร์	เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2551
ครั้งที่ 4 จังหวัดหนองคาย	เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2551
ครั้งที่ 5 จังหวัดจันทบุรี	เมื่อวันที่ 3 กันยายน 2551
ครั้งที่ 6 จังหวัดเพชรบุรี	เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2551
ครั้งที่ 7 จังหวัดสงขลา	เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2551
ครั้งที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี	เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2551

8. โครงการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต

เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายมีส่วนร่วมแสดงพลังต่อต้านการทุจริต และเห็นความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สร้างเครือข่ายการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. และประชาสัมพันธ์ภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ดังนี้

8.1 กิจกรรมประกวดการพูด

(1) ประกวดการพูดรอบคัดเลือก มีสถานศึกษาสนใจส่งตัวแทนนักเรียน/นักศึกษาเข้าร่วมการประกวดทั้งสิ้นจำนวน 193 แห่ง ประกวดการพูดในรอบเนื้อหา 2 ประเด็น คือ ที่มาของการทุจริต และความคิดสร้างสรรค์ในการป้องกันและหรือปราบปรามการทุจริตในเวลา 5 นาที เมื่อวันที่ 1, 3, 7, 10, 14 และ 15 กรกฎาคม 2551

รวม 6 วัน ณ สำนักงาน ป.ป.ช. มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมรวมทั้งสิ้น 643 คน และคณะกรรมการตัดสินการประกวด การพูดประจำปี พ.ศ. 2551 ได้พิจารณาผู้สมควรผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศไว้ จำนวน 20 คน

(2) กิจกรรมเก็บตัวผู้ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศ คณะอนุกรรมการตัดสินการประกวดการพูดได้กำหนด ให้ผู้ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศ จำนวน 20 คน ต้องเข้าร่วมกิจกรรมเก็บตัว ระหว่างวันที่ 30-31 สิงหาคม 2551 ณ สถาบันวิชาการ ทีโอที กรุงเทพมหานคร รูปแบบกิจกรรมประกอบด้วย กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การบรรยายเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับงานของ ป.ป.ช. เทคนิคการพูด คุณธรรมจริยธรรมสำหรับเยาวชน และกิจกรรมทัศนศึกษา

(3) ประกวดการพูดรอบชิงชนะเลิศ จัดประกวดในหัวข้อ “การโกงเกิดขึ้นได้อย่างไร” ในเวลา 5 นาที เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2551 ณ สถาบันวิชาการ ทีโอที กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลการตัดสินการประกวด การพูด ประจำปี พ.ศ. 2551 ดังนี้

รางวัลที่ 1 โล่เกียรตินิยมของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล จำนวน 30,000 บาท ได้แก่ นายสุชาวุฒิ ธรรมวรพล โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร

รางวัลที่ 2 โล่เกียรตินิยมของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล จำนวน 25,000 บาท ได้แก่ นางสาวพรพิมล พันธุ์อุไร โรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช

รางวัลที่ 3 โล่เกียรตินิยมของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล จำนวน 20,000 บาท ได้แก่ นางสาวชนิกา ประยูรวงศ์ โรงเรียนตรุณาราชบุรี จังหวัดราชบุรี

รางวัลชมเชย มี 5 รางวัล โล่เกียรตินิยมของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล รางวัลละ 10,000 บาท ได้แก่

- นางสาวกุลยา ฉิมพลีนาครม โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี
- นายคมเคียว จันทร์ราช โรงเรียนบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
- นายเจนวิทย์ เชื้อสวาระถิ โรงเรียนกัลยาณวัตร จังหวัดขอนแก่น
- นางสาวญานิกา วสุวานิช โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
- นางสาวรัตนภรณ์ วิวัฒน์พงศ์พันธุ์ โรงเรียนบุญเรืองวิทยาคม จังหวัดเชียงราย

8.2 กิจกรรมประกวดคำขวัญ

มีผู้สนใจส่งคำขวัญเข้าร่วมการประกวด จำนวน 494 ราย รวมผลงานที่ส่งเข้าประกวดจำนวน 1,343 คำขวัญ ปรากฏผลการตัดสินการประกวดคำขวัญ ดังนี้

รางวัลที่ 1 โล่เกียรตินิยมของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล 10,000 บาท ได้แก่ “นักการเมืองเลว ชาดีวิบัติ นักการเมืองซื่อสัตย์ ชาดีเจริญ” ผลงานของนายบุญรอด อินทปัญญา กรุงเทพมหานคร

รางวัลที่ 2 โล่เกียรตินิยมของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล 8,000 บาท ได้แก่ “นักการเมืองยุคใหม่ ใจสัตย์ซื่อ ยึดถือคุณธรรม นำประชาธิปไตยเพื่อชาติไทยพัฒนา” ผลงานของนายสุนทร ปัญโยคำ กรุงเทพมหานคร

รางวัลที่ 3 โฉมเกียรติยศของสำนักงาน ป.ป.ช. พร้อมเกียรติบัตรและเงินรางวัล 5,000 บาท ได้แก่ “นักการเมืองซื่อสัตย์ ประชาธิปไตย” ผลงานของนายพิชัย เอกศิริพงษ์ กรุงเทพมหานคร

รางวัลชมเชย เกียรติบัตรพร้อมเงินรางวัล รางวัลละ 2,000 บาท มี 11 รางวัล ได้แก่

1. “สุจริต ซื่อสัตย์ คือคุณสมบัตินักการเมือง”

ผลงานของนางสาวชญานุช จิตรม้น กรุงเทพมหานคร

2. “นักการเมืองดี มีคุณธรรม นำชาติก้าวไกล”

ผลงานของนายอาทิตย์ เมืองประเทศ จังหวัดสมุทรปราการ

3. “นักการเมืองยุคใหม่ สุจริตโปร่งใส ประชาชนวางใจ ไทยพัฒนา”

ผลงานของนางสาวชนกนารถ พวงใส จังหวัดนนทบุรี

4. “ราษฎร์สิ้นใจ ไทยสิ้นชาติ ถ้าเอาอำนาจมาโกงกิน”

ผลงานของนายพรชัย สาลี๊ก จังหวัดกาญจนบุรี

5. “ประเทศชาติจะรุ่งเรือง นักการเมืองต้องมีคุณธรรม”

ผลงานของนางศิริวรรณ จันทรมบูรณ์ กรุงเทพมหานคร

6. “ประเทศชาติจะรุ่งเรือง นักการเมืองต้องมีคุณธรรม”

ผลงานของนางสาวรุจิรา หมอกเจริญ จังหวัดสมุทรปราการ

7. “คิดโกงเพียงสลึง คือก้าวหนึ่งของการทำลายชาติ”

ผลงานของนายอภิชาติ เสตพงศ์ จังหวัดนนทบุรี

8. “ยกย่องนักการเมืองซื่อสัตย์ ขจัดนักการเมืองโกงกิน”

ผลงานของเด็กหญิงปารวี ปลาทอง กรุงเทพมหานคร

9. “สิ้นชาติ ลิ่นแผ่นดิน ถ้าเลือกคนโกงกินเข้าสภา”

ผลงานของนางสาวจิรปภา ปิยะไพโร กรุงเทพมหานคร

10. “ประเทศชาติจะรุ่งเรือง ถ้าลืมนักการเมืองคอร์รัปชัน”

ผลงานของนางสาวสร้อยญา สว่างชาติ จังหวัดนครสวรรค์

11. “นักการเมืองซื่อสัตย์ เป็นคุณสมบัติที่ชาติต้องการ”

ผลงานของนางณัฐลา วงศ์แสนศรี จังหวัดน่าน

9. โครงการประชาสัมพันธ์เนื่องในโอกาสครบรอบ 9 ปี วันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช.

เพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธา และภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นด้านการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต โดยดำเนินกิจกรรมตามโครงการ ดังนี้

9.1 จัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือเนื่องในโอกาสครบรอบ 9 ปี วันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช. “จารีกสุจริต” เพื่อประกาศยกย่องบุคคลผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต หน่วยงานที่สนับสนุนงานด้านป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต สถานศึกษาและบุคคลที่ชนะการประกวดประเภทต่าง ๆ รวมทั้งเผยแพร่ผลงานที่ชนะการประกวด จัดพิมพ์จำนวน 5,000 เล่ม

9.2 ผลิตและเผยแพร่สารคดีสั้น จำนวน 4 ตอน ความยาวตอนละ 60 วินาที ประกอบด้วย ตอนที่ 1 การสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช. ตอนที่ 2 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตอนที่ 3 ผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตอนที่ 4 ครบรอบ 9 ปี วันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช. เผยแพร่ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5

9.3 เปิดประเด็นทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ดังนี้

(1) สัมภาษณ์นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทางโทรศัพท์ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม. 87.5 เมกกะเฮิร์ตในรายการ “การเมืองเรื่องของประชาชน” เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2551

(2) เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในรายการ “บันทึกสถานการณ์” ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย คลื่นความถี่ เอฟ.เอ็ม 92.5 เมกกะเฮิร์ต เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2551

(3) สัมภาษณ์นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทางโทรศัพท์ในรูปแบบสารคดีเชิงข่าว ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ในวันที่ 18 พฤศจิกายน 2551 หลังข่าวภาคเช้าเครือข่ายทั่วประเทศ

(4) คอลัมน์พิเศษทางสื่อสิ่งพิมพ์ เผยแพร่ในหัวข้อ “ก้าวสู่ปีที่ 10 ป.ป.ช. กับภารกิจตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริต” ทางหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับประจำวันวันที่ 18 พฤศจิกายน 2551 และหนังสือมติชนรายสัปดาห์ ฉบับประจำวันวันที่ 14-20 พฤศจิกายน 2551

9.4 พิธีมอบถ้วยพระราชทานโล่และรางวัล เนื่องในโอกาสครบรอบ 9 ปี วันสถาปนาสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเป็นเกียรติและประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ได้รับโล่เชิดชูเกียรติ โล่เกียรติยศ เกียรติบัตร และเงินรางวัล เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2551 ณ สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 71 ราย แยกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

(1) ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สำหรับผู้ชนะเลิศการประกวดโครงการรักษาดีถูกทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต ประจำปี 2551

(2) โล่เกียรติยศพร้อมเงินรางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวดโครงการรักษาดีถูกทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต

(3) โล่เชิดชูเกียรติยกย่องบุคคลผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

(4) โล่เชิดชูเกียรติตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต

- (5) โฉ่เกียรติยศ เกียรติบัตร พร้อมเงินรางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวดบทความเพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต
- (6) โฉ่เกียรติยศ เกียรติบัตร พร้อมเงินรางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวดสัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดี
- (7) โฉ่เกียรติยศ เกียรติบัตร พร้อมเงินรางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวดภาพโปสเตอร์
- (8) โฉ่เกียรติยศ เกียรติบัตร พร้อมเงินรางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวดคำขวัญ
- (9) โฉ่เกียรติยศ เกียรติบัตร พร้อมเงินรางวัลสำหรับผู้ชนะการประกวดการพูด ประจำปี 2551

การดำเนินงานด้านจริยธรรมและคุณธรรม

การดำเนินงานด้านคุณธรรมและจริยธรรมเป็นมาตรการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้การเมืองมีความโปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรมโดยบัญญัติไว้ใน หมวด 13 “จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ” สรุปได้ว่า จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องมีมาตรฐานที่ชัดเจน โดยมีกลไกและระบบในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนเพื่อถอดถอนออกจากตำแหน่ง และกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมทั้งให้ประธานวุฒิสภาส่งเรื่องที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือประชาชนที่เข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่กระทำฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมอย่างร้ายแรงให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้สวนตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ หมวด 12 การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐด้วย

ในการกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและการได้สวนถอดถอนกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมอย่างร้ายแรงดังกล่าวเป็นภารกิจใหม่เพิ่มขึ้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เห็นความสำคัญของบทบาทหน้าที่นี้ และในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คณะกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมสูงและประพฤติปฏิบัติให้เป็นแบบอย่าง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้เร่งรัดจัดทำประมวลจริยธรรมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นลำดับแรก และได้เสนอสถานะบัญญัติแห่งชาติพิจารณาการปรับปรุง พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในเรื่องเหตุแห่งการได้สวนเพื่อถอดถอน รวมทั้งได้จัดทำแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2551 เพื่อรองรับภารกิจดังกล่าวนี้ และจะต้องศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดมาตรการ แผนงาน/โครงการ ตลอดจนระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต่อไป

ทั้งนี้ ในการกำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรม นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกประกาศเรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. 2550 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและผลงานทั่วไป เล่ม 124 ตอนพิเศษ 129 ง วันที่ 23 กันยายน 2550 โดยกำหนดให้มีสำนักจริยธรรมและคุณธรรม มีอำนาจหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนาการจัดทำมาตรฐานจริยธรรมคุณธรรม และการจัดวางระบบการ

บริหารในหน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้มีความโปร่งใส เป็นธรรม กำกับดูแลคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้คำแนะนำและส่งเสริมการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ประสานงานและสร้างเครือข่ายการจัดตั้งเจ้าหน้าที่จริยธรรมในภาคส่วนต่างๆ ของสังคม

ในปี พ.ศ. 2551 จึงได้ดำเนินโครงการ/กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมในระดับตัวบุคคล (Individual) ดังนี้

1. การจัดทำประมวลจริยธรรมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีอำนาจตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน จึงต้องมีมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อยึดถือปฏิบัติ ผดุงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์ ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี ควรแก่ความไว้วางใจ และเชื่อมั่นศรัทธาของประชาชน จึงได้จัดทำระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยประมวลจริยธรรมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 95 ก วันที่ 22 สิงหาคม 2551

2. โครงการยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

มีวัตถุประสงค์เพื่อสรรหาผู้สมควรได้รับการยกย่องให้เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต พ.ศ. 2543 และเพื่อเชิดชูเกียรติโดยดำเนินการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทรวงต่างๆ เสนอจำนวน 16 ราย พิจารณายกย่องโดยมอบโล่เชิดชูเกียรติเจ้าหน้าที่ของรัฐ 3 ราย มอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติเจ้าหน้าที่ของรัฐ 12 ราย นอกจากนี้ได้ยกย่องและมอบเกียรติบัตรเชิดชูเกียรติบุคคลทั่วไป 24 ราย

3. โครงการตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต

มีวัตถุประสงค์เพื่อสรรหาผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2543 เพื่อเชิดชูเกียรติโดยพิจารณามอบโล่เชิดชูเกียรติชั้นดีเยี่ยมแก่ 5 หน่วยงาน

4. โครงการจัดทำคู่มือและหลักสูตรฝึกอบรมวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม ระดับพื้นฐาน

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีคู่มือและหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรมของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่สามารถเผยแพร่หลักวิชาการในเรื่องคุณธรรม จริยธรรมได้อย่างกว้างขวาง และเพื่อรณรงค์ให้สังคมเห็นคุณค่าและความสำคัญของการมีคุณธรรม จริยธรรมได้อย่างเข้าใจตรงกัน ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานได้จัดทำคู่มือและหลักสูตรส่งมอบให้สถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัณญา ธรรมศักดิ์ เพื่อใช้อบรมวิทยากรของ ป.ป.ช.

5. โครงการประกวดบทความเพื่อการรณรงค์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา ข้าราชการและประชาชนทั่วไป ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดหรือแนวทางเพื่อการรณรงค์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ในรูปแบบบทความ เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานด้านการป้องกันการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานมีผู้ที่สนใจส่ง

บทความเข้าประกวด ในหัวข้อ “ฉันไม่คิดโกง” จำนวน 172 ราย และได้ทำพิธีมอบรางวัลที่ 1, 2, 3 และรางวัลชมเชย 10 รางวัล ในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. วันที่ 18 พฤศจิกายน 2551

6. กิจกรรมการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรม

คณะกรรมการส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรมเห็นชอบให้ศาสตราจารย์ ดร.กীরติ บุญเจือ อนุกรรมการจัดทำคู่มือจริยธรรมศาสตร์ตามหลักวิชาการสากลเพื่อเผยแพร่เป็นองค์ความรู้แก่ผู้สนใจศึกษาค้นคว้าหรือนำไปประยุกต์ใช้ โดยได้รับความร่วมมือจากศูนย์พัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นการทั่วไป จำนวน 3,000 เล่ม

7. โครงการประกวดสัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดี

มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไปสามารถถ่ายทอดแนวคิดด้านส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมโดยการออกแบบสัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดี ที่มีความเป็นสากลและสื่อความหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิด้านจริยธรรมและผู้ทรงคุณวุฒิสถาปัตยกรรมร่วมเป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดสัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดี ผลการดำเนินงานได้ผลงานชนะเลิศ สัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดี “ซ้อสะอาด” และรางวัลชมเชย อีก 5 รางวัล จากผลงานที่ส่งเข้าประกวด จำนวนทั้งสิ้น 262 ชิ้น ได้จัดทำคู่มือการใช้สัญลักษณ์และเตรียมการเผยแพร่เปิดตัวสัญลักษณ์ให้ทุกภาคส่วนนำไปใช้ในกิจกรรมที่มุ่งใจให้ประยุกต์ปฏิบัติในสิ่งที่ตั้งใจต่อไป

สัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดี “ซ้อสะอาด” สื่อความหมายว่าเป็นสัญลักษณ์ส่งเสริมคุณธรรมความดีที่รวบรวมทุกล้านมือชาวโลสะอาดของคนบนแผ่นดินไทยทุกเพศ วัย เชื้อชาติ ศาสนา เข้าไว้เป็นหนึ่งเดียวผูกด้วยโบว์สีธงชาติไทยแสดงถึงการรวมพลังไทยทำดีทุกคนเข้าไว้ด้วยกัน

การดำเนินการเสนอและติดตามมาตรการป้องกันการทุจริต

1. **เรื่องติดตามมาตรการป้องกันการทุจริต** เรื่อง “มาตรการป้องกันการใช้อิทธิพลในการขอลายเลขทะเบียนรถยนต์พิเศษ”

ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีข้อเสนอแนะไปยังกระทรวงคมนาคม เกี่ยวกับกรณีปรากฏทางสื่อมวลชนว่ามีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนรถยนต์ทำการออกหมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่เป็นเลขสวยหรือที่เป็นที่นิยมของประชาชน เช่น เลข 1111 หรือ 9999 เป็นต้นให้แก่บุคคลที่มีอำนาจทางการเงินและให้ผลประโยชน์ตอบแทนสูง หรือให้กับพวกพ้อง หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานราชการที่สามารถให้คุณให้โทษได้ จึงมีข้อเสนอแนะว่า กระทรวงคมนาคมควรเร่งรัดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ให้สามารถดำเนินการประมูลเลขทะเบียนรถยนต์ได้ กรณีดังกล่าวเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และเงื่อนไขในการประมูลหมายเลขทะเบียนพิเศษ และเห็นควรให้กรมการขนส่งทางบกพิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่จะกำหนดแนวทางเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการหรือระบบในการซื้อขายและจดทะเบียนรถยนต์ ซึ่งหลักเกณฑ์การประมูลดังกล่าวคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอในสาระสำคัญคือ ต้องมีการประกาศกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการประมูลให้ประชาชนทราบล่วงหน้าก่อนวันประมูลไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน การประกาศทุกครั้งต้องกระทำโดยเปิดเผย การใช้หมายเลขทะเบียนพิเศษ

จะใช้ได้เฉพาะกับรถยนต์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ที่ประมูลได้เท่านั้น และให้หักเงินค่าใช้จ่ายในการประมูลออก ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ติดตามมาตรการป้องกันการใช้อิทธิพลในการขอลายทะเบียนรถยนต์พิเศษ ซึ่งกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ได้ดำเนินการประมูลหมายเลขทะเบียนรถยนต์พิเศษตามแนวทางมาตรการป้องกันการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอไปแล้วหลายครั้ง แต่ปรากฏว่ายังมีประเด็นปัญหาในทางปฏิบัติอยู่หลายประการ เช่น หลักเกณฑ์การนำหมายเลขทะเบียนรถยนต์พิเศษออกมาประมูล หรือกรณีนำหมายเลขทะเบียนรถยนต์พิเศษออกมาใช้แต่ไม่มีการประมูล หรือกรณีหมายเลขทะเบียนฯ ตามกฎหมายเดิมก่อนแก้ไขให้มีการประมูลเมื่อเลิกใช้แล้วกรมการขนส่งทางบกสามารถนำมาจดทะเบียนให้กับรถยนต์คันอื่นที่มาจากทะเบียนได้หรือไม่ หรือกรมการขนส่งทางบกต้องเก็บไว้เพื่อรอนำไปประมูลพร้อมกับหมายเลขทะเบียนรถยนต์พิเศษตามกฎหมายกระทรวง 301 หมายเลข เป็นต้น

ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติให้ส่งข้อสังเกตเพื่อประสานไปยังกระทรวงคมนาคม และกรมการขนส่งทางบก ให้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ควรศึกษาและกำหนดหมายเลขทะเบียนรถยนต์ที่เป็นที่นิยมและไม่ได้อยู่ใน 301 หมายเลข แต่เป็นที่สนใจและเป็นที่ต้องการออกจำหน่ายเพิ่มเติม โดยกำหนดระเบียบภายในเพิ่มเติมกระบวนการในการขอลายทะเบียนที่จะกำหนดเพิ่มขึ้น เช่น กำหนดเพดานเงินที่จะต้องจ่ายเพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดระยะเวลาและวิธีการในการขอลายทะเบียน

1.2 ควรกำหนดให้นำหมายเลขทะเบียนรถยนต์ 301 หมายเลข ในหมวดอักษรที่ได้เคยจดทะเบียนให้แก่อรถยนต์ไปก่อนกฎหมายประมูลหมายเลขทะเบียนรถสวยมีผลบังคับใช้และเลขสวยในหมวดต่างๆ เหล่านั้นได้กลับมาเป็นหมายเลขว่างในภายหลัง เพื่อให้กลับมาเป็นหมายเลขทะเบียนสวยที่จะต้องนำมาประมูลตามกฎหมายต่อไป

1.3 ควรจัดเก็บภาษีรถป้ายแดงทันทีนับแต่วันรับรถยนต์ และหากเจ้าของรถยนต์มาเสียช้ำก็จะต้องเสียในอัตราที่เพิ่มขึ้น

2. เรื่องที่อยู่ระหว่างการศึกษาหรืออยู่ระหว่างการยกร่างมาตรการป้องกันการทุจริต

2.1 เรื่องการบริหารกองทุนของทางราชการ

2.2 เรื่องการเปลี่ยนตัวผู้ต้องหา

2.3 เรื่องการตรวจปล่อยสินค้าและการทุจริตเงินชดเชยภาษีอากรจากการส่งออก

2.4 เรื่องมาตรการป้องกันการทุจริตกรณีเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรตรวจปล่อยสินค้าอะไหล่รถยนต์เก่าที่นำเข้าจากต่างประเทศ

2.5 เรื่องส่วนราชการทำสัญญาเสียเปรียบเอกชนหรือตีความข้อสัญญาเอื้อประโยชน์แก่บริษัทเอกชน ทำให้ทางราชการเสียหายเป็นเงินจำนวนมาก

2.6 เรื่องเงินสินบนนำจับ

2.7 เรื่องการแต่งตั้งคณะบุคคลเข้าสังเกตการณ์โครงการที่มีการลงทุนตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไปเพื่อป้องกันการทุจริต

- 2.8 เรื่องการทุจริตเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตร
- 2.9 เรื่องการทุจริตแรงงานต่างด้าว
- 2.10 เรื่องผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงดำรงตำแหน่งกรรมการในรัฐวิสาหกิจหลายแห่งในเวลาเดียวกันหรือต่อเนื่องกัน
- 2.11 เรื่องการใช้ตราประทับในหนังสือเดินทางของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเพื่อเรียก รัับผลประโยชน์ตอบแทน
- 2.12 เรื่องการเช่ารถยนต์ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
- 2.13 เรื่องกรณีการใช้อำนาจทางการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารที่เอื้อต่อการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 2.14 เรื่องการยกเลิกการก่อสร้างสนามบินสมุยแห่งที่ 2 และการก่อสร้างสนามบินบุงรุ๊กที่สาธารณะ
- 2.15 เรื่องกรณีการจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. 2517
- 2.16 เรื่องเงินเดือนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 2.17 เรื่องการดำเนินการรับนักเรียนเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2.18 เรื่องการควบคุมการทุจริตเชิงนโยบายของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีศึกษาผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี
- 2.19 เรื่องกรณีการอาศัยช่องว่างทางกฎหมายของผู้ประกอบธุรกิจโรงเรียนสอนกวดวิชาในการหลีกเลี่ยงภาษี

3. โครงการสัมมนามาตรการป้องกันการทุจริต เรื่อง “ปัญหาการทุจริตเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตร”

เพื่อศึกษาปัญหาการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตร 6 ชนิด ประกอบด้วย ข้าว มันสำปะหลัง ลำไย ยางพารา อ้อยและน้ำตาล นมและผลิตภัณฑ์ โดยให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันพิจารณาและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการทุจริต ตลอดจนการลดความเสียหายของรัฐในลักษณะต่างๆ ที่เกิดจากการใช้มาตรการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตร จึงได้ดำเนินโครงการสัมมนาปัญหาการทุจริตเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตร เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2551 ณ หอประชุม กองทัพอากาศ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน 166 คน ประกอบด้วย นักวิชาการ นักวิจัย หัวหน้าส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องหรือผู้แทนองค์กรภาคเกษตรกรรมและผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจ และทราบถึงสภาพปัญหาของการใช้มาตรการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตรเป็นอย่างดี รูปแบบการสัมมนา เป็นการบรรยายพิเศษเรื่อง ปัญหาการใช้มาตรการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตร และแบ่งกลุ่มย่อยตามสินค้าเกษตร 6 ชนิด เพื่อระดมความคิดเห็นพิจารณาปัญหาการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตรแต่ละชนิด และนำผลที่ได้จากการสัมมนาเป็นข้อมูลประกอบการวิจัยเพื่อวางมาตรการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการแทรกแซงตลาดสินค้าเกษตรต่อไป

4. การจัดทำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัดในการป้องกัน การทุจริต

สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ป.ป.ช. และที่ปรึกษาด้านการติดตามและประเมินผลของสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ร่วมกันกำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด ประจำปีงบประมาณ 2551 ตามตัวชี้วัดที่ 8.3 (สำหรับส่วนราชการ) และ ตัวชี้วัดที่ 6.3 (สำหรับจังหวัด) คือ ร้อยละของจำนวนสำนวนการสอบสวนที่ดำเนินการได้ครบถ้วนสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยพิจารณาจากร้อยละของจำนวนสำนวนการสอบสวนที่ดำเนินการได้ครบถ้วนสมบูรณ์ตามประเด็นที่สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือขอให้ดำเนินการ ซึ่งในการดำเนินการตามตัวชี้วัดดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมรายงานจากส่วนราชการและจังหวัด ตามแบบที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และนำมาเปรียบเทียบในการคำนวณคะแนนที่ส่วนราชการหรือจังหวัดจะได้รับการประเมิน พร้อมทั้งจัดทำสรุปรายงานผลการประเมินไปยังสำนักงาน ก.พ.ร.

กำหนดตรวจสอบทรัพย์สิน

การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานของรัฐระดับสูง และผู้ดำรงตำแหน่งตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง ทุกสามปีหรือทุกห้าปีที่อยู่ในตำแหน่ง ทุกครั้งที่พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทุกครั้งที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี นั้น เป็นมาตรการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542

ในส่วนการดำเนินการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 262 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 36 และมาตรา 37 บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องทำการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมื่อมีกรณีพ้นจากตำแหน่งหรือตายแล้วให้จัดทำรายงานผลการตรวจสอบประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่เกิดจากการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแล้วปรากฏว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเอกสารและรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน และประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ 31 ข้อ 4 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติไว้ชั่วคราวจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าทรัพย์สินนั้นมีได้เพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกคำร้อง

ทั้งนี้ กฎหมายได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.⁸

กระบวนการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

1. ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้แก่

- (1) นายกรัฐมนตรี
- (2) รัฐมนตรี
- (3) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)
- (4) สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)

⁸ ข้อควรรู้เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

(5) ข้าราชการการเมืองอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง และกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- ที่ปรึกษารองนายกรัฐมนตรี
- ที่ปรึกษารัฐมนตรี และที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- เลขานุการนายกรัฐมนตรี
- รองเลขานุการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- ประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ประธานที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- เลขานุการประธานสภากรุงเทพมหานคร
- เลขานุการรองประธานสภากรุงเทพมหานคร

(6) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ได้แก่

- ที่ปรึกษาประธานรัฐสภา
- ที่ปรึกษารองประธานรัฐสภา
- ที่ปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎร
- ที่ปรึกษารองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- ที่ปรึกษาประธานวุฒิสภา

- ที่ปรึกษาารองประธานวุฒิสภา
- เลขานุการประธานรัฐสภา
- เลขานุการรองประธานรัฐสภา
- เลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการรองประธานสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
- เลขานุการประธานวุฒิสภา
- เลขานุการรองประธานวุฒิสภา

(7) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร

(8) นายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลนคร

(9) ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- นายกและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้ทุกประเภทรวมกันในปีงบประมาณที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท

- นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มีรายได้ทุกประเภทรวมกันในปีงบประมาณที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 100 ล้านบาท

- นายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลของเทศบาลตำบล และเทศบาลเมืองที่มีรายได้ทุกประเภทรวมกันในปีงบประมาณที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท

- นายกเมืองพัทยาและสมาชิกสภาเมืองพัทยาของเมืองพัทยาที่มีรายได้ทุกประเภทรวมกันในปีงบประมาณที่ผ่านมาไม่ต่ำกว่า 200 ล้านบาท

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้แก่

- ประธานศาลฎีกา
- ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
- ประธานศาลปกครองสูงสุด
- อัยการสูงสุด
- กรรมการการเลือกตั้ง
- ผู้ตรวจการแผ่นดิน
- ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
- กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

- รองประธานศาลฎีกา

- รองประธานศาลปกครองสูงสุด

- หัวหน้าสำนักตุลาการทหาร

- ผู้พิพากษาในศาลฎีกา

- ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

- รองอัยการสูงสุด

- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (มาตรา 4) หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ทบวงหรือกระทรวงสำหรับข้าราชการพลเรือน ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการเหล่าทัพ หรือผู้บัญชาการทหารสูงสุด สำหรับข้าราชการทหาร ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้าหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล หรือผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติ

- เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 40 ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม, ประธานกรรมการรองประธานกรรมการ และกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย, ประธานกรรมการและกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, เลขาธิการวุฒิสภา, คณะกรรมการตรวจสอบการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และตำแหน่งอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

- เจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 42 (ปัจจุบันยังไม่มีการประกาศกำหนด)

2. กรณีที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

2.1 ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน 3 ครั้ง ดังต่อไปนี้

- (1) กรณีเข้ารับตำแหน่ง
- (2) กรณีพ้นจากตำแหน่ง
- (3) กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี

2.2 เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอย่างน้อย 3 ครั้ง เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นอกจากนั้น ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดอยู่ในตำแหน่งครบสามปีหรือห้าปี ต้องยื่นบัญชีในกรณีอยู่ในตำแหน่งครบสามปีหรือห้าปีด้วยทุกครั้ง ดังนี้

- (1) กรณีเข้ารับตำแหน่ง
- (2) กรณีดำรงตำแหน่งครบทุกสามปี (ตามมาตรา 39 และมาตรา 40) หรือห้าปี (ตามมาตรา 42)
- (3) กรณีพ้นจากตำแหน่ง
- (4) กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี

3. จำนวนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องยื่นในแต่ละกรณี

ในกรณีผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดำรงตำแหน่งมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง ให้แยกการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกตำแหน่ง

4. ระยะเวลาในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

4.1 กรณีปกติ

- (1) กรณีเข้ารับตำแหน่ง ให้ยื่นภายใน 30 วันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง
- (2) กรณีดำรงตำแหน่งครบทุกสามปี ให้ยื่นภายใน 30 วัน นับแต่ดำรงตำแหน่งครบทุกสามปี กรณีดำรงตำแหน่งครบทุกห้าปี ให้ยื่นภายใน 30 วันนับแต่ดำรงตำแหน่งครบทุกห้าปี
- (3) กรณีพ้นจากตำแหน่ง ให้ยื่นภายใน 30 วันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง
- (4) กรณีพ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี ให้ยื่นภายใน 30 วันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

4.2 กรณีผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตาย

หากผู้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหลังจากพ้นจากตำแหน่งให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดก ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแทนภายใน 90 วันนับแต่วันที่ตาย

5. ทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลที่ต้องแสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ที่มีอยู่จริงทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น หรือที่ให้บุคคลอื่นถือแทน กรณีทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นหรือที่ให้บุคคลอื่นถือแทน ต้องมีหนังสือรับรองจากผู้ครอบครองหรือผู้ถือแทนว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ยื่น คู่สมรส หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย ทั้งนี้ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งหรือในวันที่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นตายแล้วแต่กรณี

6. บัญชีและเอกสารที่ต้องใช้ในการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้จัดเรียงตามลำดับ ดังนี้

- 6.1 บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด (ส่วนที่ 2)
- 6.2 รายละเอียดของเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งผู้ยื่นต้องจัดทำเพื่อใช้เป็นสารบัญชีของเอกสารทั้งหมดที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. (ส่วนที่ 2)
- 6.3 สำเนาเอกสารประกอบ
 - (1) สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา (แบบ ภ.ง.ด. 90, ภ.ง.ด. 91) ของผู้ยื่น คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เช่น มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ปี 2548 ต้องแนบสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของปีภาษี 2547 หากในรอบปีภาษี 2547

มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้จัดแจ้งไว้ในบัญชีฯ ด้วย

(2) สำเนาเอกสารที่พิสูจน์หรือแสดงถึงความเป็นอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินหมายถึงเอกสารที่ต้องแนบตามคำอธิบายการกรอกบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ใน ส่วนที่ 3)

(3) กรณีทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นรายการเดียวกับที่เคยแสดงไว้แต่เดิมและไม่เปลี่ยนแปลง หากผู้ยื่นบัญชีฯ ประสงค์จะใช้สำเนาเอกสารประกอบรายการเดียวกับที่เคยยื่นไว้แล้ว ให้จัดแจ้งไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ว่าขอใช้สำเนาเอกสารประกอบรายการใด ที่ยื่นไว้ในตำแหน่งใด กรณีใด และเมื่อใด

7. วิธีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมี 2 วิธี ดังนี้

7.1 ยื่นด้วยตนเอง หรือมอบหมายให้บุคคลอื่นยื่นแทน ณ สำนักงาน ป.ป.ช.

7.2 ยื่นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยระบุชื่อและที่อยู่ของผู้รับ

8. ข้อควรระวังในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

8.1 การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินถือว่าเป็นหน้าที่เฉพาะตัวของผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ อาจต้องพ้นจากตำแหน่งและห้ามดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 5 ปี และได้รับโทษทางอาญาอีกด้วย (จำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ)

8.2 ให้ใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

8.3 เอกสารฉบับเดิมข้อความทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เช่น โฉนดที่ดิน ใบหุ้น ต้องสำเนาเอกสารทุกหน้า

8.4 ใบเสร็จรับเงินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่สามารถใช้เป็นเอกสารหลักฐานแทนแบบ ภ.ง.ด. 90 หรือแบบ ภ.ง.ด. 91 ได้

8.5 หนังสือรับรองยอดเงินฝาก หรือเอกสารยืนยันยอดหนี้ของธนาคาร/สถาบันการเงิน ต้องแสดงยอดให้ตรงกับวันที่ผู้ยื่นมีหน้าที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (วันที่เข้ารับตำแหน่ง วันที่พ้นจากตำแหน่ง หรือวันที่พ้นจากตำแหน่งครบหนึ่งปี) ที่ระบุไว้ในแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

8.6 ทรัพย์สินรายการใดถือกรรมสิทธิ์ร่วมกับบุคคลอื่น ให้แสดงเฉพาะส่วนของตน

8.7 ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทุกหน้า ในกรณีไม่มีข้อมูลทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ผู้ยื่นขีดเส้นทแยงในช่องรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินหน้าดังกล่าวด้วย และต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องในสำเนาเอกสารหลักฐานประกอบที่ยื่นทุกหน้าที่มีรายการข้อความปรากฏ ไม่ว่าจะเป็นการของผู้อื่น

8.8 ถ้าวันสุดท้ายของการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตรงกับวันหยุดราชการ ให้ถือวันหยุดราชการนั้นเป็นวันสุดท้าย และไม่สามารถขยายระยะเวลาการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้

8.9 กรณีที่ผู้ยื่นบัญชีฯ มอบหมายให้บุคคลอื่นยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแทนหรือยื่นทางไปรษณีย์ ต้องมั่นใจว่าได้กรอกข้อมูลในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และแนบสำเนาเอกสารประกอบพร้อมทั้งลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องครบถ้วนทุกหน้าตามที่กฎหมายกำหนด

การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ในปี พ.ศ. 2551 สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ส่งวิทยากรไปบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งเจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้องครบถ้วน ดังนี้

- เมื่อวันที่ 27-29 ตุลาคม 2551 ณ เทศบาลเมืองเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้เข้ารับฟังการบรรยาย จำนวน 40 คน
- เมื่อวันที่ 29-30 ตุลาคม 2551 ณ เทศบาลเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ผู้เข้ารับฟังการบรรยาย จำนวน 32 คน
- เมื่อวันที่ 25-28 พฤศจิกายน 2551 ณ เทศบาลนครลำปาง จังหวัดลำปาง ผู้เข้ารับฟังการบรรยาย จำนวน 30 คน

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบทรัพย์สิน

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนี้

1. ระบบสารสนเทศเพื่อการตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมการเงิน (Financial Information systems : FIS) เป็นระบบงานที่ใช้ในการเชื่อมโยงรับ-ส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แบบปลอดภัยระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับสถาบันการเงิน เพื่อใช้ในการประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูลความเคลื่อนไหวบัญชี
2. ระบบสารสนเทศเพื่อการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตแบบบูรณาการ (Data Input Gateway : DIG) เป็นระบบงานที่ใช้ในการเชื่อมโยงรับ-ส่งข้อมูลระหว่างสำนักงาน ป.ป.ช. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์แบบปลอดภัย
3. ระบบสารสนเทศเพื่อการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการได้มาซึ่งรายได้ ทรัพย์สิน และหนี้สิน เพื่อการวิเคราะห์ที่มาของรายได้และทรัพย์สินที่ต้องสงสัยซึ่งอาจได้มาโดยมิชอบ (Asset Information Systems : AIS) เป็นระบบที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลและเปรียบเทียบข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ยื่นบัญชีจากแหล่งต่างๆ และเป็นเครื่องมือในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ด้านตรวจสอบทรัพย์สิน
4. ระบบยื่นบัญชีแสดงและตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สิน (Online Declaration Systems : ODS) เป็นระบบที่รองรับให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสามารถยื่นบัญชีดังกล่าวผ่านทาง Internet

**สถิติผลการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
ประจำปี พ.ศ. 2551 (ม.ค. 2551- ธ.ค. 2551)**

ประเภท	กรณีอื่น	ผลดำเนินการ				
		ยกมา	รับใหม่	รวม	เสร็จ	คงเหลือ
1. ผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง	เข้ารับตำแหน่ง	6,972	9,558	16,530	3,268	13,262
	พ้นจากตำแหน่ง	8,734	5,878	14,612	1,916	12,696
	พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	4,700	2,574	7,274	692	6,582
	รวม 1	20,406	18,010	38,416	5,876	32,540
2. เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ	เข้ารับตำแหน่ง	3,386	1,652	5,038	2,632	2,406
	ทุกสามปีที่อยู่ในตำแหน่ง	306	240	546	225	321
	พ้นจากตำแหน่ง	2,300	1,568	3,868	1,047	2,821
	พ้นจากตำแหน่งหนึ่งปี	2,074	1,116	3,190	859	2,331
	พ้นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	360	0	360	68	292
	พ้นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐหนึ่งปี	173	0	173	1	172
	รวม 2	8,599	4,576	13,175	4,832	8,343
รวมทั้งสิ้น (1+2)		29,005	22,586	51,591	10,708	40,883

จากการตรวจสอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วเสร็จจำนวนทั้งสิ้น 10,708 บัญชี พบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐสนใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ จำนวน 3 ราย จำแนกเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการรัฐวิสาหกิจ จำนวน 2 ราย และผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 ราย และเป็นกรณีสนใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี จำนวน 2 ราย ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 263 และมาตรา 264 ต่อไป

เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า เจ้าหน้าที่ของอธิบดีของไต่สวน บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ที่เป็นเรื่องสำคัญ จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

1. เรื่องนายยงยุทธ ตริยะไพรัช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

จากการตรวจสอบได้ข้อเท็จจริงว่า นายยงยุทธ ตริยะไพรัช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งแล้ว 1 ปี โดยนายยงยุทธได้แสดงในบัญชีฯ ทั้ง 5 กรณีว่า ตนได้ขายหุ้นบริษัทแห่งหนึ่งจำนวน 24,500 หุ้นให้แก่น้องภริยา เป็นเงินจำนวน 2,450,000 บาท ซึ่งน้องภริยาได้ชำระเงินค่าซื้อหุ้นเป็นเงินสด จำนวน 850,000 บาท ส่วนเงินที่ค้างชำระจำนวน 1,600,000 บาท น้องภริยาได้ทำสัญญารับสภาพหนี้ให้แก่นายยงยุทธไว้ ทั้งที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า นับแต่วันจดทะเบียนจนถึงปัจจุบันรวม 18 ปีเศษ บริษัทดังกล่าวไม่ได้ประกอบกิจการการค้าแต่อย่างใด และน้องภริยาไม่มีฐานะการเงินเพียงพอที่จะชำระเงินค่าหุ้นดังกล่าวตามที่ได้มีการทำสัญญากันไว้จริง จึงมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะไม่มีการซื้อขายหุ้นและให้กู้ยืมกันจริงตามที่กล่าวอ้าง แต่เหตุที่นายยงยุทธทำสัญญาซื้อขายหุ้นดังกล่าวขึ้นมาเพราะนายยงยุทธต้องการหลีกเลี่ยงจากการที่จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่บัญญัติในพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 มาตรา 4 และมาตรา 5

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า นายยงยุทธ ตริยะไพรัช จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 263 และขอให้พิพากษาลงโทษตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ต่อไป

2. นายสมบัติ อุทัยสง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบ

จากการตรวจสอบได้ข้อเท็จจริงว่า นายสมบัติ อุทัยสง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ประธานกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาเป็นเวลาหนึ่งปี รวม 9 ครั้ง แต่นายสมบัติไม่ได้แสดงรายการทรัพย์สินของตนหรือคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของบุตรหรือคู่สมรสซึ่งอยู่ร่วมกับบุตรต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. คือ

เงินฝากของคู่สมรสที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาคอนแวนต์ 3 บัญชี และมีชื่อร่วมกับบุตรในบัญชีเงินฝากธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาพุทธมณฑล 6 บัญชี ซึ่งมียอดรวมของเงินฝากอยู่ระหว่าง 86,263,255.88-111,503,500.69 บาท โดยนายสมบัติได้ชี้แจงว่าคู่สมรสเห็นว่าเป็นเงินของบุตรทั้งสามคนที่บรรลุนิติภาวะแล้ว จึงไม่ต้องแสดงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่จากการตรวจสอบฟังได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของนายสมบัติและคู่สมรสที่อยู่ในชื่อของคู่สมรสและบุตร การที่นายสมบัติไม่ได้ยื่นแสดงรายการดังกล่าวจึงเป็นการปกปิดมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบถึงจำนวนทรัพย์สินที่แท้จริงของตน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติว่า นายสมบัติ อุทัยสาง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา 263 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และขอให้พิพากษาลงโทษตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ต่อไป

เรื่องการรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในราชอาณาจักร

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งในปี พ.ศ. 2551 คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทำการตรวจสอบฯ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,273 ราย แล้วไม่พบว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแต่อย่างใด โดยจัดทำรายงานผลการตรวจสอบประกาศในราชกิจจานุเบกษา ดังนี้

1. ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวนทั้งสิ้น 347 ราย ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนพิเศษ 34 ง ประกาศเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551

2. ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 389 ราย ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนพิเศษ 49 ง ประกาศเมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2551

3. ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 378 ราย ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนพิเศษ 93 ง ประกาศเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2551

4. ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องรายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน 159 ราย ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนพิเศษ 192 ง ประกาศเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551

ด้านบริหารจัดการองค์กร

จากการที่ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention Against Corruption : UNCAC, 2003) เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2546 ซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วยหลักการพื้นฐาน 4 ส่วนหลักกล่าวคือ 1) มาตรการป้องกันการทุจริต 2) การกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย 3) ความร่วมมือระหว่างประเทศ และ 4) การติดตามทรัพย์สินสิ้น สำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรหลักด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจำเป็นต้องออกวิสัยทัศน์ที่มีอยู่ปัจจุบันให้รองรับอนุสัญญาสหประชาชาติ พัฒนาการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สอดคล้องกับมาตรการหลักตามที่มีระบุไว้ในอนุสัญญาสหประชาชาติ และเสริมสร้างความร่วมมือในการพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพบุคลากรตามมาตรฐานสากล และจากการที่มียุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของทุกภาคส่วน สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. (พ.ศ. 2551-2555) ขึ้น เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับชาติตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ปรับปรุงกระบวนการทำงานภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้สามารถดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าวได้มีการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของสำนักงาน ป.ป.ช. และกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กร ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรนำด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ได้รับการยอมรับ เชื่อมมั่น และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม”

พันธกิจ

1. ปูกลูกจิตสำนึก คุณธรรม จริยธรรม วินัย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
2. พัฒนากลไกการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพ
3. พัฒนาองค์ความรู้และบุคลากรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ทัดเทียมมาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1: รณรงค์เสริมสร้างวัฒนธรรมสุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 2: สร้างเครือข่ายพันธมิตรพิชิตคอร์รัปชัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3: พัฒนานวัตกรรมและกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: พัฒนากลไกตรวจสอบ สอนตอบประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5: บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 6: พัฒนางค์กรแห่งการเรียนรู้ เสริมสมรรถนะและจิตสาธารณะบุคลากร

การบริหารจัดการองค์กรในปี พ.ศ. 2551 ได้ดำเนินโครงการ/กิจกรรม ดังนี้

1. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อเป็นกรอบการกำหนดทิศทางของทุกภาคส่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และได้ประสานความร่วมมือกับภาครัฐ โดยเสนอแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 เห็นชอบให้หน่วยงานภาครัฐนำแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ไปใช้เป็นกรอบทิศทางในการประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยกำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี มีสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุน การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ และเห็นชอบให้สำนักงบประมาณสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ พร้อมทั้งเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการและมีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกรรมการและเลขานุการ นั้น

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนี้

1.1 เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2551 สำนักงาน ป.ป.ช. จัดประชุมชี้แจงเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติ ณ หอประชุมกองทัพเรือ มีผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้แทนจากทุกภาคส่วนจำนวน 400 คน โดยนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุม และมีการนำเสนอแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ โดย ศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิศิริ กรรมการ ป.ป.ช. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ รองนายกรัฐมนตรี และนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมดังกล่าวประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง โดยรองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ พร้อมให้ความร่วมมือในการนำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปเป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานของตนเองและการดำเนินการที่หน่วยงานนั้นมีส่วนเกี่ยวข้อง

1.2 เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้หน่วยงานภาครัฐนำแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ใช้เป็นกรอบทิศทางในการประสานความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยกำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงาน ป.ป.ท. เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ และเห็นชอบให้สำนักงบประมาณสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ พร้อมทั้งเห็นชอบให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการและมีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นกรรมการและเลขานุการ

1.3 เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2551 แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการประสานการขับเคลื่อนและติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิศิริ กรรมการ ป.ป.ช. เป็นประธานอนุกรรมการ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยการและประสานการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ของคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ภาครัฐ คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.4 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2551

- แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.จรี วิจิตรวาทการ เลขานุการองค์การเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทยเป็นประธานอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการและผลักดันให้ภาคประชาสังคมและสื่อมวลชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติฯ สร้างและพัฒนาเครือข่ายรวมทั้งประสานความร่วมมือกับภาคประชาสังคมและสื่อมวลชนในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและติดตามประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ

- แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ภาคเอกชน โดยมี ดร.อาชว์ เตาลานนท์ ประธานกิตติมศักดิ์หอการค้าไทย มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการและผลักดันให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและจัดทำโครงการ/กิจกรรมที่สนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติฯ สร้างและพัฒนาเครือข่าย รวมทั้งประสานความร่วมมือกับองค์กรภาคเอกชนในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและติดตามประเมินผลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ

- คณะกรรมการอำนวยการประสานการขับเคลื่อนและติดตามผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่งตั้งคณะทำงานประชาสัมพันธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามคำสั่งที่ 1/2551 โดยรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. (นางสาวดวงพร รุจิเรข) เป็นประธานคณะทำงาน มีผู้แทนสื่อมวลชน กรมประชาสัมพันธ์ นักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเป็นคณะทำงานด้วย โดยมีอำนาจหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

1.5 เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2551 สำนักงาน ป.ป.ช. จัดประชุมชี้แจงคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ณ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน และภาคเอกชน รวมทั้งคณะทำงานประชาสัมพันธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้ทราบนโยบายแนวทางและบทบาทหน้าที่ในการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

1.6 เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม 2551 สำนักงาน ป.ป.ช. จัดสัมมนาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติ (ภาคประชาสังคม สื่อมวลชนและเอกชน) ณ กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้แทนจากภาคประชาสังคม สื่อมวลชน เอกชน ผู้สังเกตการณ์ เข้าร่วมประชุมจำนวน 400 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แทนจากภาคประชาสังคม สื่อมวลชน

ภาคเอกชน มีความรู้ ความเข้าใจในทิศทางหลักของการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระดับชาติตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเพื่อสร้างเครือข่ายพันธมิตรด้านกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ยั่งยืนและต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีการแบ่งกลุ่มอภิปรายในภาคประชาสังคมและสื่อมวลชน และกลุ่มอภิปรายในภาคเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยข้อสรุปจากการอภิปรายกลุ่มได้มีการนำไปเสนอที่ประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ในแต่ละภาคส่วนเพื่อนำไปประกอบการจัดทำแผนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ต่อไป

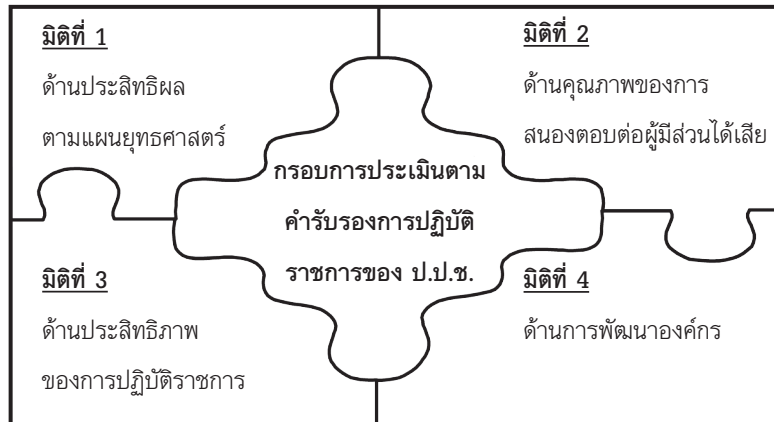
1.7 เมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2551 จัดสัมมนาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับหอการค้าต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแก่ภาคธุรกิจระหว่างประเทศให้รับทราบและตระหนักถึงความสำคัญในการเข้ามาจับมือร่วมกันในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศไทย ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการส่งเสริมบรรยากาศในภาคธุรกิจเอกชน โดยมีผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วย ประธานและสมาชิกหอการค้าต่างประเทศในประเทศไทยจาก 17 หอการค้า ผู้แทนจากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เจ้าหน้าที่ UNODC เจ้าหน้าที่ World Bank เจ้าหน้าที่ Board of Trade of Thailand ผู้แทนจากสำนักงาน ป.ป.ช. และบริษัทเอกชน

1.8 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2551 Mr.Nandor von der Luehe ประธานหอการค้าร่วมต่างประเทศในประเทศไทย (Joint Foreign Chambers of Commerce in Thailand : JFCCT) ในฐานะหน่วยงานภาคธุรกิจต่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางในการประสานงานและการดำเนินงานด้านต่างๆ ของหอการค้าต่างประเทศทั้งหมดที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย เข้าหารือกับศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิศิริ กรรมการ ป.ป.ช. โดยหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการที่จะพัฒนาให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นองค์กรสมัยใหม่ซึ่งมีลักษณะของการบริหารงานเชิงรุก จำเป็นที่จะต้องอาศัยทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศ ความสามารถของบุคลากร องค์ความรู้ และการบริหารจัดการองค์กรที่ดี องค์กรต้องมีโครงสร้างของบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างลึกซึ้ง จึงจะเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพได้

ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาองค์กรด้วยการนำหลัก Balanced Scorecard (BSC) หรือการวัดผลสำเร็จแบบสมดุลมาใช้ เพื่อให้สามารถมองเห็นวิสัยทัศน์ขององค์กรได้อย่างชัดเจน และได้รับการยอมรับจากทุกระดับ ทำให้ทุกหน่วยงานภายในองค์กรสามารถปฏิบัติงานได้สอดคล้องกัน และมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับแต่ละกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถวัดผลได้ครอบคลุมในทุกมิติขององค์กร กล่าวคือ มิติด้านประสิทธิผล มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติด้านการพัฒนาองค์กร ด้วยการกำหนดดัชนีชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI) ที่สอดคล้องกับภารกิจขององค์กรมาประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อเป็นการผลักดันและเป็นแรงกระตุ้นในการพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และประโยชน์สุขของประชาชน ดังนี้

มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลตามแผนยุทธศาสตร์ ให้นำหน้าร้อยละ 30 ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความสำเร็จในการดำเนินแผนงาน/โครงการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

ตัวชี้วัดที่ 2 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาเครือข่ายการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตัวชี้วัดที่ 3 ความสำเร็จของการสร้างกลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

3.1 ระดับความสำเร็จของการสร้างกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3.2 ระดับความสำเร็จการนำเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมที่ได้มีการนำไปปฏิบัติ

ตัวชี้วัดที่ 4 การพัฒนามาตรฐานความโปร่งใส

4.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรฐานความโปร่งใสของประเทศไทย

4.2 การพัฒนาดัชนี Corruption ระดับจังหวัด

ตัวชี้วัดที่ 5 ร้อยละของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นถูกต้องครบถ้วน

5.1 ร้อยละของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นถูกต้องครบถ้วนภายในครั้งเดียว

5.2 ร้อยละของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นถูกต้องครบถ้วนภายหลังจากที่มีหนังสือแจ้งจากสำนักงาน ป.ป.ช.

ตัวชี้วัดที่ 6 ร้อยละของบัญชีในภาพรวมที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วได้รับความเห็นชอบ

ตัวชี้วัดที่ 7 จำนวนบัญชีที่ได้รับการตรวจสอบมีความถูกต้องแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

ตัวชี้วัดที่ 8 ร้อยละของจำนวนการไต่สวนเรื่องทุจริตทางอาญาที่อัยการสูงสุดสั่งฟ้องเทียบกับเรื่องที่เสนอทั้งหมดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

ตัวชี้วัดที่ 9 ร้อยละของสำนักงาน ป.ป.ช./จังหวัดที่ได้คะแนนตัวชี้วัดร้อยละของจำนวนสำนวนการสอบสวนที่ดำเนินการได้ครบถ้วนสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ตัวชี้วัดที่ 10 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการจัดกลุ่มคดีและกำหนดมาตรฐานระยะเวลาในการไต่สวน

ตัวชี้วัดที่ 11 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเรื่องที่ทำการไต่สวนและสอบสวนข้อเท็จจริงรวบรวมพยานหลักฐานและสรุปสำนวนเสนอคณะกรรมการในแต่ละประเภทคดี

ตัวชี้วัดที่ 12 ร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความสำเร็จของการดำเนินงานวิจัยของสำนักงาน ป.ป.ช.

ตัวชี้วัดที่ 13 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของความสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตของสำนักงาน ป.ป.ช. (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย)

มติที่ 2 ด้านคุณภาพการสนองตอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย น้ำหนักร้อยละ 20 ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 14 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์เผยแพร่และข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้บริการประชาชน

ตัวชี้วัดที่ 15 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในสำนักงาน ป.ป.ช.

ตัวชี้วัดที่ 16 ระดับความพึงพอใจในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

ตัวชี้วัดที่ 17 ระดับความเชื่อมั่นในสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ

มติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ น้ำหนักร้อยละ 30 ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 18 ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนงาน

ตัวชี้วัดที่ 19 ร้อยละของความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการประจำปี

ตัวชี้วัดที่ 20 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน

ตัวชี้วัดที่ 21 ระดับความสำเร็จของการพัฒนามาตรฐานกลางในการปฏิบัติงานตามภารกิจหลักของ ป.ป.ช.

ตัวชี้วัดที่ 22 ความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัดที่ 23 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ปี 2550

ตัวชี้วัดที่ 24 ร้อยละของจำนวนกฎหมาย กฎ ระเบียบ ที่มีการพัฒนา ปรับปรุงแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด

มติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์กร น้ำหนักร้อยละ 20 ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 25 ระดับความสำเร็จของการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

ตัวชี้วัดที่ 26 ระดับคุณภาพของการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ช.

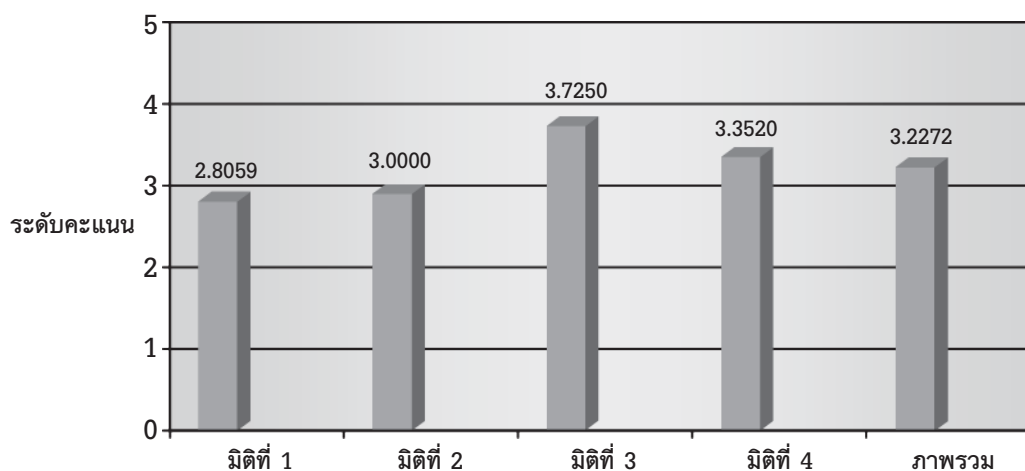
ตัวชี้วัดที่ 27 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการโครงการพัฒนาโครงสร้างระบบบริหารงานบุคคล
ของสำนักงาน ป.ป.ช. และการจัดมาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง

ตัวชี้วัดที่ 28 ร้อยละความสำเร็จของโครงการเสริมสร้างศักยภาพ (Capacity building) ของ
ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช.

สรุปผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ
ของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

มิติที่	ด้าน	น้ำหนัก ร้อยละ	คะแนนที่ได้
1	ประสิทธิผลตามยุทธศาสตร์	30	2.8059
2	คุณภาพของการสนองตอบผู้มีส่วนได้เสีย	20	3.0000
3	ประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ	30	3.7250
4	การพัฒนาองค์กร	20	3.3520
ภาพรวม		100	3.2272

ทั้งนี้ จากการประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวพบว่า การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ได้รับผลกระทบจากการปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ขึ้นใหม่ เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนภารกิจอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภายในและบุคลากร ทำให้ผลการปฏิบัติราชการในภาพรวมสูงกว่าเป้าหมายเพียงเล็กน้อย และตัวชี้วัดส่วนใหญ่กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่ท้าทายยากต่อการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายมากยิ่งขึ้น โดยเกณฑ์การให้คะแนนมีลักษณะของการพัฒนาตนเอง (Self-Improvement) เมื่อเทียบกับตัวชี้วัดปีก่อน และหลายตัวชี้วัดก็สะท้อนผลผลิตและผลลัพธ์ตลอดจนนวัตกรรมมากยิ่งขึ้น จึงต้องใช้ความพยายามในการผลักดันให้การปฏิบัติราชการสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย

3. โครงสร้างและอัตรากำลังสำนักงาน ป.ป.ช.

เพื่อรองรับภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้อย่างเต็มขีดความสามารถ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงจัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 21 สำนัก 1 สถาบัน และ 2 ศูนย์ รวม 24 หน่วยงาน ดังนี้

1. สำนักป้องกันการทุจริตภาคการเมือง
2. สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐ
3. สำนักป้องกันการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน
4. สำนักป้องกันการทุจริตภาคประชาสังคม
5. สำนักจริยธรรมและคุณธรรม
6. สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาคการเมือง 1
7. สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาคการเมือง 2
8. สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐ
9. สำนักตรวจสอบทรัพย์สินภาครัฐวิสาหกิจ
10. สำนักพัฒนาระบบตรวจสอบ
11. สำนักปราบปรามการทุจริตภาคการเมือง 1
12. สำนักปราบปรามการทุจริตภาคการเมือง 2
13. สำนักปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
14. สำนักปราบปรามการทุจริตภาครัฐวิสาหกิจและธุรกิจเอกชน
15. สำนักการข่าวและประมวลผล
16. สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
17. สำนักบริหารงานกลาง
18. สำนักอำนวยการคณะกรรมการ
19. สำนักบริหารงานบุคคล
20. สำนักการต่างประเทศ
21. สำนักกฎหมาย
22. สถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์
23. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ
24. ศูนย์วิจัย

อัตรากำลังจำนวนอัตรากำลังข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ในปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนทั้งสิ้น 916 อัตรา ดังนี้

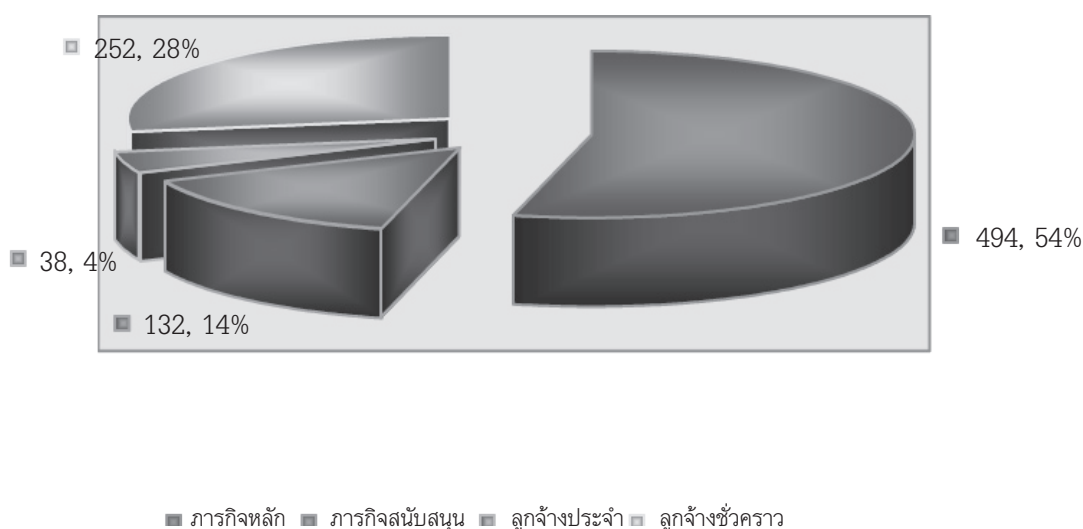
ภารกิจหลัก จำนวน 494 อัตรา

ภารกิจสนับสนุน จำนวน 132 อัตรา

ลูกจ้างประจำ จำนวน 38 อัตรา

ลูกจ้างตามสัญญาจ้าง จำนวน 252 อัตรา

แผนภูมิแสดงอัตรากำลัง

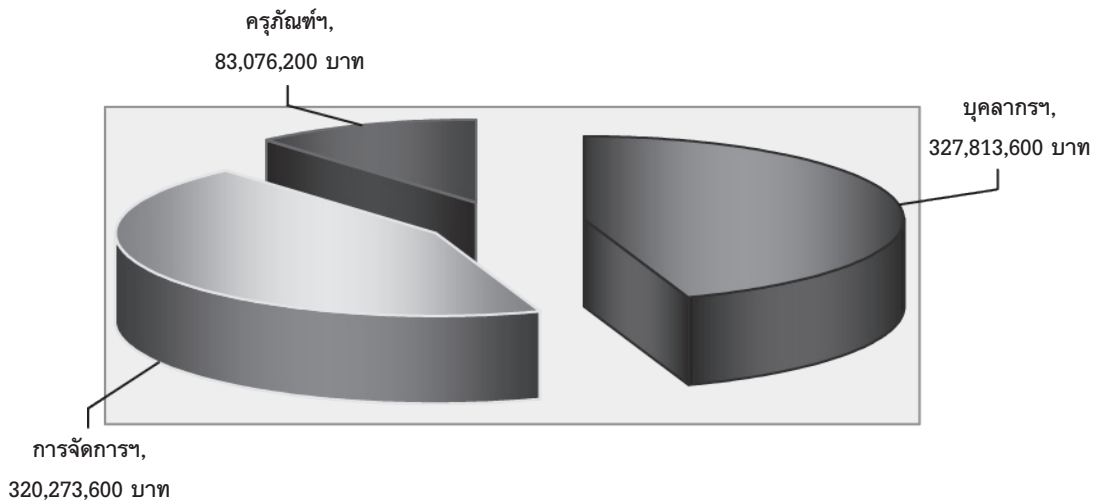
4. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 จำนวน 731,163,400 บาท (เจ็ดร้อยสามสิบเอ็ดล้านหนึ่งแสนหกหมื่นสามพันสี่ร้อยบาทถ้วน) ประกอบด้วย

4.1 ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร	321,813,600 บาท
4.2 ค่าใช้จ่ายในการจัดการและบริหารองค์กร	320,273,600 บาท
4.3 ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	83,076,200 บาท
ดังนี้	
4.3.1 ค่าครุภัณฑ์	80,131,200 บาท
4.3.2 ค่าควบคุมงานก่อสร้าง	2,945,000 บาท

แผนภูมิแสดงงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

5. การพัฒนาองค์กร บุคลากร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ

สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นองค์กรหนึ่งที่ทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ทั้งองค์กรและบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. การพัฒนาองค์กรและบุคลากรเพื่อยกระดับขีดความสามารถมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงได้จัดตั้งสถาบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลัญญา ธรรมศักดิ์ เพื่อทำหน้าที่ ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีเป้าหมายอย่างสูงสุดคือ การยกระดับมาตรฐาน ความรู้ ความสามารถ ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับประเทศและในระดับสากล และให้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากุศลกรเพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนาองค์กรและบุคลากรให้มีสมรรถนะ ขีดความสามารถ และสามารถพัฒนาตนเองให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะประสิทธิภาพในการไต่สวนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐานอย่างมืออาชีพ ทั้งนี้ ในการพัฒนากุศลกรของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในปี พ.ศ. 2551 ได้ดำเนินการดังนี้

5.1 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “พนักงานไต่สวน รุ่นที่ 3” เพื่อให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ระดับ 6 ขึ้นไป มีทักษะและพร้อมปฏิบัติหน้าที่ในฐานะพนักงานไต่สวนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “วิทยากรมืออาชีพ” เพื่อมุ่งเน้นให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพและมีศิลปะ สามารถเป็นวิทยากรที่มีความสามารถ มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และเพื่อให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีทักษะและเทคนิคสามารถเป็นวิทยากรระดับมืออาชีพ

5.3 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “นักบริหาร ป.ป.ช. ระดับต้น” เพื่อให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้บังคับบัญชา ระดับต้นได้รับความรู้ ทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บังคับบัญชาระดับต้น สามารถสอนงานและส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “นักบริหาร ป.ป.ช. ระดับกลาง” เพื่อให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่นักบริหารระดับกลางได้รับความรู้ ทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ สามารถวิเคราะห์แผนงานและปฏิบัติงานตามแผนงานให้บรรลุเป้าหมายหลักของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.5 โครงการ “จัดการองค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีการจัดการองค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ดี

5.6 โครงการ “จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” เพื่อมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นทิศทางในการพัฒนาข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีสมรรถนะขีดความสามารถ และสามารถพัฒนาตนเองให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และเพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีแนวทางในการพัฒนาศักยภาพให้มีสมรรถนะขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน

5.7 โครงการ “จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านการไต่สวนข้อเท็จจริง” เพื่อให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีคู่มือการปฏิบัติงานด้านการไต่สวนข้อเท็จจริงและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

5.8 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาข้าราชการที่ได้รับการบรรจุใหม่” เพื่อให้ข้าราชการที่ได้รับการบรรจุใหม่มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทภารกิจและอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบในงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกจริยธรรม คุณธรรมในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต การดำรงตนไว้ซึ่งความยุติธรรม เป็นธรรมตามกระบวนการยุติธรรมในการปฏิบัติงาน และเพื่อให้ข้าราชการที่ได้รับการบรรจุใหม่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์และการเสริมสร้างความรัก ความสามัคคี สัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงานร่วมกันเป็นทีมในองค์กร

5.9 โครงการอบรมหลักสูตร “เสริมสร้างความรู้ตามภารกิจสำนักงาน ป.ป.ช. รุ่นที่ 1” เพื่อให้ผู้รับโอนและผู้เปลี่ยนสายงานตามโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาท ภารกิจลักษณะของงานตามภารกิจ และเพื่อให้ผู้รับโอนและผู้เปลี่ยนสายงานตามโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมีศักยภาพและประสานความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.10 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “วิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม” เพื่อให้ข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. มีทักษะและเทคนิคสามารถเป็นวิทยากรด้านคุณธรรม จริยธรรม

5.11 โครงการอบรมหลักสูตร “ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงาน” เพื่อให้ข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. มีความรู้ ความสามารถในการติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งการพูดและการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

5.12 โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การตรวจสอบทรัพย์สิน” เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ในการตรวจสอบทรัพย์สินเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด

5.13 โครงการ “จัดทำองค์ความรู้ศูนย์บริการวิชาการ” เพื่อจัดหาและรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศและเนื้อหาความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ และเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของบุคลากรในองค์กรให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

5.14 โครงการ “จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ป.ป.ช.” เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ

6. การส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่งานวิจัย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเป็นอย่างยิ่ง โดยเห็นว่างานวิจัยนั้นเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญที่ทำให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางมาตรการป้องกันการทุจริตได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายวิจัยเพื่อรับผิดชอบดำเนินงาน รวมทั้งปฏิบัติงานตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2546 ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการให้รางวัลผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2543

ในปี พ.ศ. 2551 การส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่งานวิจัย ปรากฏผล ดังนี้

6.1 อนุมัติให้ดำเนินการวิจัยตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2546 ประเภทกำหนดเรื่อง ประจำปี 2551 จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่

6.1.1 โครงการประเมินสถานการณ์ด้านการทุจริตในประเทศไทย

6.1.2 วิเคราะห์การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่

6.1.3 การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการทุจริตเชิงนโยบาย

6.1.4 การศึกษาลักษณะ รูปแบบ และความเสี่ยงต่อการทุจริตในองค์กรเอกชนกึ่งสาธารณะ

6.1.5 การศึกษาลักษณะ รูปแบบ และความเสี่ยงต่อการทุจริตในองค์กรสาธารณะนอก

ระบบราชการ

6.2 อนุมัติให้ทุนส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 10 ทุน

6.3 ประกาศรับข้อเสนอโครงการวิจัย ประเภทกำหนดเรื่อง จำนวน 12 โครงการ ได้แก่

6.3.1 โครงการศึกษาวิจัยวางมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเชิงนโยบายของรัฐบาลไทยในปัจจุบัน

6.3.2 โครงการศึกษาวิจัยบทบาทของฝ่ายตุลาการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศ

6.3.3 โครงการศึกษาวิจัยการปฏิรูประบบงบประมาณของไทยเพื่อต่อต้านการทุจริต

6.3.4 โครงการวิจัยรูปแบบและวิธีการของการแจ้งบัญชีทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

6.3.5 โครงการศึกษามาตรการภาครัฐเพื่อป้องกันการทุจริต

6.3.6 โครงการวิจัยเพื่อการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และวิจัย เพื่อการป้องกันการทุจริต

6.3.7 การศึกษาลักษณะ รูปแบบ และความเสี่ยงต่อการทุจริตในองค์กรสาธารณะนอก ระบบราชการ

6.3.8 การจัดสรรทุนสมนาคุณและการเอื้อประโยชน์โดยทางอื่นของรัฐวิสาหกิจและองค์การของรัฐที่แปรรูป

6.3.9 การแบ่งปันผลประโยชน์และผลประโยชน์ทับซ้อนในองค์กรที่รัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการถือหุ้นหรือในรัฐวิสาหกิจ

6.3.10 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.3.11 การจัดทำ Benchmark ด้านคอร์รัปชันสำหรับประเทศไทย

6.3.12 ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในวงการภาคเอกชนไทยกับแนวทางแก้ไขและป้องกัน

6.4 การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยให้แก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยแก่เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. พ.ศ. 2550 จำนวน 5 โครงการ ได้แก่

6.4.1 การติดตามผลสืบเนื่องจากประกาศ คปค. ฉบับที่ 31 ข้อ 6

6.4.2 ต้นทุนต่อหน่วย (UNIT COST) ของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการตรวจสอบทรัพย์สิน

6.4.3 การนำงานด้านการข่าวและเทคนิคการสืบสวนคดีพิเศษมาใช้กับสำนักงาน ป.ป.ช.

6.4.4 ปัญหาการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงแนวทางการแก้ไข ปัญหาและการเพิ่มประสิทธิภาพ

6.4.5 การพัฒนาตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานไตสวนของเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ตามอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

6.5 สนับสนุนการวิจัยเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ได้รับทุนประเภททั่วไป จำนวน 3 โครงการ ได้แก่

6.5.1 การศึกษานำร่องเพื่อสร้างดรชนี้ทุจริต

6.5.2 การวิจัยเชิงสืบสวนสอบสวนทุจริตในวงการศึกษไทย กรณีการทุจริตในแผนก อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

6.5.3 การศึกษาการรั่วไหลของงบประมาณแผ่นดินในการศึกษาภาคบังคับ

6.6 การจัดทำวารสารวิชาการ ป.ป.ช. ฉบับที่ 2 ประจำปี 2551 เพื่อให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยและ ผลงานทางวิชาการอื่นด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปยังหน่วยงานต่างๆ ในการใช้ศึกษาอ้างอิงและนำไป ใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง

6.7 การจัดทำจุลสาร ป.ป.ช. สารสู่โรงเรียน ปีที่ 2 รายสามเดือน เพื่อให้มีการเผยแพร่เชิดชูบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ผลการวินิจฉัยคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติแล้วไปยังนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 6,000 เล่ม

6.8 การจัดทำภาพเคลื่อนไหว (Animation) เพื่อเผยแพร่ค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริตไปยังกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นเยาวชน และให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต

6.9 การจัดทำเสวนาทางวิชาการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านการทุจริต การประสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและนอกประเทศ

6.10 การนำเสนอผลงานด้านการวิจัยในงาน Thailand Research Expo 2008 เมื่อวันที่ 12-16 กันยายน 2551 ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชัน เซ็นเตอร์ กรุงเทพมหานคร

6.11 การเผยแพร่รายงานการวิจัย เรื่อง “การศึกษาพันธกรณีและความพร้อมของประเทศไทยในการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการทุจริต ค.ศ. 2003” เพื่อให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์

6.12 การจัดสัมมนาทางวิชาการเพื่อทำความเข้าใจในการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยให้ตรงตามความต้องการของสำนักงาน ป.ป.ช.

6.13 การประชุมเพื่อติดตามและประเมินผลโครงการวิจัยต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย

7. การต่างประเทศ

ภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้จำกัดอยู่แต่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในประเทศเท่านั้น หากแต่ยังคงดำเนินงานด้านการต่างประเทศอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความร่วมมือกับนานาชาติและองค์กรต่างประเทศ ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในระดับทวิภาคี (Bilateral) และพหุภาคี (Multilateral) ทั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ความสำคัญกับสร้างความสัมพันธ์ที่ีระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของต่างประเทศ เช่น การจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding-MOU) ที่เกี่ยวกับความร่วมมือในการต่อต้านการทุจริตในระดับภูมิภาค คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังได้มีการดำเนินการที่จะให้ประเทศไทยสามารถให้สัตยาบันเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) รวมทั้งการเข้าร่วมประชุมระดับนานาชาติอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ ยังมีการต้อนรับผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานต่างประเทศที่มาศึกษาดูงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต อีกทั้งยังสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ไปศึกษา ดูงาน และฝึกอบรมในหน่วยงานต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่

ในปี พ.ศ. 2551 ได้ดำเนินงานด้านการต่างประเทศ ดังนี้

7.1 การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตหรือ IACC ครั้งที่ 14 ปี 2553 (ค.ศ. 2010)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ผ่านกระบวนการคัดเลือกและยอมรับจากคณะที่ปรึกษา IACC (International Anti-Corruption Conference Council) และองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติว่าเป็นองค์กรที่มีศักยภาพสมควรได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนานาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตที่ใหญ่ที่สุดในโลกหรือ IACC ครั้งที่ 14 ปี 2553 (ค.ศ. 2010) ที่กรุงเทพมหานคร ราวเดือนพฤศจิกายนปี 2553 ทั้งนี้ การประชุม IACC ถือเป็นความร่วมมือกันของนักต่อสู้เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากทั่วโลกกว่า 1,500 คน ที่จะมาร่วมกัน กำหนดทิศทางและหาทางแก้ไขปัญหาการทุจริตซึ่งปัจจุบันเป็นปัญหาข้ามชาติเชื่อมโยงบ่อนทำลายไปทั่วทุกภาคส่วนของสังคม โดยจะเป็นเวทีแลกเปลี่ยนยุทธวิธี องค์ความรู้และประสบการณ์เพื่อสังคมโลกที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมจากทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาครัฐ นักวิชาการ ฯลฯ และมีการแปลภาษาสากล 5-6 ภาษา

ตามมาตรฐานที่ใช้ในองค์กรสหประชาชาติสมกับการประชุมระดับโลก และประโยชน์ที่จะได้รับการเป็นเจ้าภาพจัด ป.ป.ช. โลกคือ สร้างกระแสความตื่นตัวของคนในชาติและสังคมโลกให้เกลียดชังการทุจริต เกิดนโยบายและแนวทางที่ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศไทย ในสายตานานาชาติด้านความโปร่งใส คุณธรรมและจริยธรรมอีกด้วย

7.2 การประสานความร่วมมือกับสหประชาชาติ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ประสานความร่วมมือกับสหประชาชาติ เพื่อสร้างความร่วมมือและพัฒนา ศักยภาพของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UN office on Drugs and Crime-UNODC) และสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ลงนามความร่วมมือใน MOU เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตามพันธกรณี อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (UN Convention against Corruption: UNCAC) ที่อยู่ ระหว่างการแก้ไขกฎหมายภายในประเทศก่อนการให้สัตยาบันเพื่อให้มีผลบังคับใช้ในอนาคตอันใกล้

ในการนี้ ผู้แทน UNODC ประจำภูมิภาคได้ยืนยันที่จะสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ของ ป.ป.ช. อย่างเต็มที่ โดยจะทำงานร่วมกันในลักษณะ Partnership เพื่อการต่อต้านการทุจริต ยกระดับและพัฒนา ศักยภาพเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ในการปราบปรามการทุจริตที่มีลักษณะข้ามชาติ เพื่อนำผู้กระทำความผิดที่หลบหนีมาลงโทษ และติดตามทรัพย์สินที่ได้จากการทุจริตกลับคืนให้ตกเป็นของแผ่นดิน UNODC จะส่งผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา มาประจำที่ ป.ป.ช. ตามโครงการ Stolen Asset Recovery Initiative ด้วยการสนับสนุนของสหประชาชาติและธนาคารโลก ในปลายปีนี้ โดยที่ ป.ป.ช. จะเป็นองค์กรหลักในการดำเนินการตามอนุสัญญา UNCAC ที่เป็นเครื่องมือทางกฎหมาย ระหว่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในยุคใหม่ มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายสกัดการทุจริตที่ เชื่อมโยงกับอาชญากรรมอื่นๆ เช่น การฟอกเงิน การก่อการร้าย และยาเสพติดด้วย

7.3 ความร่วมมือในการก่อตั้งสถาบันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันสากล International Anti-Corruption Academy

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการต่อต้านการทุจริตตำรวจสากล (Interpol Group of Expert on Corruption: IGEC) และศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิศิริ กรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะสมาชิก IGEC ได้ประชุมร่วมกัน เพื่อผลักดันให้มีสถาบันต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันสากล International Anti-Corruption Academy ขึ้น เพื่อสร้าง บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเท่าทันต่อรูปแบบการทุจริตที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งต่อมาได้ร่วมมือกับ สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติหรือ UNODC และรัฐบาลประเทศออสเตรเลีย ในการ ระดมทุน จัดหาสถานที่ตั้งสถาบันฯ ที่เมืองลาเซ็นเบิร์ก ชานกรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย มีกำหนดเปิดอย่างเป็นทางการในปี 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์การฝึกอบรมและการเรียนรู้ชั้นเลิศด้านการต่อต้านการทุจริต โดยเฉพาะ มีภารกิจหลักคือ พัฒนาหลักสูตรการอบรมและองค์ความรู้ในการฝึกอบรม จัดให้มีการฝึกอบรมโดย ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล แก่เจ้าหน้าที่องค์กรต่อต้านการทุจริตทั่วโลก มีการอบรมทั้งหลักสูตรระยะสั้น และระยะยาวโดยทางสถาบันได้จัดให้มีที่พักสะดวกสบายสำหรับผู้เข้ารับการอบรมและมีห้องอบรมสัมมนาที่รองรับ วิทยากรด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดย ป.ป.ช. มีแผนการความร่วมมือระหว่างสถาบันฯ กับสถาบันการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญา ธรรมศักดิ์ ในการแลกเปลี่ยนและประสานงานทางวิชาการ เพื่อพัฒนา ศักยภาพเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดย ป.ป.ช. มีแนวคิดที่จะเป็นศูนย์กลางพัฒนาฝึกอบรมใน

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้แก่องค์กรต่อต้านการทุจริตของประเทศเพื่อนบ้านด้วย เช่น ลาว กัมพูชา และ เวียดนาม

7.4 การประชุมและศึกษาดูงาน

7.4.1 การประชุม “Corruption-Free Asia: Along term vision” ณ กรุงโตฮาร์ ประเทศการ์ตาร์

ประธานกรรมการ ป.ป.ช. (นายปานเทพ กล้าณรงค์ราญ) เข้าร่วมเดินทางไปร่วมการประชุมฯ ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานต่อต้านคอร์รัปชันประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และควรปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดไว้ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (UNCAC)

7.4.2 โครงการประชุมเสวนาเรื่องประเทศไทยกับการเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (Symposium on Thailand, State Party to the United Nations Convention against Corruption: UNCAC)

เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2551 ป.ป.ช. จัดการประชุมเสวนาระดับชาติ เรื่อง ประเทศไทยกับการเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (Symposium on Thailand, State Party to United Nations Convention against Corruption: UNCAC) โดยเป็นความร่วมมือระหว่าง ป.ป.ช. UNODC และ American Bar Association มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีในการสร้างความตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทย ให้ตระหนักถึงความสำคัญและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตอย่างชัดเจนและถ่องแท้ พร้อมทั้งกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ให้ข้อเสนอแนะและระดมความคิดเห็นในการที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญานี้ ตลอดจนแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งทำให้ทราบบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดได้ในอนุสัญญานี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของหน่วยงาน มีผู้เข้าร่วมการประชุมโดยเป็นตัวแทนจากทุกภาคส่วน จำนวนกว่า 200 คน

7.4.3 จัดส่งเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เข้าประชุมเชิงปฏิบัติการว่าด้วยความซื่อสัตย์ในองค์กรภาครัฐ (Accountability and Integrity in Public Sector Organization Workshop) ที่สถาบัน Malaysian Anti-Corruption Academy (MACA) ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 25-29 กุมภาพันธ์ 2551

7.4.4 จัดรายการศึกษาดูงานทางวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ระดับ 6 ขึ้นไป เพื่อแต่งตั้งให้เป็นพนักงานไตสวน รุ่นที่ 2 ระหว่างวันที่ 22-28 พฤษภาคม 2551 ณ สำนักงาน Corrupt Practice Investigation Bureau (CPIB) ที่ประเทศสิงคโปร์ และสถาบัน Malaysian Anti-Corruption Academy (MACA) ประเทศมาเลเซีย

7.4.5 จัดส่งเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง Asset Recovery Skills and Practice ระหว่างวันที่ 2-11 มิถุนายน 2551 ณ ประเทศมาเลเซีย

7.4.6 จัดรายการศึกษาดูงานทางวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำหรับเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต รุ่นที่ 1 สถาบันป้องกันและปราบปรามการทุจริต สัญญา ธรรมศักดิ์ ระหว่างวันที่ 15-21 กันยายน 2551 ที่ประเทศญี่ปุ่น

7.4.7 จัดรายการศึกษาดูงานทางวิชาการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต สำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนาเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ระดับ 6 ขึ้นไป เพื่อแต่งตั้งให้เป็นพนักงานไต่สวน (หลักสูตรเร่งรัด) รุ่นที่ 1 ระหว่างวันที่ 11-14 สิงหาคม 2551 ที่ประเทศอินโดนีเซีย

7.4.8 จัดส่งที่ปรึกษากรรมการ ป.ป.ช. เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร The Economics of Corruption-A University Training in Good Governance and Reform ณ มหาวิทยาลัย Passau สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ระหว่างวันที่ 4-11 ตุลาคม 2551

7.4.9 จัดส่งเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตร Corruption Control in Criminal Justice ณ The United Nations Asia and Far East Institute for the Prevention of Crime and the Treatment of Offenders (UNAFEI) ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 15-31 ตุลาคม 2551

7.4.10 สำนักงาน ป.ป.ช. ให้การต้อนรับผู้แทนจากหน่วยงานต่างประเทศที่มาศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดังนี้

(1) ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนานานาชาติ ASEAN New Middle Management and Leadership Development : Good Governance, Public Accountability and Integrity, and IPMA-HR International Symposium and HR Conference

(2) คณะเจ้าหน้าที่จากโครงการ Leading Australia's Future in the Asia Pacific (LAFIA) ประเทศออสเตรเลีย

(3) Mr. Ermir Dobjani ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งสาธารณรัฐแอลเบเนียและคณะ

(4) นายคำแพง วิละพัน (Mr. Khampeng Vilaphane) รองเลขาธิการสภาแห่งชาติสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (National Assembly of Lao PDR) และคณะ

8. โครงการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ

โครงการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ เป็นการสำรวจเพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้ได้รับข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนประกอบการวางแผนพัฒนาองค์กรและการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในอนาคต และเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ประชาชนในการเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และมีการประเมินผลการดำเนินงานโดยบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก

ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้ดำเนินการในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมุ่งหวังว่าการสำรวจดังกล่าวจะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจได้แก่ ประชาชนผู้รับบริการและเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมคือ ศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ

และสำนักงานอัยการสูงสุด ทั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ และปรากฏผลที่ได้จากการสำรวจและข้อเสนอแนะดังนี้

- ระดับความพึงพอใจหรือเชื่อมั่นมากที่สุด = 5 คะแนน (ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00)
- ระดับความพึงพอใจหรือเชื่อมั่นมาก = 4 คะแนน (ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50)
- ระดับค่อนข้างพึงพอใจหรือเชื่อมั่น = 3 คะแนน (ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50)
- ระดับความพึงพอใจหรือเชื่อมั่นน้อย = 2 คะแนน (ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50)
- ระดับความพึงพอใจหรือเชื่อมั่นน้อยที่สุด = 1 คะแนน (ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50)

8.1 ผลที่ได้จากการสำรวจ

จากการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ ปรากฏผล ดังนี้

8.1.1 ความพึงพอใจในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. กลุ่มเป้าหมายคือ ประชาชนผู้รับบริการ พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความพอใจในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 3.61) และมีความพึงพอใจในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด เช่น ความหลากหลายของช่องทางในการติดตามผลการดำเนินงานทั้ง Website และโทรศัพท์ Website ของสำนักงาน ป.ป.ช. เผยแพร่ข่าวสารข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และสามารถกล่าวหาหรือเรียนทาง Website ของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ เป็นต้น

8.1.2 ความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. กลุ่มเป้าหมายคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการยุติธรรม พบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเชื่อมั่น (ได้คะแนนค่าเฉลี่ย 3.12) และมีความเชื่อมั่นในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีผู้ร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งและการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมากที่สุด

8.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการสำรวจ

จากการสำรวจความพึงพอใจและความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในฐานะหน่วยงานอิสระ ได้รับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรอย่างยิ่ง ดังนี้

8.2.1 สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างสุจริต โปร่งใส มีความเป็นกลาง โดยยึดหลักความยุติธรรม

8.2.2 สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องเพิ่มความรวดเร็วในงานไต่สวนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการตกค้าง

8.2.3 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีการประชาสัมพันธ์องค์กร บุคลากร เจ้าหน้าที่ให้เป็นที่รู้จักและให้ทราบถึงรูปแบบการปฏิบัติหน้าที่

8.2.4 สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องให้กระบวนการดำเนินงานเป็นอิสระไม่ให้อำนาจทางการเมืองหรืออำนาจอื่นเข้ามาแทรกแซง

8.2.5 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรจัดตั้งหน่วยงานประจำจังหวัดเพื่อดูแลในเรื่องของการทุจริตของหน่วยงานในจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.2.6 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรดำเนินคดีอย่างจริงจังต่อผู้กระทำการทุจริตที่ตรวจสอบพบเพื่อให้เป็นบรรทัดฐาน

8.2.7 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรเน้นการตรวจสอบที่นักการเมืองทั้งระดับสูงและระดับท้องถิ่น

8.2.8 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและเยาวชนได้ทราบถึงเรื่องการทุจริต ความผิดของการทุจริต ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการทุจริต

8.2.9 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีการลงพื้นที่สู่ท้องถิ่นเพื่อเป็นการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับล่าง

8.2.10 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีความละเอียดรอบคอบในการดำเนินงานทั้งการพิจารณาคดีและการตรวจสอบเพื่อความถูกต้อง

8.2.11 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรเพิ่มเติมเรื่องบทลงโทษหรือมาตรการเอาผิดแก่ผู้ที่กระทำการทุจริต

8.2.12 สำนักงาน ป.ป.ช. ควรมีการดำเนินงานในเชิงรุกเพิ่มมากขึ้น โดยการเข้าถึงประชาชนในการรับฟังข้อร้องเรียนให้มากขึ้น ซึ่งไม่ใช่การรอรับเรื่องร้องเรียนเพียงอย่างเดียว

9. เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างยิ่ง จึงกำหนดพันธกิจด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนหนึ่งในพันธกิจข้อที่ 3 ขององค์กรคือ “การพัฒนาองค์ความรู้และบุคลากรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เป็นมาตรฐานสากล” โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์กร และสนับสนุนพันธกิจในด้านอื่นขององค์กรโดยการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริต การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้และบุคลากรและเสริมสร้างขีดความสามารถของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการที่เป็นมาตรฐาน

ในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศทำหน้าที่ในการกำหนดแนวทาง เป้าหมาย และตัดสินใจในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มีคณะทำงานพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทำหน้าที่กลั่นกรองและให้ความคิดเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะทางเทคนิคและมีศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ ประสานงาน และสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้วางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนี้

9.1 โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย ระบบฐานข้อมูล ดังนี้

(1) โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ โดยจัดซื้อคอมพิวเตอร์ PC และ Notebook และอุปกรณ์ต่อพ่วง

(2) โครงการพัฒนาขยายระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลของสำนักงานโดยจัดทำจุดเชื่อมต่อเครือข่ายเพิ่มเติม เพิ่มอุปกรณ์ขยายสัญญาณเครือข่าย (Switch) รองรับจุดเชื่อมต่อที่เพิ่มขึ้น

(3) โครงการพัฒนาห้องอบรมคอมพิวเตอร์ โดยปรับปรุงพื้นที่บางส่วนของชั้น 22 อาคารธนภูมิ เป็นห้องอบรมคอมพิวเตอร์ ปรับปรุงห้องและจัดซื้ออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น เครื่องฉาย Projector เครื่องคอมพิวเตอร์ โต๊ะ เก้าอี้ และชุดเครื่องเสียง

(4) ระบบเชื่อมโยงเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก เพื่อใช้ในการรับ-ส่งข้อมูลกับหน่วยงานภายนอกหลายหน่วยงานเพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดการใช้ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นมาประกอบการพิจารณาโต้สวนและวินิจฉัยการทุจริตและการตรวจสอบการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ในเวลาอันรวดเร็ว ทันการณ์

9.2 ระบบงานสารสนเทศ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศตามภารกิจหลักและการบริหารงานทั่วไป และพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อให้ส่วนงานต่างๆ ใช้ประโยชน์ได้สูงสุดจากฐานข้อมูลแล้ว ดังนี้

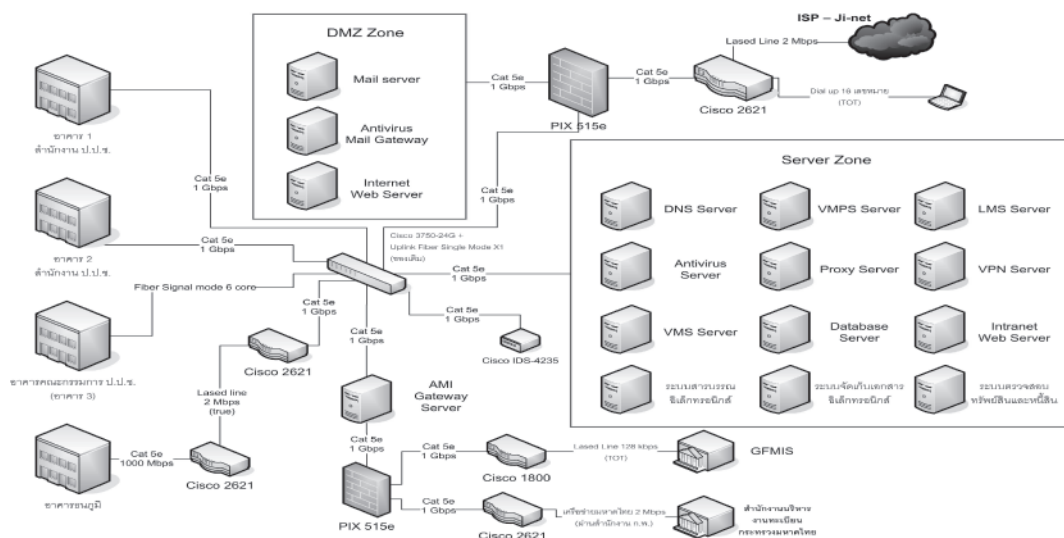
(1) ระบบสารสนเทศตามภารกิจหลัก ได้แก่ ระบบตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และระบบเรื่องร้องเรียน

(2) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานทั่วไป ได้แก่ ระบบบัญชีเงินเดือน ระบบบริหารงานบุคคล ระบบงานพัสดุครุภัณฑ์ ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบริหารการจัดเก็บและค้นหาเอกสาร

9.3 ระบบเครือข่ายสารสนเทศภายใน

ระบบเครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วยอุปกรณ์กระจายสัญญาณหลักซึ่งกระจายสายสัญญาณไปแต่ละชั้นของอาคารต่างๆ โดยแต่ละชั้นจะมีอุปกรณ์กระจายสัญญาณ เพื่อกระจายสัญญาณไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ

ภาพระบบเครือข่ายของสำนักงาน ป.ป.ช.

9.4 ระบบเครือข่ายกับหน่วยงานภายนอก

ปัจจุบัน สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีการติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. สามารถประสานราชการ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ค้นหาและสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกับหน่วยงานภายนอกองค์กร ได้แก่ สถาบัน หน่วยงานอิสระ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้ใช้งานระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในลักษณะแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายนอกหลายหน่วยงาน เช่น สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง เพื่อสืบค้นข้อมูลทะเบียนประวัติบุคคลและสถานที่อยู่อาศัยของพยานบุคคล ผู้กล่าวหา ร้องเรียน ผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูลทะเบียนบ้านและฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประชาชน เอื้ออำนวยให้เกิดการใช้ข้อมูลจากหน่วยงานอื่นมาประกอบการพิจารณาได้ส่วนและวินิจฉัยการทุจริตและการตรวจสอบการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เช่น ข้อมูลประวัติเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการการเมือง ทะเบียนราษฎร์ ทะเบียนรถยนต์ ทะเบียนการค้า/ทะเบียนพาณิชย์ ความเคลื่อนไหวทางบัญชีบ้าน ที่ดิน การเสียภาษีเงินได้ และคำพิพากษาศาลฎีกา ข้อมูลการเคลื่อนไหวของเงินในบัญชีเงินฝากจากธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ ข้อมูลเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ที่ดินจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้ในเวลาอันรวดเร็ว ทันการณ์ ซึ่งเป็นการเพิ่มศักยภาพการทำงานของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ประสานงานเพื่อเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาในการวินิจฉัยกับส่วนราชการต่างๆ ได้แก่

- กรมการปกครอง
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- กรมการขนส่งทางบก
- กรมสรรพากร
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- สถาบันการเงิน

9.5 ระบบเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้นำระบบเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศมาสนับสนุนภารกิจขององค์กร เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

(1) การประยุกต์ใช้ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อบูรณาการกับฐานข้อมูลเรื่องกล่าวหาร้องเรียนของสำนักงาน ป.ป.ช. โดยทำการวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลในฐานข้อมูลกลางของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำการทุจริตหรือร่ำรวยผิดปกติเข้ากับข้อมูลเชิงพื้นที่ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์เชิงลึกในลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ โดยระบบจะทำการค้นหาวิเคราะห์ ตรวจสอบ สถานะของเรื่อง และทำสถิติข้อมูลรายงานที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่มีการร้องเรียนเข้ามาและจัดทำแผนที่แสดงจังหวัดที่มีเรื่องกล่าวหาร้องเรียน ทำให้สามารถแสดงสถิติเชิงพื้นที่ โดยจัดทำแผนที่แสดงจังหวัดที่มีเรื่องกล่าวหาร้องเรียน ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลเรื่องกล่าวหาร้องเรียนให้สามารถแสดงผลในเชิงพื้นที่ เพื่อให้สามารถติดตามและตรวจจับ หรือเฝ้าระวังการทุจริตได้ดีขึ้น และแสดงผลลัพธ์จำแนกตามข้อมูลสถิติเป็นสีของพื้นที่ที่มีการร้องเรียนมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไป สามารถใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจและวางแผนสำหรับองค์กรในการแก้ปัญหาการทุจริต กำหนดทิศทาง เป้าหมาย นโยบายในการทำงานป้องกันการทุจริตในแต่ละพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม รวดเร็วและทันต่อสถานการณ์

(2) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนงานด้านปราบปรามการทุจริต ในการไต่สวนวินิจฉัยเกี่ยวกับที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ โดยช่วยในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้ชัดเจนด้วยการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่มีการกล่าวหาร้องเรียนด้วยภาพถ่ายทางอากาศและข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม เนื่องจากเหมาะสมที่จะใช้อ้างอิงถึงสิ่งที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยสภาพพื้นที่ที่เห็นจากภาพถ่ายทางอากาศในอดีต สามารถบ่งชี้ได้ว่ารูปแบบที่ดินที่ถ่ายภาพไว้เคยมีสภาพการใช้ที่ดินเป็นอย่างไร ดังนั้นในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทุจริตในการออกเอกสารสิทธิโดยมิชอบของที่ดินถึงการครอบครองและทำประโยชน์ การออกเอกสารสิทธิทับที่สาธารณประโยชน์ ป่าสงวน ป่าไม้ถาวร ฯลฯ จึงมีความจำเป็นต้องพึ่งพาเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ เพื่อช่วยในการพิสูจน์ทราบถึงที่มาที่ไปของการเข้าครอบครองและทำประโยชน์ของผู้ขอออกเอกสารสิทธิในที่ดิน เนื่องจากพยานหลักฐานพื้นฐานทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และข้อเท็จจริงแวดล้อมต่างๆ ที่นำมาประกอบการพิจารณา จะทำให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น ซึ่งเป็นการยากในการตรวจสอบพิสูจน์ความถูกต้องของการได้มาซึ่งที่ดินดังกล่าว เพราะสภาพที่ดินได้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปตามกาลเวลา ไม่สามารถทำให้เกิดความสมบูรณ์ครบถ้วนตาม

กระบวนการได้ จำเป็นต้องอาศัยวิชาการและวิทยาการที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย จึงมีการนำ “เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ” มาประกอบในการดำเนินการดังกล่าว ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ผสมผสานการศึกษาและประยุกต์ความรู้ทางระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System หรือ GIS) การสำรวจตำแหน่งด้วยดาวเทียม (Global Positioning System หรือ GPS) และการสำรวจข้อมูลจากระยะไกล (Remote Sensing) ได้แก่ การวิเคราะห์ภาพถ่ายทางอากาศและข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม มาดำเนินการในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงให้ชัดเจนด้วยการวิเคราะห์การซ้อนทับข้อมูลเชิงพื้นที่ (Overlay) เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่วมกับระเบียบ กฎหมาย ตลอดจนคำให้การของพยานบุคคลมีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยดำเนินการอ่าน แปล ตีความ วิเคราะห์ภาพถ่ายทางอากาศ ระวังแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ และระวังรูปถ่ายทางอากาศทั้งก่อนและหลังการออกเอกสารสิทธิในที่ดินในช่วงระยะเวลาต่างๆ รวมถึงภาพถ่ายทางอากาศในปัจจุบัน กรณีที่ไม่มีภาพถ่ายทางอากาศในปัจจุบันก็จะใช้ภาพถ่ายทางอากาศในปีที่ใกล้เคียงปัจจุบันที่สุด เพื่อพิสูจน์สภาพพื้นที่ดั้งเดิม ลึงปกคลุมดินและตรวจสอบสภาพการทำประโยชน์ในพื้นที่และการทำประโยชน์ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับการออกเอกสารสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 อันจะนำไปสู่กระบวนการเพิกถอนเอกสารสิทธิของผู้แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายต่อไป

9.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์กร

สำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 5 ปี (2551-2555) เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการและยกระดับข้อมูลด้านสารสนเทศให้เป็นมาตรฐานที่สามารถนำระบบสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการวางแผน บริหารจัดการ และดำเนินการต่างๆ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมและความรู้สู่สาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนภารกิจหลักขององค์กร เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการและการประสานงานกันทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความพร้อมที่สามารถรองรับระบบงานสารสนเทศที่สนับสนุนภารกิจหลักขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเสถียรภาพ และเพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทุกระดับดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างเครือข่ายป้องกันและปราบปรามการทุจริต การประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวินัยสู่สาธารณะ ได้แก่

1. โครงการพัฒนาเว็บไซต์
2. โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
3. โครงการพัฒนาสื่อเผยแพร่คุณธรรมและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างมาตรฐานข้อมูลสำหรับการบูรณาการข้อมูลและยกระดับการบริหารจัดการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถรองรับภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1. โครงการจัดหาระบบฐานข้อมูลกลาง
2. โครงการพัฒนาระบบควบคุมบัญชีผู้ใช้งาน
3. ระบบช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ใช้งาน

4. ระบบบริหารจัดการเครื่องลูกข่าย
5. ระบบสารสนเทศเพื่อตรวจสอบและร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมการเงิน
6. ระบบสารสนเทศเพื่อการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตแบบบูรณาการ
7. โครงการจัดจ้างที่ปรึกษาทางเทคนิคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
8. โครงการจัดจ้างที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการเฉพาะด้าน เพื่อการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีศักยภาพพร้อมรองรับปริมาณงานตามภารกิจที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต ได้แก่

1. โครงการพัฒนาระบบการทำงานร่วมกัน
2. ระบบเว็บทำสำหรับผู้ใช้ในองค์กร
3. ระบบบริหารการประชุม
4. ระบบสำนักงานอัตโนมัติ
5. การจัดซื้อครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์
6. โครงการพัฒนาขยายเครือข่ายสื่อสารข้อมูล
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเครือข่าย
8. การบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี
9. การจัดทำโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด
10. โครงการพัฒนาปรับปรุงความมั่นคงและปลอดภัยของระบบเครือข่ายส่วนกลาง
11. การรักษาความปลอดภัยระบบสารสนเทศและเครือข่าย
12. ระบบกู้คืนจากอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้แก่

1. ระบบฐานข้อมูลกฎหมาย
2. ระบบสารสนเทศงบประมาณ การเงินและบัญชี
3. ระบบตรวจสอบภายใน
4. ระบบภูมิสารสนเทศเพื่อติดตามและตรวจสอบพื้นที่
5. ระบบบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนและคดี
6. ระบบฐานข้อมูลการป้องกันปราบปรามการทุจริตจากสื่อต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อการสืบค้น

7. ระบบสารสนเทศเพื่อการรับข้อมูลเกี่ยวกับการได้มาซึ่งรายได้ ทรัพย์สินและหนี้สินผ่านอินเทอร์เน็ต
8. ระบบสารสนเทศเพื่อการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการได้มาซึ่งรายได้ ทรัพย์สินและหนี้สิน เพื่อการวิเคราะห์ที่มาของรายได้และทรัพย์สินที่ต้องสงสัยซึ่งอาจได้มาโดยมิชอบ
9. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร
10. ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหารระดับสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กรและสมรรถนะบุคลากรของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสนับสนุน

1. โครงการประสานการพัฒนาระบบข้อมูลความร่วมมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศและบุคลากร
2. โครงการพัฒนาเสริมสร้างความรู้และความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. โครงการพัฒนาเสริมสร้างความรู้และความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศสำนักงาน ป.ป.ช.
4. การพัฒนาระบบจัดการองค์ความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
5. การพัฒนาระบบสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
6. การปรับปรุงระบบบริหารทรัพยากรบุคคล
7. ระบบประเมินบุคลากร
8. ระบบบริหารจัดการหลักสูตรการฝึกอบรมสถาบันป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สัญญาธรรมศักดิ์

10. การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบทรัพย์สิน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีผลบังคับใช้แทนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 โดยมีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญในเรื่องของการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐแตกต่างไปจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในหลายประการด้วยกันกล่าวคือ ก่อนที่จะมีการใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 นั้น รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวญผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมได้ในทุกระดับและทุกประเภท แต่การไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อดำเนินคดีอาญาหรือร้ายวญผิดปกติกับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และข้าราชการการเมืองอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกระทำได้อีกต่อเมื่อมีผู้เสียหายกล่าวหาและยื่นคำร้องให้ไต่สวนข้อเท็จจริงเท่านั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะหยิบยกเรื่องขึ้นมาไต่สวนข้อเท็จจริงด้วยเหตุอันสงสัยเองมิได้ จึงทำให้บางกรณีแม้จะมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวกระทำความผิด คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้ ดังนั้น รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 จึงได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับ

ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อให้การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป และกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หรือที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรโดยให้บัญญัติลักษณะการกระทำความผิดนั้นไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ในกรณีของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมืองอื่น นอกจากให้ผู้เสียหายเป็นผู้กล่าวหาและยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อทำการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะสามารถยกเรื่องขึ้นมาพิจารณาด้วยมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น โดยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เพื่อพิจารณาและมีมติว่าจะยกเรื่องขึ้นมาเพื่อทำการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหรือไม่

จากหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในส่วนของการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านป้องกันการทุจริต ด้านปราบปรามการทุจริต และด้านตรวจสอบทรัพย์สิน ตลอดจนการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.ต่อรัฐสภาอันมีสาระสำคัญ ดังนี้

การปรับปรุงบทบัญญัติให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ

1. ปรับปรุงนิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง คือ

- ผู้บริหารระดับสูง
- ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป
- เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับที่ต่ำกว่าที่ร่วมกระทำความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวหรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่กระทำความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ
- เพิ่มนิยามของผู้บริหารระดับสูง และผู้อำนวยการกอง ดังนี้

(1) ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

- กรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
- กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี
- ผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าของส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หน่วยงานที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางการปกครอง
- บุคคลหรือคณะบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลหน่วยงานดังกล่าว
- เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(2) ผู้อำนวยการกอง ได้แก่ ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่า ขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2. แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ว่าด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญกล่าวคือ

(1) การสรรหาและการเลือกคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาจำนวนห้าคน ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร และ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งขั้นตอนการสรรหาสรุปได้ ดังนี้

ก. คณะกรรมการสรรหาที่มีหน้าที่สรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับเลือกจำนวนเก้าคนเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง มติในการคัดเลือกต้องลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ข. เมื่อมีการเสนอชื่อแล้วประธานวุฒิสภาต้องเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ได้รับการคัดเลือกภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ

ค. การลงมติให้ใช้วิธีลงคะแนนลับ ในกรณีที่วุฒิสภาเห็นชอบให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป แต่หากเป็นกรณีที่วุฒิสภาไม่เห็นชอบในรายชื่อไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้วุฒิสภาส่งรายชื่อกลับไปเพื่อให้ดำเนินการสรรหาใหม่ หากคณะกรรมการสรรหาไม่เห็นด้วยกับมติวุฒิสภาและมีมติยืนยันตามมติเดิมด้วยคะแนนเอกฉันท์ ให้ส่งรายชื่อนั้นให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป ถ้ามติไม่เป็นเอกฉันท์ต้องเริ่มกระบวนการสรรหาใหม่ซึ่งต้องให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุให้ต้องดำเนินการดังกล่าว ในกรณีที่ไม้อาจสรรหาได้ภายในเวลาที่กำหนด ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาแต่งตั้งผู้พิพากษาในศาลฎีกาจำนวนสามคน และที่ประชุมใหญ่ศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุดจำนวนสองคน เป็นกรรมการสรรหา เพื่อสรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อเสนอต่อประธานวุฒิสภาแทน

(2) แก้ไขเรื่องคุณสมบัติ โดยเพิ่มคุณสมบัติด้านวิชาชีพให้ผู้เคยเป็นนายความ ที่ประกอบวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามสิบปีนับถึงวันได้รับการเสนอชื่อ

นอกจากนี้ในส่วนของลักษณะต้องห้ามของผู้ได้รับการเสนอชื่อ ได้กำหนดห้ามบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายไว้ด้วย

(3) กำหนดให้มีการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของกรรมการ ป.ป.ช. ได้ในกรณีที่มีการกล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด และได้รับการร้องขอจากศาล หรือผู้มีส่วนได้เสีย หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการ ป.ป.ช. ผู้เป็นเจ้าของบัญชียินยอมให้เปิดเผย

(4) กำหนดเรื่องการดำเนินการในกรณีที่กรรมการ ป.ป.ช. ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ในกรณีที่มีการเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ กระทบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทบความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและศาลมีคำสั่งรับคำร้องซึ่งมีผลให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่ถูกกล่าวหาปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ หากกรรมการ ป.ป.ช. ที่เหลืออยู่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นกรรมการ ป.ป.ช. ชั่วคราว

3. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 246 วรรคท้าย บัญญัติ “ให้มีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด โดยคุณสมบัติ กระบวนการสรรหา และอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้ยกร่างไว้ในหมวด 9/2 กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเป็นเลขานุการ และกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดต้องรับหรือเคยรับราชการในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์หรือมีผลงานเป็นที่ยอมรับในลักษณะที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือเป็นผู้ซึ่งองค์การพัฒนาเอกชนหรือองค์กรวิชาชีพที่มีกฎหมายรับรองและปฏิบัติงานมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบปีโดยองค์การพัฒนาเอกชนหรือองค์กรวิชาชีพให้การรับรอง และให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดมีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

สำหรับอำนาจหน้าที่ของกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัดได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยการประสานความร่วมมือกับประชาชนและส่วนราชการเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนในทุกระดับได้ตระหนักถึงผลกระทบจากการทุจริต โดยดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลในทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พิจารณาเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การรับและกลั่นกรองเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. การตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การปรับปรุงกลไกและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

1. การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

- ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มียู่จริงในวันเข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และเมื่อครบหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงนั้นให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วยและต้องยื่นภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี

- ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่เพื่อไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น หากภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทรัพย์สินของผู้นั้นมีได้เปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีที่ได้ยื่นไว้ ผู้ยื่นจะขอใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวแทนการยื่นใหม่ก็ได้ แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเฉพาะรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงก็ได้ และกรณีดังกล่าวให้ใช้บังคับกับผู้ดำรงตำแหน่งอื่นด้วย

- ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีฯ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยและเมื่อศาลวินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งในวันที่ศาลวินิจฉัย และห้ามผู้นั้นดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดๆ ในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลวินิจฉัย แต่การพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปในตำแหน่งดังกล่าว รวมทั้งการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ

- ในการเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ให้เปิดเผยบัญชีของผู้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาให้สาธารณชนทราบด้วย ส่วนบัญชีของผู้ดำรงตำแหน่งอื่นจะเปิดเผยได้ก็ต่อเมื่อการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษาคดีหรือการวินิจฉัยชี้ขาด หรือในกรณีที่เจ้าของบัญชีนั้นยินยอมให้เปิดเผย

- ในการตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน หรือการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการตรวจสอบธุรกรรมทางการเงิน หรือการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินได้ เพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินหากมีกรณีดังต่อไปนี้

(1) มีพฤติการณ์ปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินและหนี้สินรายการใดโดยไม่ชอบ

(2) มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือชุกซ่อนทรัพย์สิน

(3) ปรากฏพฤติการณ์ว่ามีการถือครองทรัพย์สินแทนอันมีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

- ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางการเงินของบุคคลที่เกี่ยวข้องจากสำนักงาน ป.ป.ง. หรือสถาบันการเงินและผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมทางการเงิน และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถใช้อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและคณะกรรมการธุรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ด้วย

- ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินแล้วพบว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งประธานกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องส่งเอกสารและรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น ได้มีการเพิ่มบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นไว้ชั่วคราวก็ได้ในระหว่างที่ยังไม่มีคำสั่งของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

2. การไต่สวนข้อเท็จจริง

ในด้านการไต่สวนข้อเท็จจริงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบข้อเท็จจริงและกระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การขอให้เพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น และกำหนดให้การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ใช้ระบบไต่สวน ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การปรับปรุงกระบวนการและกลไกปฏิบัติงานให้มีความรวดเร็วและคล่องตัวยิ่งขึ้น โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการแทนก็ได้ในเรื่องต่อไปนี้

(1) การไต่สวนเพื่อถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง การไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การไต่สวนเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อดำเนินการทางวินัย ทางอาญา หรือร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน รวมทั้งอาจมอบหมายให้พนักงานไต่สวนดำเนินการแทนในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อีกด้วย โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้พนักงานไต่สวนปฏิบัติ

นอกจากนี้ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. ต้องยื่นคำร้องต่อศาลหรือฟ้องคดีเอง จะมอบหมายให้พนักงานไต่สวนซึ่งมีวุฒิการศึกษาทางกฎหมายในระดับเนติบัณฑิตดำเนินการในศาลแทนก็ได้ โดยให้พนักงานไต่สวนซึ่งได้รับมอบอำนาจในฐานะทนายความดังกล่าวมีอำนาจดำเนินการในศาลได้เช่นเดียวกับทนายความ

(2) ในเรื่องการลงนามในหนังสือ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้รองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการดำเนินการแทนก็ได้ โดยสำหรับกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายพนักงานไต่สวนให้ดำเนินการในการฟ้องคดีเอง การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องและความมีอยู่จริง และการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้สามารถมอบหมายให้พนักงานไต่สวนซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนลงนามแทนด้วยก็ได้

(3) การเพิ่มกลไกการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งให้หน่วยงานใดดำเนินการจัดให้กรรมการหรืออนุกรรมการไต่สวนเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุ

อันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังกล่าวหา เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของคณะอนุกรรมการไต่สวน โดยวิธีการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดไว้ในระเบียบ แต่ต้องภายใต้ของกฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

(4) การปรับปรุงองค์ประกอบคณะอนุกรรมการไต่สวน เพื่อให้การไต่สวนเป็นไปโดยเร็ว โดยมีหลักการว่าประธานอนุกรรมการไต่สวนไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมการ ป.ป.ช. แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อไต่สวนกรณีการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งหรือการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประธานอนุกรรมการต้องเป็นกรรมการ ป.ป.ช. แต่ยังคงหลักการเดิมในเรื่องการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับฐานะระดับของตำแหน่งและการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหาตามสมควร

(5) การแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีในระหว่างถูกดำเนินคดีนั้นให้อายุความหยุดเดินชั่วคราวกล่าวคือ ในการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีมิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ

(6) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และข้าราชการการเมืองอื่นได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปเกินห้าปีแล้วนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำความผิดขึ้นไต่สวนได้แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกท้องถิ่น พ้นจากตำแหน่งหรือนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีสาระสำคัญ 4 ประการ คือ

1. การคุ้มครอง

1.1 บุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจัดให้มาตรการคุ้มครองช่วยเหลือ ได้แก่ ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ และผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ การจ่ำราย ผิดปกติ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1.2 วิธีการคุ้มครอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการคุ้มครองบุคคลดังกล่าวโดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา การแจ้งให้คุ้มครองดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษในการคุ้มครองด้วย

1.3 การขยายความคุ้มครอง นอกจากบุคคลดังกล่าวข้างต้นแล้ว ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลดังกล่าวหรือสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่น ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าวเพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือการแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

2. การให้รางวัล

2.1 บุคคลที่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ของรัฐแต่ได้เป็นผู้กล่าวหา หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

2.2 บุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งได้ดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลเป็นประโยชน์ ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและ ประชาชนโดยทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับ ตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดย ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ด้วยกล่าวคือ ในกรณีที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไปอาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมอันเนื่อง จาก การกล่าวหา หรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสข้อมูลนั้น บุคคลนั้นอาจร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ และ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่ามิพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อ นายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นตามที่เห็นสมควร

3. การกั้นบุคคลเป็นพยาน เป็นการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการปราบปรามการทุจริตให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยกั้นบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใด ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่นไว้เป็นพยาน โดยมีหลักการ ดังนี้

(1) บุคคลดังกล่าวได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยาน หลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่น และ

(2) คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกั้นผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้

(3) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

การบริหารจัดการองค์กร

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน่วยงานธุรการคือสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในส่วนของการบริหารงานสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้สามารถสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นไปโดยอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น เพื่อให้การบริหารราชการมีการพัฒนาให้เทียบได้กับองค์กรอื่นในเรื่องการจัดระเบียบราชการ การบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะเรื่องกำหนดตำแหน่งข้าราชการ รวมทั้งการพัฒนาบุคลากรและการได้รับ สิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อให้สภาพของข้าราชการมีความเหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทอำนาจหน้าที่ตามภารกิจใน การตรวจสอบ ซึ่งต้องมีความเป็นกลางเป็นอิสระและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ยุติธรรม ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ คือ

1. กำหนดให้มีสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดให้สอดคล้องกับการจัดตั้งกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัด โดย ให้เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ช. มีหน้าที่รับผิดชอบงานของกรรมการ ป.ป.ช. ประจำจังหวัด

2. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดค่าเบี้ยประชุมแก่คณะอนุกรรมการและการวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษาและทำลายเอกสาร

3. แก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. และมีอำนาจ

(1) กำหนดตำแหน่งและการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเทียบเคียงกับการกำหนดตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(2) การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ให้จำแนกประเภทตำแหน่ง เป็นตำแหน่งทั่วไปและตำแหน่งในสาขากระบวนการยุติธรรม

(3) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกำหนดอัตราเงินเดือนเงินประจำตำแหน่งให้กับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ ตามพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ภาระหน้าที่ตามคุณภาพงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเทียบเคียงได้กับบัญชีเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการในกระบวนการยุติธรรม บัญชีเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง ของข้าราชการอื่นในกระบวนการยุติธรรมและนำมาคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญได้

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

1. การถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

การถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และผู้บริหารท้องถิ่นนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และกฎหมายอื่นได้กำหนดในเรื่องของการถือหุ้นอันมีลักษณะของการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์และการกระทำอันเป็นการต้องห้าม ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมการใช้อำนาจหน้าที่ที่สำคัญอีกลักษณะหนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้ใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินไปในทางทุจริตและไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(1) กรณีการถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม

รัฐธรรมนูญ มาตรา 48 มาตรา 265 (4) มาตรา 267 และมาตรา 284 กำหนดห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือโทรคมนาคม ไม่ว่าในนามของตนเองหรือให้ผู้อื่นเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นแทน หรือจะดำเนินการโดยวิธีการอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมที่สามารถบริหารกิจการได้ในทำนองเดียวกันกับการเป็นเจ้าของกิจการหรือถือหุ้นในกิจการดังกล่าว

(2) กรณีการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาอันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน

รัฐธรรมนูญ มาตรา 265 (2) มาตรา 267 และมาตรา 284 กำหนดห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รับ แทรกแซง หรือก้าวก่ายการเข้ารับสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนรวมทั้งเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญา ในลักษณะดังกล่าวไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(3) กรณีการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

รัฐธรรมนูญ มาตรา 269 กำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีที่ประสงค์จะได้รับประโยชน์นั้นต่อไป ให้แจ้งให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้โอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ และนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหารหรือจัดการใดๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของหุ้นส่วนหรือบริษัท และให้นำมาใช้บังคับกับคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี รวมถึงหุ้นที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีได้มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย

พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543 มาตรา 4 กำหนดห้ามมิให้รัฐมนตรีเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ในกรณี

- ในห้างหุ้นส่วนจำกัด กำหนดให้เป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบได้ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด

- ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด กำหนดให้เป็นผู้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัท

ในกรณีที่ประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัดและในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดในส่วนที่เกินกว่าร้อยละ 5 ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี และให้โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในนิติบุคคลที่มีอำนาจจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลซึ่งจัดการประโยชน์ของผู้อื่นตามกฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และเมื่อโอนหุ้นดังกล่าวแล้วให้แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้ออนหุ้นส่วนหรือหุ้น

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 กำหนดห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดดำเนินการในเรื่องของการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมในลักษณะดังนี้ โดยให้มีผลบังคับใช้กับคู่สมรสและให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วย

- ห้ามเป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

- ห้ามเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานราชการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

- ห้ามรับสัมปทานหรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว

- ห้ามเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจอาจขัดหรือแย้งต่อส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

⁹ ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามความในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2544 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 118 ตอนที่ 13 ก วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2544 ได้กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 2 ตำแหน่งคือ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ทั้งนี้ อยู่ระหว่างการศึกษาระวบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มเติมอีกประมาณ 80 ตำแหน่ง

ดังนั้น จากการศึกษารัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ได้กำหนดลักษณะการกระทำอันเป็นการต้องห้ามหรือมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเข้าไปเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในกิจการใดๆ อันเป็นไปในลักษณะที่จะทำให้เกิดการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมดังกล่าว ซึ่งเป็นสาระสำคัญและแสดงให้เห็นถึงเจตจำนงที่จะให้มีการปรับปรุงระบบการเมืองการปกครองของประเทศให้มีเสถียรภาพ และเป็นมาตรการควบคุมมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปในทางทุจริตและไม่เกิดประโยชน์สุขต่อสังคมโดยรวมและจากการที่มีรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภากำนวนหนึ่งอาจต้องสิ้นสุดความเป็นรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา ด้วยเหตุของการถือครองหุ้นอันเป็นการต้องห้ามดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีข้อเสนอแนะว่า **เพื่อเป็นการแสดงจริยธรรมทางการเมืองในฐานะผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนให้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน การถือครองหุ้นใดๆ ที่เป็นการต้องห้ามตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ เมื่ออยู่ในฐานะของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วก็ไม่ควรที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นอีกต่อไป เพราะการปฏิบัติหน้าที่หรือวินิจฉัยสั่งการหรือใช้อำนาจที่ตนมีอยู่ อาจก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยในความสุจริตของการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้**

2. การส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลและรัฐสภา

จากการที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 เห็นชอบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอให้หน่วยงานภาครัฐนำแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาใช้ เป็นกรอบทิศทางการประสานความร่วมมือในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแปลงไปสู่การปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยมีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ในภาครัฐ ให้สำนักงานงบประมาณให้การสนับสนุนงบประมาณให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นำไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม และเป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือกันในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจัง รวมทั้งเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

ในการดำเนินการดังกล่าว สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด โดยกำหนดให้มีตัวชี้วัด “ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” โดยพิจารณาผลสำเร็จจากการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการบริหารความเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดการทุจริต ทั้งนี้ได้กำหนดให้ส่วนราชการและจังหวัดต้องมีการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางดำเนินการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริต 4 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2555) กำหนดให้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจจะทำให้เกิดการทุจริต หรือการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบในโครงการของส่วนราชการและจังหวัดที่สำคัญและมีงบประมาณเป็นจำนวนมาก ตลอดจนการดำเนินโครงการ/กิจกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติฯ

อย่างไรก็ตาม ในการผลักดันให้ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขับเคลื่อนไปได้นั้น นอกจากมติคณะรัฐมนตรีที่เห็นชอบให้หน่วยงานภาครัฐนำแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ใช้เป็นกรอบทิศทางการประสานความร่วมมือในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและแปลงไปสู่การปฏิบัติดังกล่าวแล้ว ยังมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคือ สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ท. รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีแผนงานโครงการ/กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติฯ ใน 4 ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 ปลุกจิตสำนึก ค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และสร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน ยุทธศาสตร์ที่ 2 รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งแก่หน่วยงานต่อต้านการทุจริต และยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างบุคลากรมืออาชีพป้องกันและปราบปรามการทุจริต จะต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตกล่าวคือ ในการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติฯ ได้มีการศึกษาเรื่องความสำคัญของการกำหนดแนวทางการประมาณการงบประมาณเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่เหมาะสม สามารถขับเคลื่อนกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างประสพผลสำเร็จด้วย และงบประมาณที่นำไปใช้ในการดังกล่าวต้องเป็นงบประมาณที่ก่อให้เกิดรายได้ (Performing Expenditure) กล่าวคือ เมื่อรัฐบาลได้ลงทุนไปแล้วสามารถช่วยให้ประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นหลายร้อยเท่าของเงินที่ได้ลงทุนไปภายใต้หลักการ “รัฐจะใช้จ่ายงบประมาณในการลงทุนเท่าไรจึงจะคุ้มค่าที่สุด” หมายถึง “การใช้จ่ายเงินงบประมาณที่นำไปสู่การลดปัญหาการทุจริตและการเพิ่มรายได้ที่เกิดจากการบริหารและปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตของบุคลากรของรัฐ” ทั้งนี้จากผลการศึกษารัฐบาลในหลายประเทศพบว่า การทุจริตสามารถก่อให้เกิดต้นทุนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 50 ของรายได้จากการเก็บภาษี และจากการศึกษาผลกระทบของการทุจริตที่มีต่อนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐในประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียพบว่า รัฐบาลของประเทศต่างๆ นั้น ต้องจ่ายเงินเพราะการทุจริตตั้งแต่ร้อยละ 20 ถึงกว่าร้อยละ 100 ให้กับการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งในการกำหนดงบประมาณเพื่อการต่อต้านการทุจริตที่เหมาะสม ได้ศึกษาตัวอย่างจากประเทศที่ประสบความสำเร็จในการต่อต้านการทุจริต ได้แก่ ฮองกง ซึ่งได้ใช้หลักการร้อยละ 0.3 ของงบรายจ่ายทั้งหมดหรือร้อยละ 0.05 ของ GDP มาใช้เป็นงบประมาณในการต่อต้านการทุจริต¹⁰

ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณเพื่อให้ได้ความเหมาะสมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากหากมีการจัดสรรงบประมาณที่น้อยเกินไปก็ไม่สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีข้อเสนอแนะต่อการพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลและรัฐสภาว่า **หากต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้สามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งจะส่งผลต่อการเพิ่มรายได้และลดต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการทุจริตแล้ว รัฐบาลและรัฐสภาควรมีการกำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณที่ชัดเจนและให้เป็นไปอย่างเหมาะสมกล่าวคือ รัฐบาลและรัฐสภาอาจจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานหลักโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 0.3 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด**

¹⁰ ยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต: งบประมาณในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ของประเทศ หรือเกณฑ์งบประมาณรายจ่ายต่อหัวของประชากรคูณด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด หรือเกณฑ์ผสมผสานระหว่างสองหลักเกณฑ์ดังกล่าว สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางและมาตรการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ ควรนำเกณฑ์ร้อยละ 0.3 ของงบประมาณทั้งหมดที่หน่วยงานนั้นๆ ได้รับความจัดสรรเป็นงบประมาณสำหรับการจัดทำโครงการ/กิจกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในหน่วยงาน

3. กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 246 วรรคท้าย บัญญัติ “ให้มีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด โดยคุณสมบัตินี้ กระบวนการสรรหา และอำนาจหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต” และโดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา 302 กำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และให้ผู้รักษาการดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฯ นั้น

ในการดำเนินการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฯ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรแล้ว โดยมีสาระสำคัญในเรื่องของการปรับปรุงกลไกและเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบการทุจริตให้มีความรวดเร็วและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เช่น เรื่องการมอบอำนาจให้พนักงานไต่สวนดำเนินการแทน เรื่องอายุความ และการคุ้มครองผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ และผู้แจ้งเบาะแส เป็นต้น สำหรับในส่วนของการกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดนั้น ได้เสนอไว้ในหมวด 9/2 โดยมีสาระสำคัญคือ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดประกอบด้วย ประธานกรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคน และให้มีหน้าที่ ดังนี้

1. ส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการประสานความร่วมมือกับประชาชนและส่วนราชการ เพื่อเผยแพร่ความรู้ให้ประชาชนในทุกกระดับได้ตระหนักถึงผลกระทบจากการทุจริต โดยดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริตและเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลในทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

2. พิจารณาเสนอมาตรการ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

3. รับและกลั่นกรองเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช.

4. ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริง รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบที่ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย

ทั้งนี้ ด้วยเจตจำนงของรัฐธรรมนูญฯ ที่ประสงค์ให้การตรวจสอบการทุจริตของประเทศมีประสิทธิภาพมากที่สุด และด้วยเหตุที่มีการกระทำการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างกว้างขวาง ซึ่งจากสถิติการดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ผ่านมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2543-2550 มีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 20,226 เรื่อง และพบว่าเป็นเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนมากถึง 6,229 เรื่อง หรือคิดเป็นร้อยละ 30.80 การมีหน่วยงานเดียวย่อมไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุม ทั่วถึง และรวดเร็วได้ ดังนั้น การมีกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัด จึงเป็นการยกระดับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในอีกมิติหนึ่ง ซึ่งจะทำให้การตรวจสอบการทุจริตเป็นไปในเชิงรุกมากยิ่งขึ้น เช่น เมื่อมีเรื่องกล่าวหาหรือเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับภูมิภาคและท้องถิ่น กรรมการ ป.ป.ช. จังหวัด ก็สามารถดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นก่อนที่จะนำเรื่องเข้าสู่กระบวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะช่วยให้การไต่สวนข้อเท็จจริงในชั้นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยไม่ต้องส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงในเบื้องต้นก่อนว่าเรื่องกล่าวหาหรือเรียนนั้นมียุทธหรือไม่แล้วจึงจะสามารถแต่งตั้งอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ อีกทั้งการดำเนินงานในเรื่องของการส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยการประสานความร่วมมือกับประชาชนและส่วนราชการเพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจ การสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทุจริตก็จะสามารถยกระดับของการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสังคมไทยยังมีวัฒนธรรมและค่านิยมที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการต่อต้านการทุจริตและยังขาดการปลูกจิตสำนึกและส่งเสริมค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการที่จะสามารถป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันให้ได้ผลที่ยั่งยืน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและความร่วมมือจากประชาชนในการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ

ดังนั้น หากรัฐสภาได้มีการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ แล้วกฎหมายดังกล่าวก็จะเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้การตรวจสอบการทุจริตมีความเข้มแข็งที่จะทำให้เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศมีเสถียรภาพ และยกระดับให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น แต่หากมีผู้ใดต่อต้านหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดมิให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดเกิดขึ้นตามที่รัฐธรรมนูญฯ บัญญัติ และตามที่ได้ยกไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ แล้วก็ถือได้ว่าผู้นั้นไม่ต้องการให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ผลอย่างจริงจังหรืออาจมีเจตนาคิดที่จะทุจริตอยู่ก็ได้

แผนภาพยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

วิสัยทัศน์

สังคมไทยมีวินัย และยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม
ทุกภาคส่วนร่วมกันป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พันธกิจ

1. ส่งเสริมปลูกจิตสำนึกให้สังคมไทยมีวินัย และยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม
2. พัฒนาระบบหรือช่วยป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างบูรณาการ
3. พัฒนาระบบและกลไกในการตรวจสอบ ควบคุม กระจาย และแจ้งผู้ละเมิด
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการองค์ความรู้เกี่ยวกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
Office of The National Anti Corruption Commission

165/1 ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0 2280 0141 โทรสาร 0 2280 0140

Website : <http://nacc.go.th>

ISBN : 978-974-7644-61-6

พิมพ์ที่ : บริษัท สุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด โทร 0 2743 9000